

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

V prejšnji številki nam ga je tiskarski škrat večkrat zagodel. Bralci so verjetno še sami opazili, da v naslovu sestavka »Hiše na pesku« ni bilo vprašaja; v 39. nadaljevanju »30 let osvoboditve« podnaslov ni bil sklenjen; tartan stezo so preimenovali v »startanje« in še nekaj drobnih skrajšitev. Tudi v aktualnem intervjuju na 4. strani je izpadlo tako kot bi celjsko gospodarstvo več izvažalo kot proizvajalo, pravilno pa je, da za 20 odstotkov manj izvažamo kot uvažamo, vrednostno seveda. Bralce prosimo za opravičilo.

Cez vikend je bil v uredništvu kandidat za rezervnega starešino JLA, naš novinar Brane Stamejčič, začasno pristojen v Bileči in obljubil, da se bo pismeno javil s prispevkom iz vojaškega življenja. Mlade bralce in še koga utegne zanimati.

Zdaj pa manj šale. Epidemija zastrupitev s hrano je prizadela okoli 1000 delavcev, pri kakih štirih sto je nevarnost, da postanejo kliconosci. Vse to seveda v Celju. Kmetje ne znajo uveljaviti svojih pravic — problem, ki smo ga uvrstili na uvodnik.

Tokrat smo se skušali ogniti hujšim problemom. Pa ni šlo. In vendar je na straneh Novega tednika tudi precej takega gradiva, od katerega nas glava ne bo bolela.

VAS UREDNIK

KMEČKO POKOJNINSKO INVALIDSKO ZAVAROVANJE

NI DOBRO!

Precej časa in besed ter naporov je bilo porabljeno na raznih družbenopolitičnih forumih za uveljavitev želja kmetov in družbenega interesa, da kmetje pridobijo pravico do pokojninsko-invalidskega zavarovanja enako, kot jo imajo delavci iz dela. Temu ustrezno so bili sprejeti zaključki na VII. kongresu ZKS in tudi zakonjena pogodba o izvajanju pokojninsko-invalidskega zavarovanja kmetov kooperantov v letu 1974. Sklenjen je bil tudi tozadevni dogovor med združno zvezo Slovenije in republiško skupnostjo pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije za izvedbo zavarovanja kmetov. V tem dogovoru je bila tudi podana možnost dokupa pokojninskih let za nazaj za tiste kmete in čase, katerim je bila kmetijska dejavnost osnovni vir preživetja. Prvi rok za dokup let za nazaj je bil postavljen do 15. aprila 1975, ker pa je bilo ugotovljeno, da so kmetje to možnost premalo uporabili, je sprejet dogovor, da se rok za nakup pokojninskih let podaljša do konca letošnjega leta.

Pravico do kmečkega pokojninsko-invalidskega zavarovanja imajo kmetje s statusom trajnega kooperanta, to so tisti, ki imajo pogodbo o trajnem sodelovanju s področno kmetijsko organizacijo oziroma njeno enoto. Nadalje, da ustvarjajo s svojo kmetijsko proizvodnjo takšen letni osebni dohodek, kot je določen v najnižji višini po tozadevnem samoupravnem sporazumu za dohodke kmetov iz kmetijske dejavnosti. Te osnove dohodka imajo področne kmetijske enote, preko katerih se kmet kooperant lahko zavaruje.

Ob pregledu števila kmetov, ki so že uveljavili pokojninsko-invalidsko zavarovanje v okviru celjske regijske pokojninske skupnosti, ugotavljamo, da je to število premajhno z ozirom na število kmetov kooperantov iz tega področja. Do sedaj je zavarovano le 240 kmetov iz cele regije in sicer največ iz občine Mozirje, kjer jih je že 100 in najmanj iz občine Celje, kjer imajo to zavarovanje urejeno samo trije kmetje kooperanti, v teku pa je še uveljavitev zavarovanja za 16 kmetov. Če podrobneje analiziramo to stanje za celjsko občino, ugotavljamo, da je v občini 1.040 čistih kmetov, od tega 520 trajnih kooperantov z okrog 300 zaščitenih kmetij in, da bo zavarovanih le 19 kmetov, potem s takim številom zavarovanih kmetov ne moremo biti zadovoljni. Iz navedenega podatka se torej jasno vidi, da so kmetje premalo uporabili možnost, ki jim jo družba omogoča.

Opozoriti želimo kmete, da ne odlašajo več z uveljavitvijo kmečkega pokojninsko-invalidskega zavarovanja, in da to opravijo čimprej, predvsem pa sedaj, ko je še čas in možnost za dokup let za nazaj. To je izredno pomembna zadeva za vse tiste kmete, ki imajo že nekaj pokojninske dobe iz dela in iz naslova posebne dobe (udeležbe v NOV). Prav tako je to zavarovanje izrednega pomena za vse mlajše kmete, da jim čimprej začne teči pokojninska doba.

Ceprav je prispevek za kmečko pokojninsko-invalidsko zavarovanje določeno breme za kmetijo je to pomembna investicija za starost ali slučaj invalidnosti, ki je sprito uvedbe kmečke mehanizacije vse pogostejši pojav.

Zato je sedaj čas, da kmetje uporabijo dano družbeno možnost za svoje pokojninsko-invalidsko zavarovanje za svojo socialno varnost.

ALOJZ BRACIC

Mladi brigadirji na Kozjanskem niso poprijeli samo za lopate in krampe. Tudi drugače so pokazali kaj znajo in kaj lahko naša družba pričakuje od njih. Tale posnetek je nastal v Dobju, kjer smo srečali brigadirke — bodoče vzgojiteljice pri delu z malčki, ki so tisto dopoldne verno poslušali pravljico o Sneguljčici, potem pa so morali na velik list papirja narisati tisto, kar so poslušali. Poglejte, kako so se lotili dela. Ob njih sta dijakinji srednje vzgojiteljske šole Damjana Damjanovič iz Kranja in Metka Kovič iz Ljubljane.

Foto: DRAGO MEDVED

IŠČEMO NOV ROMAN!

Drage bralke in bralci Novega tednika! Vabimo vas, da že zdaj pričnete razmišljati, kaj bi bilo dobro objaviti v NT, ko se bo iztekel roman Hči grofa Blagaja. Naj vas nikar ne bega naš predlog, saj roman še ni pri koncu in bo še lep čas polnil stolpce vašega časnika. Le pravočasno bi radi zagotovili dobro branje. Res je, to je naša skrb in tudi mi mislimo na nov roman, le da tokrat vabimo tudi vas, drage bralke in bralci, da sami sodelujete pri tem izboranju in odločanju.

**ZATO VAS VABIMO,
DA SODELUJETE V IZBIRANJU**

**NOVEGA ROMANA DO KONCA
MESECA SEPTEMBRA 1975.**

Pošljite nam svoje predloge. Nova imena literarnih del lahko so tudi tuja, pošljite pa nam tudi svoje predloge, kaj bi radi brali, kaj vam je najbolj všeč. Vaše predloge bomo tudi nagradili. Prva nagrada bo 500,00 dinarjev, druga in tretja pa bosta praktični nagradi. Zato veselo na delo, pobrsajte po spomenu, starih skrinjah in policah. Veliko sreče pri delu vam želimo in kmalu pišite.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

Sistem TRIGLAV

sestavite regal — unikat!
Elementi sistema TRIGLAV
nudijo velike možnosti kombiniranja.

Na predvečer praznika vstaje slovenskega naroda so v Kokarjih svečano odprli novourejen taborni prostor, ki nosi ime po II. grupi odredov. Na slovesnosti, ki so se je udeležili Sergej Kraigher, Lidija Sentjura, Franc Leskošek-Luka, Janko Sekirnik-Simon ter mnogi drugi družbenopolitični delavci in gostje, je najprej spregovoril Jože Krepš. Povedal je, da so samo mladi taborniki vložili preko 30.000 prostovoljnih delovnih ur v ureditev tabornega prostora na Lazah in da so vseskozi tesno sodelovali tudi s pripadniki JLA. Mladi se bodo lahko na novem tabornem prostoru učili teoretičnih in praktičnih osnov splošnega ljudskega odpora in mnogo bolj kot doslej sodelovali tudi s pripadniki teritorialnih enot, je dejal Jože Krepš. Vsem zbranim je nato spregovoril tudi narodni heroj Janko Sekirnik-Simon. Uvodoma se je zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali urejevati in postavljati tabor na Lazah, nato pa je govoril tudi o vlogi zgornje Savinjske doline med NOB. Janko Sekirnik-Simon je nato odkril še spominsko obeležje borcev, ki so v boju za lepšo prihodnost vseh nas žrtvovali svoja življenja. S spominske slovesnosti v Kokarjih so taborniki poslali tudi pozdravno pismo tovarišu Titu. D. S., D. M.

ZK IN KADRI

IZBRATI NAJBOLJŠE

Jeseni letos bomo izvedli kadrovske spremembe v osnovnih organizacijah ZK. Delo je precej obširno, zato zahteva temeljite priprave. Odgovornost je toliko večja, ker smo od leta 1973, ko so bile zadnje volitve, bili priče mnogim spremembam v naši družbi. V mislih imamo ustavo, katere uredničenje je odvisno od zavzetosti vsakega občana in delavca.

Priprave na konferenco že tečejo dalj časa. Vsaka osnovna organizacija ZK je izdelala analizo svojega dela v preteklem obdobju in si načrtala naloge za naprej. Od 176 organizacij, kolikor jih je v naši občini, je pripravilo dobre analize manj kot šestdeset.

Komunisti so v večini kritično pristopili k preverjanju svojega preteklega dela. Analize vsebujejo tako dosežke kot napake in neuspele poskuse. Tak pristop pomeni prvi korak k izboljšanju stanja.

Sedanjí politični trenutek je primeren za kadrovske spremembe v ZK, saj je obdobje uvajanja nove ustave, ki pa še teče, pokazalo, kdo je akti-

ven, in kdo tvorno deluje za izboljšanje odnosov. Ugotavljamo, da si je v prvih šestih mesecih tega leta gospodarstvo v celjski občini močno opomoglo, po obsežni krizi doma in po svetu. Mnoga podjetja so v prvem trimesečju 1975 uspela povečati svoj celotni dohodek kar za 30 do 50 odstotkov, glede na enako obdobje lani. To nedvomno vpliva na nadaljni razvoj in sili k preiščanju tiste, ki v tem vzponu zaostajajo.

Vsaka delovna sredina ima svojo problematiko, ki se bolj ali manj razlikuje od druge. Glavna naloga komunistov je v tem, da spoznavajo te probleme in o njih javno spregovorijo. Mnogi med njimi vidijo nepravilnosti, a nimajo prilike o tem spregovoriti ali pa se neupravičeno boje.

Vollne konference naj postavijo na čelo take ljudi, ki bodo znali prisluhniti svojim članom in delavcem, ki bodo kritični in samokritični. Le tako bomo dosegli cilje, ki smo si jih z novo ustavo zastavili.

M. SJEKLOČA

AKTIV ŠTUDENTOV KOMUNISTOV

KAKŠNA VLOGA AKTIVA

Solsko leto 1974/75 je za nami. V teh poletnih mesecih lahko člani aktiva Zveze komunistov celjskih študentov v Ljubljani pregledamo, kakšno je bilo naše delo. Popolnoma zadovoljni ne moremo biti. Tolažimo se s tem, da smo aktiv ustanovili šele v decembru 1974. Delo pa ni moglo steči v pravi meri zaradi nepopolnih podatkov in tudi zaradi problemov s kadri.

V naslednjih mesecih smo uspeli odkriti okoli šestdeset celjskih študentov, članov ZK. Toda zakaj je prišlo do takih težav? V prvi vrsti zato, ker se večina članov ni odjavila na občinskem komiteju ZK in posredovala nove naslove. Marsikdo bi mislil, da naslov pomeni že pol dela. Nikakor ne. Na treh sestankih, ki smo jih imeli, je bilo prisotno največ dvajset do petindvajset članov aktiva, torej tretjina.

Nekateri najbolj aktivni so prevzeli naloge kot člani sekretariata aktiva. Teh je sedem: sekretar, namestnik, blagajnik, tajnik ter vodje treh delovnih skupin.

Vprašati se moramo, kaj je naloga aktiva. Njegovo matično mesto je Klub celjskih študentov v Ljubljani. Aktiv naj bi bil koordinacijski organ med matično občino in člani kluba. Dolga leta niso študentje, ki so študirali v Ljubljani, vedeli, kaj se dogaja v matični občini. Zaradi tega so se po končanem šolanju zelo težko znašli v spremenjenem okolju.

V celjskem območju je osem občin

in vsaka med njimi ima svoj aktiv. Kot organ koordinacije obstaja Medobčinski svet aktivov naše regije. Njegova naloga je neposredna povezava z Univerzitetno konferenco ZK v Ljubljani.

Obenem s formiranjem aktiva smo se v Celju soočili še s številnimi drugimi težavami. V prvi vrsti, kako združiti Klub celjskih študentov v Ljubljani s tistimi v Celju ter v Mariboru, ki pa do spomladi letos še ni obstajal. Te zamisli še do danes nismo uresničili. Težave so predvsem v določanju statusa študentov Pedagoške akademije in VEKS v Celju, saj vemo, da niso vsi iz celjske občine. Problem bomo skušali razrešiti med temi počitničami, da bi delo lahko jeseni čimbolj steklo. Čaka nas še mnogo dela. Program, ki smo si ga zadali, je šele na začetku uredničenja. Poživiti moramo kulturno, športno in izobraževalno dejavnost Kluba študentov. Poskušali bomo organizirati izobraževalne seminarje za komuniste študente, navezati pristne stike z občino in spremljati trende njenega gospodarskega, političnega in kulturnega življenja.

Formalen obstoj aktiva ZK celjskih študentov v Ljubljani skušamo tudi praktično potrditi. Kako to doseči? V prvi vrsti s krakimi in jedrnatimi sestanki, ki študente ne bi preveč obremenjevali, predvsem pa z večjo zavestjo vsakega posameznika in redno udeležbo, brez izmikavanja.

MARKO SJEKLOČA

SERGEJ KRAIGHER V CELJU

NOVE SPODBUDE

Nedavni celodnevni delovni pogovor predsednika predsedstva SR Slovenije Sergeja KRAIGHERJA v Celju pomeni novo spodbudo delavcem v uresničevanju ustave in njihovega samoupravnega položaja. Ne da bi bili z doseženi nezadovoljni, pa vendar predsednikova opozorila potem, ko se je temeljito seznanil s stanjem in razmerami v uresničevanju ustave, pomembno prispeva k nadaljnjim naporom preobrazbe družbe in miselnosti. Celjski komunisti so tudi že prej opozarjali na to, da v združenem delu vsega proizvodnega procesa še nimamo ustrezno organiziranega v temeljnih organizacijah združenega dela. Na dva taka primera je Sergej Kraigher posebej opozoril. Našteli pa bi jih lahko še nekaj. Pri tem seveda ne gre toliko za to, ali smo jih že organizirali, bolj velja, če to spoznavamo in v to smer naravnavamo družbeno politično akcijo.

S tem stanjem pa ne moremo biti povsem zadovoljni. Kolikor smo lahko zadovoljni s prvo fazo uresničevanja ustave, to je z oblikovanjem temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti tega zadovoljstva ne moremo imeti z vsebinsko uveljavitvijo delavčevega interesa, vpliva in samoupravnih pravic v družbeno ekonomskem sistemu. Ob tem počasnem premagovanju neustavne miselnosti slišimo največkrat, da je delavčeva zavest še zelo nizka, da še niso dozoreli pogoji za samoupravno ravnanje delavcev in da prav zdaj, ko gre za dodatne napore za boljše in dobro gospodarjenje, ne smemo eksperimentirati s samoupravo organiziranostjo.

V tem grmu pravzaprav tiči zajec. Ne gre za to, ali je delavec v družbi, nem delu sposoben in odgovoren prevzeti naše pravico in dolžnost vplivati

in aktivno posegati v ustvarjanje dohodka in potem tudi na njegovo delitev. Tako oceno bi tudi sicer težko dokazali, kajti »počasneži« pozitivnim primerom v neposredni sosesčini ne želijo verjeti, pri sebi pa jih niti poskusili niso uveljaviti. Gre enostavno zato, da ti »počasneži« svojega vpliva ne želijo spustiti z vajeti. Menijo pač, da »preširoka in prevelika« samouprava lahko škoduje samemu proizvodnemu procesu, povzroča popuščanje razrahljane delovne odgovornosti in spodbuja nagnjenja delavcev, da bodo vsa sredstva razdelili, namesto skrbeli za nadaljni razvoj. Tudi zdaj je slišati take glasove, kot star refren.

Nasproti tem teorijam imamo sicer močnejše dejansko stanje. Delavci zdaj že praktično čutijo razkorak med pravno urejenim stanjem v organizaciji združenega dela in ustavnim položajem, ki jim je že zagotovil neposreden vpliv in odgovornost na ustvarjanje in delitev dohodka, tudi na ravni družbeno političnih skupnosti, za skupno in splošno porabo, na primer. To pa pomeni, karkoli zdaj odločamo mimo delavcev, odločamo za njih same in o njihovih obveznostih in dolžnostih. In z njihovim dohodkom, ali še natančneje, rečeno, razpolagamo z njihovim individualnim osebnim dohodkom. Če pa je njegova kuverta vsak mesec tanjša ali debelejša oziroma bo imel večje ali manjše skupne družbene pravice, pa že ni več stvar, ki bi jo delavci lahko in mogli zaupati posamezniku ali ožji skupini ljudi. Kajti delitev dohodka je v funkciji ustvarjanja dohodka, kot je dejal Sergej Kraigher. Tega pa se delavci povsod ne zavedajo v taki meri, da bi odločneje posegli tudi v urejanje teh razmerij. V tem jim je zato potrebna akcija družbeno političnih organizacij. Ze danes!

VSI POMAGAMO

...upravljalci v poslovnih bankah, organizacije združenega dela in vse druge organizacije morajo sprejeti ukrepe za večje aktiviranje gotovinskih sredstev prebivalstva (na primer: nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice in tekoče račune) in za brezgotovinsko plačevanje. (Akcija za uresničenje resolucije, DELO 28. julija 1975).

Nobenega dvoma ni, da lahko ravno na tem področju vsi izredno učinkovito pomagamo za uspešno izvedbo akcije za uresničitev resolucije. Mnogi so stali na stališču, da je nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice samo posebna oblika fiskalno proračunskega obnašanja, da je to ohranjanje starih odnosov v novih oblikah, pa je kratka praksa dokazala, da gre tudi v tem primeru za nekaj več.

Saj ni da bi razglabljali o vseh komponentah teh odnosov, eno je povsem jasno in razumljivo; več kot je sredstev občanov v bankah, večje so likvidnostne možnosti celotnega gospodarstva. Ravno v tem grmu pa tiči zajec, ki ga iščemo! Res je, da si celotna družbena skupnost kar najbolj prizadeva, da bi učinkovito rešila problem vse bolj preteče nelikvidnosti gospodarstva in pri tem ne dosega najbolj učinkovitih dosežkov. Ko so se v delovnih organizacijah v celoti zaveli tega problema, so se (tudi preko sindikalnih organizacij) lotili akcije za nakazovanje osebnih dohodkov prek hranilnih knjižic. Reči je treba, da je bilo aktiviranje na celjskem območju dokaj uspešno, saj so se v podjetjih v celotno akcijo hitro in učinkovito vključili. Izplačevanje osebnih dohodkov prek banke je dobilo, zlasti v zadnjem obdobju, ve-

lik razmah. Večletno prizadevanje, katerega začetek sodi v leto 1970, ni ostalo brez pričakovanih rezultatov. Celjska podružnica ljubljanske banke je navezala s podjetji uspešne kontakte, pri tem pa so svojo vlogo odigrale tudi ugodnosti, ki jih nudi podjetjem banka, če se le-te odločajo za nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Po zadnjih podatkih je vključeno v izplačevanje osebnih dohodkov prek banke na celjskem območju 162 delovnih organizacij s prek 51.000 delavci, oziroma kar 70 odstotkov vseh zaposlenih.

Kot izredno pomemben dodaten vir sredstev za kratkoročno kreditiranje gospodarstva se je iz naslova osebnih dohodkov na hranilne knjižice oblikovalo prek 142 milijonov dinarjev, ki so bili v teh težkih dneh na voljo gospodarstvu za kratkoročne premostitvene kredite. Res je, da v podjetjih ni bilo lahko prepričati delavcev za novo obliko izplačevanja osebnih dohodkov, pa vendar je težko začeta akcija kmalu obrnila pričakovane rezultate. Ugotovitve kažejo, da delež denarja, ki ostaja kot vloga v banki, stalno narašča, saj so se skupno zbrana sredstva celjskih delovnih organizacij od decembra lani pa do konca junija povečala za 39 odstotkov. To kaže na veliko razumevanje delovnih ljudi, da prispevajo svoj delež k stabilizaciji gospodarstva ne samo na delovnem mestu, temveč tudi na tem področju. V povprečju prepuščajo delavci znaten del svojih osebnih dohodkov v varstvo banki kot svoje hranilne vloge, saj znaša ta delež na celjskem območju kar 2.778.— din. kar prav gotovo ni malo. Upoštevati je namreč treba, da bi se ves ta

denar v obliki likvidnega denarja preli v potrošniški žep, bi torej našel svojo direktno pot realizacije v trgovini, tako pa ostaja (na voljo družbeni skupnosti) v banki.

Koristi od tako zbranega denarja pa so imele tudi delovne organizacije, ki so prejele kratkoročne in premostitvene kredite v skupnem znesku prek 100 milijonov dinarjev. Da bo podatek še bolj prepričljiv, naj povemo, da je bilo teh ugodnosti deležno kar prek 70 delovnih organizacij. Obstajajo delovne organizacije, ki kljub slabim likvidnostnim razmeram pravzaprav nimajo nikakršnih skrbi v zvezi z izplačevanjem osebnih dohodkov, kajti v primeru, da imajo ob izplačnem dnevu na žiro računu premalo denarja, si lahko uspešno pomagajo s premostitvenimi krediti.

Sicer pa velja ob pomembnih dosežkih pri usmerjanju izplačevanja osebnih dohodkov prek banke, s čimer lahko k uresničevanju resolucijskih ciljev bistveno pripomremo prav vsi, opozoriti zlasti na dva problema: prvič, na področju gospodarstva je v to obliko izplačevanja osebnih dohodkov vključena velika večina vseh delovnih organizacij, kar v nobenem primeru ne bi mogli trditi tudi za kolektive na področju družbenih dejavnosti. Tu stoji pred celjskimi sindikati še odgovorne naloge, ki jih morajo izpolniti. In drugič, prisoten je tudi kadrovski problem, saj mora banka to službo prejeti kot slej kadrovske okrepiti, če hoče (to pa mora) izpolniti naloge, ki jih od nje pričakuje širša družbena skupnost. Ravno to je področje, kjer lahko uspešno pomagamo prav vsi!

BERNI STRMONIK

CELJE

PRIPRAVE NA SEJEM OBRTI

Na 16. redni seji izvršilnega odbora poslovnega združenja Formator, ki je bila v torek dopoldne v Celju, so predstavniki organizacij združenega dela obrti, male industrije, gostinstva in komunale, ki sestavljajo to združenje, razpravljali med drugim tudi o pripravah na letošji sejem obrti v Celju, ki bo že osmi po vrsti.

Tudi letos bo sejem v prostorih Atletskega kluba Kladivar. Organizatorji sejma so v začetku leta sicer računali, da se bodo lahko letos preselili že v nove razstavne prostore, ki jih nalašč za takšne priložnosti gradijo v Celju. Vendar se je gradnja hale nekoliko zavlekla in bo končana šele maja prihodnje

leto. Tako prirediteljem ni preostalo drugega kot da bodo ostali v starih prostorih. Kljub temu, da so pričeli s pripravami na sejem skoraj dva meseca kasneje kot prejšnja leta, pa so zdaj priprave v polnem teku.

Do zdaj je najavilo svoje sodelovanje na sejmu že 84 proizvajalcev iz različnih gospodarskih panog, računajoč pa, da bo število v naslednjih tednih še naraslo in da bo na okrog 4000 kvadratnih metrih sejmskih prostorov svoje izdelke razstavljalo nad sto podjetij in zasebnih proizvajalcev. Glede števila sodelujočih se torej ni treba bati, saj ponujajo svoje sodelovanje na sejmu tudi proizvajalci izven celjskega

in mariborskega območja. Kljub temu pa kot kaže zasedba na sejmu ne bo preveč pestra, saj se je prijavilo zelo malo zasebnih obrtnikov, ki bi bili na razstavnem prostoru ravno najbolj dobrodošli s svojimi izdelki.

Določen je tudi že datum sejma: slovesna otvoritev bo 19. septembra, odprt pa bo do 28. septembra. Poskrbljeno pa bo tudi za najmlajše obiskovalce, saj bo istočasno v prostorih Muzeja revolucije odprta razstava igrač, v okviru katere bodo tudi strokovna predavanja za prodajalce igrač in ostale.

Letošnja zlatarska razstava pa časovno ne bo povsem sovpadala s sejmom obrti, saj bo odprta od 26. septem-

bra do 5. oktobra. Najboljši eksponati na sejmu obrti kot tudi narazstavi igrač bodo tudi letos prejeli zlato, srebrne in bronaste diplome, posebna komisija občinske skupščine pa bo poleg tega podelila tudi zlato, srebrni in bronasti grb mesta Celja kot najvišje priznanje za razstavljeni izdelek.

V Celju se nam torej od 19. do 28. avgusta obeta zanimiv in pester obrtni sejem, na katerem bodo naša podjetja in zasebni obrtniki pokazali najboljše, kar so v tem trenutku sposobni ustvariti in s čim so sposobni zadovoljiti našega potrošnika.

MIRAN KOROSEC

REKREACIJA

UVEDBA NOVIH OBLIK

Pred dnevi je zveza za športno rekreacijo in oddih Celje skupno z ljubljansko zvezo organizirala v Celju republiški posvet s predstavniki slovenskih občin o novih akcijah za razširitev in obogatitev športne rekreacije med delovnimi ljudmi in občani vseh starostnih kategorij.

Prof. Tone Goršič, ki je vodil posvet, je uvodoma osvetlil dosedanje akcije na tem področju. Tako je npr. Trim kolesarska akcija v SRS bila na pobudo Celja in Ljubljane že izvedena v 36-tih občinah, kjer je nastopilo nad 30.000 udeležencev. Ta uspeh je pripisati dobro pripravljeni organizaciji, ponujeni aktivnosti z dobro propagando in založniško naložbo (letaki, nalepke, diplome, značke, Trim kapice). Mnoge občine so Trim kolesarsko akcijo že ponovile in prevzele to aktivnost med svoje vsakoletne programske naloge. Udele-

žence posveta (žal le iz osmih slovenskih občin) pa je Tone Goršič seznanil z novimi nalogami na tem področju, z akcijami, ki bi naj zdrave športne panoge približale kar najširšemu krogu Slovencev. Gre za poživitev TRIM plavanja, za razne oblike hoje in tudi uvedbo teka. Pri akciji »TRIM plavanje« bi naj vsekar ostali pri različnih dolžinah prog za razne starostne kategorije, ki pa ne bi smele biti predolge, saj bi sicer časovno ne zmogli doseči ob dnevnih plavanju večje množičnosti. Prospekti, nad 6.000 po številu, so za poživitev te akcije na voljo v Celju in Ljubljani. Akcijo pa bo treba koordinirati skupno z republiškim štabom vnašmo se plavati, zlasti pri podeljevanju določenih priznanj, da bi se tako izognili dvojnemu stroškom. Delovnim ljudem in občanom pa bi naj v prihodnje ponudili bodisi na določen dan bodisi po izbiri na

prosti dan samih interesentov različne proge za hojo. Morda bi v posameznih občinah trasirali v neposredni bližini krajev po 2-3 proge za hojo vsaj po dve uri, ki bi bile pokrajinsko interesantne, razgibane, morda vezane za kakšen turistični objekt, kraje znamenite iz NOV ali pa planinske postojanke. V določenih centrih bi udeleženci prejeli žige o izvršeni nalogi. Ta akcija bi sama obogatila že uvedeno hojo za različne stopnje »čevčelčkanja«.

Uvedba te akcije pa zahteva v posameznih občinah ustrezno organizacijo, dočim bi skupna založniška dejavnost v mnogočem pocenila propagando za množičen pristop k hoji. Tudi za uvedbo teka na stezi 2.400 m po Kuperjevem sistemu v naravi bi kazalo uvesti ob sedanjih TRIM stezah posebne tekaške steze ali pa sedanje preurediti v kondicijske poligone za teke. Tako bi naj uvedli tek za ze-

lenega in zlatega TRIM tekača, značko s trakom in letnico pridobitve znaka. Start in cilj bi naj bila na istem mestu. Organizacija tega pa zahteva merjenje časa, uvedbo določenih norm in s tem dokaz storilnosti nastopajočih. Tako bi uvedli neke vrste obvezna testiranja in preverjanja kondicijske vzdržljivosti in napredka udeležencev te akcije. Tudi za to novo pobudo razširitve rekreacijske aktivnosti bi celoten propagandni in strokovni material pripravili najbolj prizadevni zvezi za športno rekreacijo v naši republiki — Celje in Ljubljana.

Razprava je potrdila uvedbo novih oblik športne rekreacije, ker bi s tem le obogatili množično telesno kulturo na Slovenskem, saj je leta osnovno vodilo vseh dejavnosti na tem področju.

K. JUG

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK DOLŽNIKOM (ZA ODGOVORE)

Naš časnik na svojih straneh zastavlja vprašanja javnim delavcem o pomembnejših vprašanjih, ki tarejo vse nas. Tega ne delamo zato, ker bi le v redakciji radi zvedeli za odgovor, pojasnilo, temveč in zlasti zato, da bi ga posredovali javnosti. Odnos javnih delavcev in javnih institucij do zastavljenih vprašanj zagradel ne more biti zasebni odnos, še manj prepustno dobi volji posameznika, njegovi naklonjenosti ali bo odgovoril ali ne! Ne terjamo ugodnega odgovora, terjamo pa odkrit, konkreten in predvsem odgovor. Kajti javnost ima pravico nanj. In ne le to. Ne želimo, da so samoupravitelji premalo obveščeni, da bi kočljiva vprašanja pred njimi skrivali. Naša skupna skrb, javnih delavcev prvenstveno, je obveščati javnost o vsem kar pomeni vsebino samoupravljanja. Drugače tudi ne more biti.

Spomniti moramo, da na nekatera vprašanja javni delavci v letošnjem letu še niso odgovorili. Navajamo jih po vrsti, tako kot smo jih časovno zastavili:

Dne 16. januarja je Anica Vrečko direktorju kmetijskega kombinata Sentjur CIRILU ZMAHERJU postavila vprašanje zakaj so ukinili menjalnice moke na Ponikvi.

Dne 27. marca je Zdenka Stopar GINEKOLOSKO PORODNIŠKI ODDELEK CELJSKE BOLNIŠNICE zaprosila za pojasnilo (vprašanje je bilo sročeno tudi na skupščini občinske zdravstvene skupnosti, vprašala je delegatka Ivanka Bajuk iz EMO) kako to, da tečeta dve akciji za nabavo aparata za zgodnje odkrivanje raka na dojki.

Dne 15. maja je Milan Božič kar petim javnim delavcem postavil ponovno (prvič je to storil neuspešno že 23. januarja) vprašanje glede vidikov razvoja Celja kot sejemškega mesta. Za odgovor je poprosil po vrstnem redu tele javne delavce: RISTA GAJSKA, člana Izvršnega sveta, MAJDO TROGAR, direktorico Formatorja, VLADIMIRJA VEBRA, direktorja Zlatarn, IVA BRENCICA, direktorja Tkanine in MARJANA ASIČA, predsednika Izvršnega sveta, vse iz Celja.

To bi bil naš polletni saldo te rubrike. Deficiten, ker nimamo »knjiženiha« nekaj odgovorov. Letos v Celju s številnimi napor, akcijami in dejavnostjo poglabljamo samoupravljanje. Na 8. seji občinske konference ZKS smo znova opozorili na naloge, ki so pred nami. Dogovorili smo se za stalno akcijo z geslom »nič mimo delavcev«. Tu pa gre za delček teh naporov. In, če bomo uspešno uresničili druge naloge, ki smo jih dogovorili, potem upam, da bomo ta deficit že prihodnje dni odpravili. Kajti druge naloge so vse težje. Odgovornost pa je enaka do vseh nalog in obveznosti.

BOJAN VOLK

ČE ZANEMARJAMO PREDPISE

POSLEDICA ZAŠTRUPITVE

Epidemija — zastrupitev s hrano v Celju. Okoli 1.000 zastrupljenih, zdravniško pomoč iskalo le 25 oseb. Devet se jih zdravi v bolnišnici. Kdo odgovoren? Kakšni ukrepi?

Na petkovi, rekli bi izredni (sklicana je bila telefonično) seji izvršnega sveta občinske skupščine Celje so poleg podražitve cene oskrbnega dne v Domu upokoencev obravnavali tudi skorajda izredno stanje, predvsem pa neoprijemljivo situacijo. V številnih obratih družbene prehrane v delovnih organizacijah Celja je zadnje čase prišlo do epidemije zastrupitev s hrano, ki jo pripravljajo v teh kuhinjah za delavce oziroma šolske otroke. Po zdaj že znanih podatkih zavoda za zdravstveno varstvo v Celju se je v LIK Savinja zastrupilo 243 oseb, od teh jih je 11 iskalo zdravniško pomoč, v Topru 319, v osnovni šoli Hudinja 135 in v osnovni šoli Poltule trije. V Metki je stvar hujša. Po oceni zdravstvenih strokovnjakov je v Metki obolelo za grizo več sto ljudi, čeprav je trenutno evidentiranih le 57 primerov, od teh se jih zdravi v bolnišnici devet. Na tako majhno število prijavljenih griž vpliva predvsem dejstvo, da so

delavci oboleli od petka na soboto in zato praviloma niso iskali zdravniške pomoči. Ker pa po griži ljudje lahko ostanejo klionosci, so zdaj opravili pregled blata pri vseh obolelih in še vnaprej bodo pod zdravniškim nadzorstvom.

Neposredni vzrok zastrupitve s hrano v teh delovnih organizacijah je, po ugotovitvah Zavoda za zdravstveno varstvo, pripisati več subjektivnim razlogom. Mednje sodijo predvsem neustrezna sestava kuharskega osebja (v času dopustov kuhajo hrano priučene delavke ali »kdoor koli, ki zna kolčkat kuhati«). Praksa je, da obrati družbene prehrane nabavljajo prehrambene artikle pri manjših proizvajalcih, ki pa bakteriološko in epidemiološko niso nadzorovani in dejstvo, da nabavljajo manj vredna živila, mnogokdaj tudi že rahlo pokvarjena sta temeljna razloga tem zastrupitvam. V primeru LIK Savinja in Toper sumijo zdravstveni strokovnjaki, da je možen

vzrok zastrupitev tudi v prejšnjem dnevu pripravljani hrani. V Topru te dni urejajo novo kuhinjo, kar naj bi stanje izboljšalo.

Izvršni svet je zato odredil poostreno kontrolo nad poslovanjem obratov družbene prehrane, ki so v zadnjem času rastle kot gobe po dežju v delovnih organizacijah, največkrat na škodo osnovnih sanitarnovarstvenih pogojev, od pomanjkanja skladiščnih prostorov pa do sanitarno neustreznega prevoza, uskladiščenja in embalaže kruha ter drugih živil.

Napak so ravnali, če so sindikalno akcijo za večji obseg družbene prehrane razumeli kot akcijo za ustanavljanje samostojnih kuhinj. Tako smo zdaj prišli do mnogih kuhinj, jedilnice, higienska priprava hrane, skladiščni prostori in uskladiščenje živil pa še čakajo na postopno urejanje.

Spet so nas morali primeri, žal celo z ogroženostjo človekovega zdravja, opozoriti na to, da moramo energično ukre-

pati, kadar gre za človekovo zdravstveno stanje in počutje. Pri tem se moramo seveda tudi vprašati, kaj delajo strokovne službe v delovnih organizacijah, kot so socialno kadrovske ali službe za varstvo delavcev pri delu. Mar to ne sodi v delokrog njihove dejavnosti? Konec koncev ne gre le za teh tisoč obolelih primerov oziroma zastrupitev s hrano — za vse primere še niti ne vemo, ker delavci ne iščejo zdravniške pomoči, če ni res nujno, zdaj pa tudi obolenja prikrivajo. Gre predvsem za to, da stanje epidemiološko bakterioloških pogojev v obratih družbene prehrane ne more biti prepustno nestrokovnim ljudem, pa tudi ne brez ustreznega sanitarnega, veterinarskega in tržnega nadzora.

Zdaj je čas, da se končno v Celju do kraja dogovorijo o razvoju družbene prehrane in o njeni higieni in kvalitetni pripravi.

-NK

Slovenske železarne

ŽIČNA

tovarna žičnih izdelkov
Celje, Ipavčeva ulica 20

Komisija za medsebojna razmerja

objavlja prosta delovna mesta:

1. VODJA VZDRŽEVANJA IN ENERGETIKE

POGOJI: fakulteta za strojništvo (II. stopnja) in 4 leta delovnih izkušenj

2. VODJA ODDELKA TEHNIČNE KONTROLE

POGOJI: fakulteta za strojništvo (II. stopnja) in 4 leta delovnih izkušenj

3. REFERENT ZA TRANSPORT

POGOJI: srednja šolska izobrazba in 3 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi, delovnih izkušnjah ter kratkim življenjepisom na naslov: SZ — ŽIČNA, Ipavčeva ulica 20, Celje — kadrovsko-spolni sektor — v 15 dneh od dneva objave.

NAČRT 1976—1980

DO STABILIZACIJE!

V celjski občini je v razpravi osnutek srednjeročnega razvoja (1976—1980). Javna razprava, ki traja do konca septembra, soupada s sedanjo široko, množično in odgovorno akcijo za trdnješe gospodarjenje. Zato smo že na seji občinskega koordinacijskega odbora za uresničitev stabilizacijskih ciljev neposredno povezali akcijo za obzdanje inflacije s sprejemom plana srednjeročnega razvoja, in sicer tako, da bo sprejeti plan stabilizacije celjskega gospodarstva, s čimer bo Celje tudi prispevalo svoj delež k odpravljanju virov nemirnih in neugodnih gospodarskih tokov.

Sprejeta stališča republiškega izvršnega sveta opredeljujejo naloge za odpravljanje problemov predvsem na šestih področjih — ekonomski odnosi s tujino, področje cen, investicij, likvidnosti gospodarstva in kreditno-monetarne politike, področje osebnih dohodkov, splošne in skupne porabe. Ko smo v zadnjih tednih v Celju določevali in sprejemali izhodišča za akcijo dobrega gospodarjenja, smo podčrtali, da si moramo delavci v združenem delu najbolj prizadevati za spremembo razmerij in rezultatov prav na teh področjih. Stabilizacijski programi temeljnih organizacij združenega dela bi pa morali konkretno pokazati na izhode iz kriznih gibanj na posameznih področjih. Kaj bo vsakdo v svoji sredini prispeval k uničenju inflacije — to je sedaj vprašanje.

Izhodišča akcije so znana. Potrebni so ukrepi in konkretne odločitve.

To velja tudi za vsebinsko dopolnjevanje osnutka srednjeročnega načrta razvoja celjske občine. Kljub temu, da smo že več mesecev opozarjali na resnost poslabšanja gospodarskih rezultatov, nekateri nosilci načrtovanja niso zmanjšali velikih investicijskih apetitov. Zetja je za veliko grmado, težko dosegljivo. To velja tako za negospodarstvo kot za gospodarstvo.

Ko bomo razpravljali o strukturi in količini naložb v gospodarstvo v prihodnjih petih letih, se moramo ustaviti ob dvojem — ne samo pri predvidenih potrebnih sredstvih (skoraj petsto sta-

rih milijard) in ob pričakovanih količinah denarja bomo morali dobiti od drugod (22,5 odst.), ampak predvsem pri vprašanju, KAJ, KDAJ IN KOLIKO BODO DALE NALOŽBE. Prioritetne naložbe so znane — za slovenske gospodarske razmere. Za celjsko občino pa najbrž moramo ugotoviti, da srednjeročni načrt ni dovolj jasn glede prednosti naložb. Ne moremo pa izhajati le iz seznama želja.

Kakor hitro vemo, da celjsko gospodarstvo nima lastne surovinske baze, da se mora usmerjati v uvoz surovin in reprodukcijskega materiala, ta podatek terja drugačno dolgoročno načrtovanje.

Skrben dogovor zasluži tudi načrtovane negospodarske naložbe, čeprav je jasno, da mora Celje kar najhitreje dokončati dve tudi za celjsko območje pomembni naložbi — tehniški center in družbeni center Golovec. Če še tako šongliramo z besedami o stabilizaciji, si moramo priznati, da se skrivajo največje rezerve za trdnješe gospodarjenje v realni in predvsem učinkoviti investicijski politiki, ki upoštevajo zahteve po strukturnih spremembah v gospodarstvu, v večjem izvozu, v naslonitvi na domače surovine in reprodukcijski material in v večji delovni strojnosti, v boljšem delu.

Celjski osnutek srednjeročnega načrta razvoja bo moral te stabilizacijske cilje bolj naglasiti. Ob tem pa še nekatere nujne naloge: boljšo samoupravno organiziranost gospodarstva in vseh dejavnosti v občini, kvaliteten premik v znanosti in raziskovalnem delu, hitrejše oblikovanje družbenega sistema informiranja v občini, ostrejšo odgovornost v kadrovske politiki in jasnejšo politiko v razvoju višjega in viškega šolstva.

Izhodišče v javni razpravi o srednjeročnem načrtu celjske občine naj bo torej misel, da oblikujemo, dogovarjamo plan stabilizacije. To, seve, ne more biti razlog za mlačno neambicioznost, za usihanje idej, za premajhno zagnanost, za malo dela in razmišljanja. Prav nasprotno.

JOZE VOLFAND

BRASLOVŠKO JEZERO

UREDITI OKOLJE

Braslovško jezero je ena izmed tistih turističnih točk Savinjske doline, ki je sorazmerno dobro obiskana, ima veliko dobrih strani in nekaj tudi slabih. O dobrih in slabih straneh pa lahko najbolje povedo gosti sami, zato smo jih povprašali o tem.

IVAN TOMAZIN, Celje: »Na Braslovško jezero prihajam z družino večkrat. Mislim, da je jezero odlično locirano, na to se namreč spoznam, ker sem geograf. Okolica je lepa: gozd, na eni strani, na drugi travnat breg, potka ob jeze-

ru. V jezeru se je mogoče tudi kopati, saj je voda čista in topla.«

IVAN KONRADI, Celje: »Sicer pridem kdaj na jezero, vendar bi lahko bilo dosti lepše. Jezero je na lepem kraju, je pa neurejeno, voda je umašana, okolica zanemarjena. Voda je za kopanje povsem neprimerna, saj sem v jezeru videl celo žabe. Lahko se sicer ribari, toda to ni vsakomur zabava. Mislim, da bi bilo urejeno jezero za goste mnogo bolj vabljivo.«

ZVONKA DOBNIK, Braslovče: »Sem vodja tega gostinskega obrata. Imamo sicer kar dovolj gostov, priznati pa moram, da bi jih bilo več, če bi bilo jezero lepše urejeno. Nekaj so tudi že obljubljali, pa ni bilo nič. Naše osebje se trudi, da bi bili gostje čim bolj zadovoljni. Na razpolago imamo skoraj vsa jedila, ki se lahko na hitro pripravijo in tudi pri pijaci smo malokdaj v zadregi.«

T. TAVČAR

SLOVAN VRANSKO

NOVE INVESTICIJE

Gostinsko podjetje Slovan Vransko ima pod svojim okriljem gostišče Slovan, novo pivnico pred gostiščem in bazen. V zadnjem času so spoznali, da brez primernih vlaganj v nove gostinske objekte ne bo šlo, zato so prav sedaj modernizirali svoje obrate. O tem in pa še o čem drugem smo se pred kratkim pogovarjali z direktorjem Ivanom Dernačem.

NT: Tovariš Dernač, morda najprej nekaj besed za predstavitev vašega gostinskega podjetja.

I. Dernač: »Naš osrednji in prav gotovo najbolj pomemben objekt je prav gotovo gostišče na vranski avtobusni postaji, kjer dnevno stoji več kot sto petdeset avtobusov. Vemo, da večina avtobusov prav na Vranskem stoji po nekaj minut, da se odpočijejo šoferji, potnikom pa prav gotovo precej pomeni to, da se lahko okrepčajo v našem gostišču. Že dolgo smo se zavedali, da ni moč nuditi dobrih gostinskih uslug v primeru, kadar stojita na postajališču istočasno dva ali celo več avtobusov. Pred kratkim smo prav zaradi tega na dvorišču pod kostanj uredili mini pivnico, ki je prav tako založena kot notranji lokal.

Pod naše okrilje pa spada tudi kopališče z restavracijo, ki pa ga na žalost pozna bolj malo ljudi. Morda smo takšnemu stanju krivi tudi sami, saj smo bazenu posvečali bolj malo reklame.«

NT: Lani ste preuredili gostišče, letos ste zgradili novo pivnico. To je prav gotovo veljalo precej sredstev...

I. Dernač: »To je res, moram pa reči, da smo tudi mi spoznali, da brez vlaganj v objekte ne bo šlo. Samo nova pivnica nas je veljala

okrog petintrideset milijonov starih dinarjev, približno prav toliko pa tudi lanska preureditev gostišča Slovan. Osemdeset milijonov predstavlja za naš dvaindvajsetčlanski kolektiv kar precej, sedaj pa vidimo, da smo prav storili.«

NT: Ste morda že razmišljali o gradnji kakšnega novega objekta?

I. Dernač: »Pri nas se dobro zavedamo pomena in vloge nove hitre ceste, zato smo pri bencinski črpalki že kupili zemljišče, na katerem bomo v naslednjih letih zgradili nov gostinski lokal. Prav dobro namreč vemo, da bomo precej odvisni tudi od nove hitre ceste.«

NT: Iz tega, kar ste povedali, bi imel človek občutek, kot da nimate kakšnih posebnih problemov...

I. Dernač: »To bi seveda bil absurd. Problem je so. Lahko pa rečem, da v primerjavi s sorodnimi podjetji kar dobro delamo. Pravijo, da je gostinstvo rentabilno, če ustvari šest odstotkov ostanka od bruto dohodkov. Mi ta procent celo presežemo. Za ilustracijo naj omenim majhno »poslovno skrivnost«. Samo v mesecu juniju smo imeli okrog sedemdeset milijonov prometa.

Naša glavna težava je v pomanjkanju gostinskega kadra. Trenutno sicer študenti

ramo štiri dijake na gostinski šoli, kar pa je še vedno premalo, da bi lahko normalno delali. Upamo, da bomo lahko s primernim nagrajevanjem končno rešili tudi ta problem.«

NT: Delo pri vas zaposlenih je prav gotovo zelo naporno. Ste morda na kakšen način poskrbeli za rekreacijo delavcev?

I. Dernač: »Temu smo prav gotovo posvečali pre malo pozornosti, vendar pa bomo zamujeno kmalu nadoknadili. Odločili smo se, da bomo kupili eno ali pa morda dve priklopi, ki bi ju postavili nekje ob morju ali pa v planinah. Na ta način bo poskrbljeno za letni oddih naših delavcev. Za samo rekreacijo med letom pa na Vranskem ni problemov. Poleti je vsem na voljo kopališče, igrišče pa je v kraju itak dovolj.«

NT: Načrti za prihodnost?

I. Dernač: »Omenil sem že gradnjo novega gostinskega objekta pri bencinski črpalki, v okolici bazena nameravamo postaviti camp prostor, nujno potrebno pa bo urediti tudi ogrevanje vode v kopališču. Vsekakor pa se bomo še naprej trudili za to, da bomo, kolikor se bo le dalo, lahko gostom nudili čim boljše gostinske usluge.«

JANEZ VEDENIK

CIGANKA!

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA
ENERGETSKO KRIZO
ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porabi do 40 % manj goriva
— ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC
Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA širom po domovini.

ORGELSKI RECITAL HUBERTA BERGANTA

Letošnje poletne prireditve tečejo z izrednim uspehom. Množično obiskanemu večeru folklorne v mestnem parku je sledil imeniten koncert Slovenskega godalnega kvarteta, v soboto dne 16. avgusta pa je pred nami orgelski recital mojstra Huberta Berganta.

Umetnik se je rodil 13. novembra 1934 v Kamniku, orgle in klavir je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, poleg tega pa še umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti. Diplomiral je iz vseh treh predmetov, leta 1963 pa končal še podiplomski študij iz orgel v Ljubljani. Izpopolnjeval se je na Dunaju in še tam diplomiral na Akademiji za glasbo in upodabljanje umetnost.

Hubert Bergant je koncertiral v Beogradu, Udinah, Gorici, Trstu, Zagrebu, Dunaju, Aosti, Foglianu, Gradcu, Leningradu Odesi, Coven-

tryu, Bakuju, Lvovu, Rigi, Talinu, Trentu, Torinu, Sulmoni, Melku, Sibeniku, Innsbrucku, seveda tudi v Ljubljani, Mariboru in Celju. Imel je turnejo po Sovjetski zvezi, nastopal pa je tudi kot solist z Lovrom Matačićem v »Glagolski maši« na Dubrovniških poletnih igrah in na Festivalu v Riminiju in še drugod.

Njegov repertoar obsega predvsem dela starih mojstrov, mojstrov romantike in sodobnih skladateljev.

Na koncertu 16. avgusta bomo slišali dela Pachelbela, Zipolija, Daquina in Bacha.

Gotovo bo tudi večer izredno umetniško doživetje, in smo prepričani, da ga bo prišlo poslušati lepo število ljubiteljev orgelske muzike.

ZORAN VUDLER

Občinski odbor RK Ljubljana-Bežigrad

razpisuje delovno mesto

GOSPODARJA v domu RK Stopnik — Vransko

Interesenti so lahko tudi iz vrst mlajših upokojencev, ki imajo veselje do kmetijske dejavnosti in upravljanja doma.

Osební dohodki po samoupravnem sporazumu o delitvi osebnega dohodka.

Samska soba je na razpolago v gospodarskem posloju.

Ponudbe pošljite na naslov: Občinski odbor RK Ljubljana — Bežigrad, Vilharjeva 33, 61000 Ljubljana.

Gozdno gospodarstvo Celje TOZD Gradnje-Mehanizacija

objavlja dve prosti delovni mesti

MEHANIČ I

POGOJ: poklicna šola za mehanika.

Rok prijave: kandidati pošljejo ponudbo na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje — Kadrovske splošni sektor, v roku 10 dni po objavi.

FLOSARSKI BAL

NA LJUBNEM SO VSE PRIPRAVILI

V Ljubnem ob Savinji je vse pripravljeno za pričetek osrednje zgornjesavinjske turistične prireditve, znane pod imenom Flosarski bal, ki bo v nedeljo 3. t. m. Tudi letošnja prireditev, ki je že petnajsta, je organiziralo domače turistično društvo v sodelovanju z ostalimi društvi v kraju ter pod pokroviteljstvom dveh podjetij: GLIN iz Nazarja, ki je odigralo vlogo »botra« že lani in podjetje NIVO iz Celja, ki je letos prvič prevzelo tu funkcijo in s tem pripomoglo, da ta zanimiva in atraktivna turistična manifestacija morda zaradi denarnih težav ne bi padla v vodo. »V Ljubnem bo praznično že v soboto, ko bo dopoldne športno srečanje v odbojki in košarki med sindikalnima organizacijama obeh podjetij — pokroviteljev,« nam je povedal predsednik turističnega društva Ljubno Stanko Miklavc. »Zvečer pa bomo predvajali turistični film z naslovom »Veselo med flosarji, vodarji in gozdarji«. Nedelja se bo pričela z budnico po dolini, ob devetih pa bo rokometna tekma med Olimpijo in domačim moštvom. Osrednja turistična prireditev pa se bo pričela ob 14. uri, ko bo svečana povorka flosarjev, vodarjev, gozdarjev, športnikov in ostalih na prireditveni prostor v Vrbe ob Savinji. Sledil bo najatraktivnejši del, to je udiranje »flosa«, kar na vodi in vožnja na »flosu«. Po osrednji prireditvi se bo pričela zabava, ki bo trajala še pozno v noč. Prireditelji so imeli letos v načrtu tudi nekaj novosti, ki bi celoten program prireditve še popestrile in obogatile z narodnimi motivi. »Pomanjkanje časa in sredstev pa nas je prisililo, da smo del načrtov opustili,« je dejal Stanko Miklavc. »Tako ne bomo mogli, kot smo želeli, prikazati v povorki kmečkega turizma. Novost pa bo miniaturni prikaz celotne plovbe, tako imenovane »mitrovske rajže«.

Turističnim delavcem na Ljubnem je torej pripravljani del flosarskega bala kar

lepo uspel, to lahko rečemo že zdaj. Upajmo, da bomo lahko isto trdili tudi v ponedeljek, ko bo končana že celotna prireditev. Organizatorji se najbolj bojijo slabega vremena, ki bi lahko vse pokvarilo. Sicer pa računajo, da se bo v nedeljo na Ljub-

nem zbralo od šest do osem tisoč ljudi.

Seveda pa je organizacija flosarskega bala samo ena od dejavnosti turističnega društva Ljubno. »Smo med pobudniki skelje za očiščenje okolja v kraju,« pravi Stanko Miklavc, »saj želimo gostom tisto, kar v mestih najbolj pogrešajo in zaradi česar tudi prihajajo k nam, to je čist zrak in zdravo okolje. Za lepši videz kraja organiziramo tekmovanje za najlepše rože in najbolj urejeno hišo, saj vemo, da je to zelo pomembno za vtis, ki ga dobi turist o nekem kraju. Če mu bo všeč, bo prišel drugo leto spet... Poleg tega skušamo organizirati tudi kmečki turizem, saj se zavedamo, kako bi lahko uspeli na tem področju.«

»Glavni problem, s katerim se spopadamo, pa je problem organiziranega turizma v kraju. Vsem, ki se bavijo z oddajanjem turističnih sob in drugimi uslugami, skušamo dopovedati, da brez organiziranega turizma ni pravega turizma, ki bi lahko nudil gostu res največ in ki bi seveda prinašal tudi največji dohodek. Vse prepogosto pa naše prepričevanje naleti na gluha ušesa, kar je seveda velika škoda, še posebno če pomislimo, da ima Ljubno vse pogoje, da postane še bolj znano turistično središče v Zgornjesavinjski dolini,« je zaključil Stanko Miklavc.

MIRAN KOROŠEC

ZAHVALA

Vsem, ki ste pospremili našo teto

Terezijo Grobelnik

na njeni zadnji poti v Zalcu, dne 23. julija, ji darovali cvetje ali drugače počastili njen spomin, izrekamo iskreno zahvalo

Družini Grobelnik in Arko

FRANC KUMER

Se še spominjate tistih naših dni, ko smo na mnoge tovarne vgradili spominske plošče z napisom: ... »s tem dnevom se je urešila Lenina« — tovar-

ne delavcem! ... »

V Celju je bilo to 23. februarja 1950. leta v Plinarni vodovod in prvi predsednik delavskega sveta, prvega samoupravnega organa Celja, je bil FRANC KUMER, doma iz Pečovnika.

Kot sam pravi, je doma iz številne družine iz Pečovnika. Oče je bil majhen hribovski kmet. Umrl je, ko Francu še ni bilo polnih pet let. Torej še od mladosti ne z rožicami postlana pot ga je vodila v svet dela in preizkušenj. Uspel je končati tedaj meščansko šolo. Razmere so ga silele v odločitev, da pride čimprej do svojega kruha. Zato je šel v uk in še danes je s srcem in dušo vodovodar, čeprav je zdaj vodja kotlarn v Plinarni vodovod v Celju. Pred vojno je delal v podjetju Mestni vodovod, ki je sodil nekako pod občino.

Franc Kumer se spominja tistih dni, kot bi bilo

vse skupaj še včeraj. Brez pomislekov, realno, kakršno je pač življenje, pripoveduje o stvarih, ki so bile zanj in za mnoge življenjskega pomena. Na primer to, da je delal pri Mestnem vodovodu. Tam so bili delavci, ki jim socialistična misel ni bila tuja, saj so prišli v to podjetje kot odpuščeni zaradi štrajkov iz emajlirke in drugod. Tako se je Franc med njimi hitro navzel napredne misli, ki jo goji v sebi odkar hodi po tej zemlji.

Ker so ga v podjetju potrebovali, so ga budno pazili tudi med vojno, a je leta 1944 kljub vsemu šel v partizane. Po vojni so ga tudi na željo podjetja takoj mobilizirali in spet je opravljal svoj pri-ljubljenski poklic. Ni naključje, da je bil prvi predsednik prvega delavskega sveta v Celju. Zato je bil pred dnevi ob celjskem občinskem prazniku deležen posebne časti. Dobil je priznanje samoupr-

OBRAZI

raljalcu.

Sicer pa je do danes opravljal v Plinarni vodovod vse važnejše funkcije v samoupravnih in družbeno političnih organih.

Svoje moči, delo in zavest pa razdaja tudi tam, kjer živi. Je predsednik krajevne skupnosti Pod gradom in v zadnjem času s pomočjo svojih krajanov uspešno vodi akcijo za ureditev kulturnega doma v Pečovniku, ki je bil toliko časa v dokaj nezavidljivem položaju. Tudi s trgovino imajo probleme in vse to skuša Franc Kumer s svojimi krajanji urejevati, postopoma, a pošteno in ne samo od danes do jutri, ampak za daljši čas. Bori se za trajne vrednote v naši družbi. Kot vedno. Doma in na delovnem mestu. Z mirno, a jasno in trdno zastavljeno besedo.

DRAGO MEDVED

VERA PRISTOVŠEK-FIŠER

TUDI MODERNO JE LEPO

Ze zdavnaj bi morali pisati o njej. Pravi, da se je rodila pred mnogimi leti v Gornjem Gradu, kjer so imeli mesarijo in gostilno, še prej pa pekarno. Čeprav ni nobena skrivnost, da je še na moč vedra in krepkega duha, ji marsikdo ne bi prisodil osem križev, ki jih v resnici nosi. Letos je praznovala ta visoki jubilej in letos je ob celjskem občinskem prazniku prejela zasluženo Slandrovo nagrado. Zato tudi beseda z njo za Novi tednik.

— Pravite, da ste se rodili pred mnogimi leti v Gornjem Gradu. Domala vse življenje ste delali na pošti, v Celju, Ljubljani in spet v Celju. Kako ste začeli s slikarstvom, ki je tako nedeljivo z vašo osebnostjo in vsem, kar ste naredili.

— Ze kot otrok sem rada malala in ččkala. V šoli še posebno. V družini sicer nihče ni bil slikar, vsaj bolj na veliko ne. Jaz se nikogar ne spominjam, ki bi to počel. Ko sem šla iz Celja v Ljubljano na pošto v službo, sem bila še dve leti v privatni slikarski šoli, kamor smo hodili Šanti, Sterneni, Kregar, Šubler. Najbolj všeč mi je bil Sterneni, zato sem še nekaj časa ostala v njegovem ateljeju. Zanimivo je to, da so v vseh šolah takrat največ učili portret.

— Tudi po vaših delih sodeč vam je portret najbližji. Kaj čutite ob slikanju obraza, ob slikanju človeka. Si ga kdaj v sebi skušate notranje analizirati, si ustvariti mnenje o njem?

— Ah, jaz se z modelom samo pogovarjam. To pa zato, da mi ne zadrma. Vsi postanejo namreč čez čas tako dremano utrujeni. Je enkrat prišel k meni možakar. Sem ga povabila, da bi ga slikala, ker je bil zanimiv. Nekakšen mešetar. V ateljeju je bil približno šestkrat. Ko sem končala delo, je hotel imeti kar šest slik. Najbolj luštni so otroci,

čeprav jih je težko obdržati mirne in zbrane za portretiranje. Sem enkrat rekla eni punčki, ki je bila stara približno tri leta, naj me pogleda, da bom lahko naprej delala, pa je odkimala, da me ne bo pogledala — si grda, je rekla!

— Preko petdeset let že slikate. Kaj vam pomeni barva, lahko katero izdvojite od ostalih?

— Sem realist in tako tudi slikam. Skušam biti čim bolj verodostojna s tistim, kar slikam. Pri krajinah imam bolj »skorajšna« potezo, pri portretu pa že moraš biti še bolj dosleden. Barve so mi vse enako všeč, ker jih vse enako potrebujem pri svojem delu. Morda, morda, bi bila modra malo bolj zanimiva. Ko sem bila mlada, sem bila blondinka, pa so rekli, da tudi sicer blondinkam »paše« modra barva.

— Ze od 1949. leta pri Prešernu učite nove generacije slikarjev amaterjev. To je veliko delo, največkrat premalo plačano in upoštevano. Letošnja Slandrova nagrada je oddolžitev za ustvarjalni napor, ki ga vlagate tudi za uspehe drugih. Kdaj vam je najtežje pri tem delu?

— Najtežje je učiti tisto plastično risbo. Obris se vsakdo nekako nariše. Samo dalje je treba, tu pa se zatika. Tu je že potrebno znanje, samo dobra volja je premalo. Pa mladi bi kar radi imeli vse na razstavi, kar prvi dan narišejo.

— Znano je, da hodite na vse likovne razstave, kar jih je pri nas, v Ljubljani. Katero vas najbolj pritegnejo?

— Uh, bila sem na zadnjem grafičnem bienalu. To je grozno. Je tam ena nemogoča babnica narisana, še brez nog

pa je naslov »Popolna ženska«. Pa grda ko ne vem kaj. Grozno (Reče gruoza). Sicer mi je pa tudi kaj modernega všeč.

— A vam je všeč Picasso?

— Ta pa ne. Je zelo bogat, vsi ga častijo, dela pa (gruoza).

— Kaj je za vas moderno?

— Na primer naši impresionisti. Jakopič, Jama, Sterneni, Grohar. V njihovih slikah je zrak, so barve, vse živi. Pri Jakiju so mi všeč barve, drugače pa mi ni všeč. Tudi Jakac je odlični, čeprav ima same grafike. Všeč mi je Lavrenčič, čeprav je moderen.

— Kaj menite o razstavnih prostorih v Celju?

— So lepi, samo premalo jih je. Lepo bi bilo, če bi slikar lahko razstavljal takrat, ko ima opus za seboj, ko ima pripravljena dela. Tako pa čakaš, kombiniraš. Pa tudi galerijo bi že lahko imeli, smo dovolj veliko mesto.

— Vedno ste tako vedri. Kako vam to uspeva?

— Sem že stara. Ko pa sem bila mlada, sem dolga leta telovadila pri Sokolu. Pa vedno sem delala. Še danes ne vem, kaj je to dolgočas. A boste en šeri?

— Vi ga ne boste?

— Ne, ne pijem. Tudi vina ne.

— A zaradi zdravja...?

— Ne, mi ne »paše«. Čeprav sem iz gostilne doma. Mama nam otrokom niso dali nikoli piti alkohola.

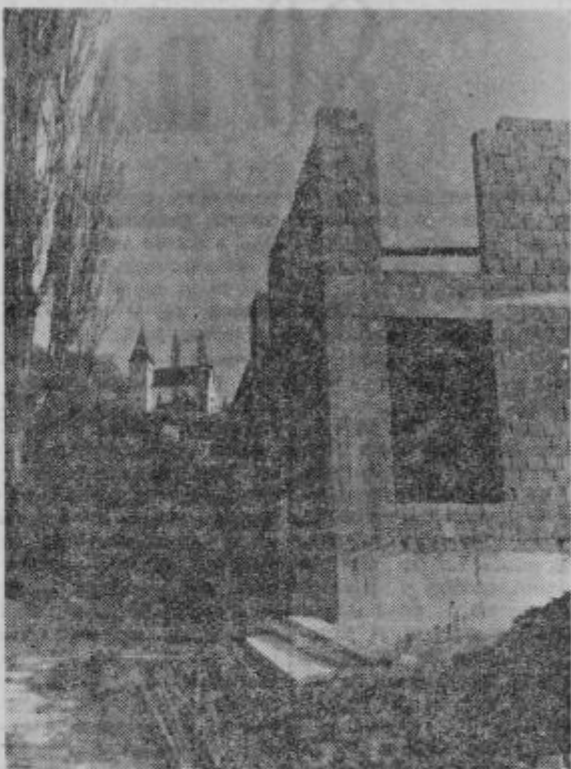
Potem še pove, kako ji je župan zadnjič v Škofji vasi prinesel nagrado po stopnicah, ker sama težko hodi, pa kako so ji dali parazol, da je bila v senci...

Ko sem jo pozneje na vrtu slikal in ji objubil, da jaz lahko njej naredim šest slik, je rekla:

Jej, kaj bojo pa sosedi rekli. Gruoza.

DRAGO MEDVED

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

DIVJE GRADNJE

Na videz se zdi čudno, da moramo v naši rubrici ob letu varstva spomenikov govoriti tudi o črnih gradnjah. Le kakšno zvezo ima to s spomeniškim varstvom? Če ponovimo, kar je bilo že tolikokrat izrečeno in napisano, da spomenik lahko živi in diha samo v okolju, za katerega je bil ustvarjen in da zato ob arhitekturnih spomenikih vselej varujemo tudi njihovo neposredno okolico, se nam pokaže stvar v drugačni luči. Pred kratkim je zavodu za spomeniško varstvo nekdo poslal pismo in ob pismu fotografijo, ki jo objavljamo. Povprašal je, če smo dali k tej gradnji svoje soglasje! Gre za gradnjo ob vzhodju slovitega poznobaročnega sv. Roka, ki skupaj s kapelicami ob poti, ki se vije po pobočju hriba, sodi med naše najbolj prominentne spomenike, znane tudi izven meja naše domovine. Gre za gradnjo, ki zastre pogled na spomenik, o katerem je bila že napisana obsežna literatura in o katerem je pred časom izšel tudi spomeniški vodnik. In povrh vsega leži spomenik v občinskem središču, torej tik pred nosom inšpekcijskih služb, ki bi morale gradnjo pravočasno ustaviti. Odveč je, da bi objavljeno sliko komentirali, saj govori sama. Nova gradnja, naj je že nastala s soglasji ali brez njih, je v dobršni meri razvrednotila neposredno okolje enega naših prvorazrednih spomenikov in s tem sam spomenik. Zanj ni nobenega opravičila. Lahko nas je samo sram, da to dopustimo.

I. S.

PO SLEDI ŠOLSKE KRONIKE

GORENJE NAD ZREČAMI

Kronika je pisana z besedami tedanjega kronista šolskega upravitelja LUDVIKA PEVCA, zato stavki niso v narekovajih, kot jih sicer premi govor zahteva. Nekateri stavki sem dodal sam, a samo za povezavo in logično vez med časovnimi razdobji. Objavljen je samo del kronike, ker je cela preobširna, pa tudi v celoti ni tako zanimiva. Za objavo je odlomke pripravil DRAGO MEDVED.

JANEZ KOPRIVNIK

Kronist piše o domačinu Janezu Koprivniku. Hiša, kjer je živel, še danes stoji in je na njej spominska plošča, ki so jo nekaj let po osvoboditvi pritrdili na hišo. Janez Koprivnik je imel zelo rad svoj domači kraj in se mu pozneje, ko je postal profesor tudi veliko posvetil. Sad tega dela so knjige, ki jih je pisal o Pohorcih, o kmečkem življenju. Zanimivo je to, ko kronist omenja njegovo osnovnošolska leta v Gorenju, kjer je tedanji učitelj, ki je učil Janeza Koprivnika večkrat dejal, kako nenačrten in nič kaj pripraven za knjige — da je ta Janez. Toda v tem primeru najbrž ne bo držal star in večkrat preizkušen pregovor, ki pravi: »Kar se Janezek nauči, to Janez zna«. Najbolj verjetno pa bo to, da tedanji učitelj ni spoznal svojega učenca in njegovih sposobnosti, saj v tistih letih niso kar tako prišel do proforskega imenovanja. Janez Koprivnik je umrl 1912 leta v Mariboru. Zanimivo je tudi to, da kronist nič drugega ne opisuje o njem od tej letnici smrti kot to, da... »je svoj domači kraj iskreno ljubil in zadnji čas pred smrtjo vedno o njem govoril. V svoji oporoki je zapustil 200 kron ubogim na Kuni-gundi.«

Rojstna hiša Janeza Koprivnika v Gorenju nad Zrečami — pri Blažiču so rekli hiši.

Foto: D. MEDVED

SREČA PETLETNEGA JANEZA

Neke poletne nedelje 1890. leta so otroci Drvarja Anzeka Šmona, bivajočega v Tičevi koči v Planini šli v bližnji gozd jagode nabirat. Med njimi je bil tudi petletni bratec Janez. Ta se je sprl s sestricami (bil je namreč zelo jezovit narave kot njegov oče) in je pobegnil dalje v gozd po svojih poteh. Ker se je bližala huda ura (nevihta), so se ostali otroci vrnili (v kroniki ni zapisano, koliko otrok je bilo pri hiši), le malega Janezka ni bilo domov. Mati ga leti klicat, a morala je sama pred hudo uro ubežati domov. Potem so ga iskali po hostah, poljih, grapah in grabah, tja doli do Zreč in še dlje, noč in dan. Toda o dečku ni ne sluha ne duha. Minila je nedelja, ponedeljek, torek, sredo.

Sele v četrtek popoldne pride windischgrätzov lovec Hubert Tuka (tisti, ki se je stregel s pohorskim fanti in so mu pol brade z obraza izpulili...) poročat, da je vrh Gmajšec (vrh Pohorja) našel slučajno dečka ležati v sami tanki srajčici in slamnatem klobučku. Bil je še živ in mu tudi hladno deževje, veler in glad niso prizadejali občutnejše škode na telesu.

Ce je verjeti tem besedam, je imel Janezek resnično srečo. Spomnimo se sporočil o podobnih nesrečah pri nas v zadnjem času — domala vse so se tragično končale za izgubljene otroke.

JOŽEFA KROPEJA SO ZAKLALI

1913 leta se je 16. januarja vračal Jožef Kropelj, Kočarjev iz Bezovja 6 od Janžeta, Janeza Pavliča, strica, kjer so imeli kolino. Na poti je iskal čevljarja Matija Kanglerja. Našel ga je v oštariji pri Likužu. Pomudil se je dalje v večji družbi. Okoli polnoči se je vračal domov (policijski red). Proti vratom grede ga je zabolal s klavnim nožem, ki ga je nosil Kropelj s seboj od kolon, njegov tovariš Ignac Gričnik, Maticov, rudar iz Crešnovce. Ob drugi uri ponoči je Kropelj izdihnil. Kropelj je bil tih, miren fant, spreten delavec, tesar itd. Gričnik tudi ni bil na glasu kot pretepač. Okrožno sodišče v Celju je obsodilo Ignaca Gričnika na tri leta težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem. Krepak mladenič, 25 let star je izgubil življenje na grozen način. Iz veselice (kolon) v krčmo, iz gostilne v mrtvašnico, od tod v grob. Strašni nasledniki alkoholizma!

Tako pravi kronist. S temi vrsticami se bomo poslovlili od šolske kronike Gorenja nad Zrečami, v želji, da je bilo branje zanimivo. Če pa kdo najde kje v svojem kraju še kakšne podobne zapise, pa nam naj sporoči.

„Pod svobodnim soncem“

80 nastopajočih

V okviru celjskega občinskega praznika je Prosvetno društvo »Zarja« Trnovlje uprizorilo 20. julija Finžgar — Mikelovo ljudsko igro »POD SVOBODNIM SONCEM«. O umetniškem dosežku to pot ne bi pisali — to bomo storili ob drugi priložnosti — želimo poudariti »umetnost« organizacije tolikšnega števila sodelujočih mladih igralcev. To velja zapisati predvsem tudi zavoljo poletnih mesecev, ko so običajno, zlasti mladi, razpeti med počitnicami, prakso v delovnih organizacijah, mladinskimi brigadami, morjem in planinami. Trditev, da gledališka dejavnost mlade ljudi ne privlači, je bila to pot v kati zatrita.

Skoraj dva meseca so se večer za večerom zbirali na vajah. Spočetka jih je bilo nekaj več — vsak pa ne zdrži resnosti in trdega dela, ki ga zahtevajo priprave na tako veliko predstavo. Finžgarjev roman, posebno pa še strnjena dramatizacija, zahteva veliko studioznosti.

poznavanja zgodovine »naših dedov«, predvsem pa disciplino s katero zmoredi nanizati vrsto prizorišč in nastopov. Vse to je uspelo in že samo dejstvo, da je do uprizoritve prišlo, lahko štejemo za uspeh. In ne samo to, ob tem je ogromno garanja — prav fizičnega. Naj naštejemo samo nekaj primerov: iskanje kostumov (od Zagreba, Ljubljane do Celja), postavljanje prizorišča (odra velikosti več kot 130 m²), barvanje in pripravljanje kulis (več kot 200 m²), prevoz in postavljanje sedežev (iz Strmca, Vojnika in Celja), vsa napeljava razsvetljave (reflektorji 16 kW) itd. Ob vsem tem delu so tekale vaje več ali manj nemoteno. O težavah, ki so jih imeli z izmenjivimi službami nastopajočih, z različnimi »muhami« nekaterih, z dopusti in počitnicami, z vskladitvijo privatnih obveznosti, sploh ne govorijo. Če si se pogovarjal z organizatorji dva dni pred predstavo, so se zaklinjali: v takih pogojih dela nikoli več! Povsem drugače je bilo

po uspehi predstavi, ki je tekla (na presenečenje vseh, tudi režiserja) kot dobro organizirana in nadpovprečno kakovostna celota.

Vaja dela mojstra, zato lahko računajo »Zarjanci« z novimi, mladimi močmi tudi v prihodnje. V mladih je moč in perspektiva, vendar je treba z njimi delati in jim zaupati. V času, ko običajno društvo »spe« počitniško spajanje, ni v skromnem kulturnem domu v Trnovljah nikoli prazno. In to je tudi ena izmed oblik tega društva: odtegnjejo »s ceste« in morda tudi iz lokalov mladega človeka. Z delom in družabnostjo vabijo, vabijo in tudi uspejo. To je prav gotovo tudi šola za potencialne obiskovalce profesionalnega gledališča. Da tudi ena izmed nalog Zveze kulturno prosvetnih organizacij ter Združenja gledaliških skupin pod čigar okriljem to prizadevno društvo tudi deluje. Pri delu »Zarje« lahko v tem letu opazimo predvsem množičnost. Lanskoletni skok v kakovosti je kronan s številnimi nastopi v

letu 1975. Priključila se jim je skupina »Hrasta« s celjske gimnazije in okrepila recitatorsko dejavnost, ki je bila bogata v letošnjem jubilejnem letu. Skoraj ni bilo prazne, na katerih ne bi nastopili njihovi recitatorji. Naj naštejemo samo nekatere: Proslava 40 letnice Zleta »Svoboda«, proslava celjskega občinskega praznika, proslava Dneva mladosti, nastop občinski, regionalni in republiški »Naši besedi«, proslava ob 350 letnici Dobrne, proslava ob 15. obletnici Zavoda za napredek gospodarstva, proslava ob 30-letnici Cestnih podjetij Slovenije itd. S takim delom pričakujejo v novi gledališki sezoni prav gotovo dobre rezultate.

Kot priznanje naj navedemo samo dve imeni: Zivka Beškovič (asistenti režiserja in tajnika režije) ter Sandija Jekla (igralca vloge Radovana), ki je koristil svoj letni dopust za vaje. Ob koncu naj še omenimo izjemno pripravljenost in pomoč pripadnikov celjske garnizije.

DOGODKI

ŠENTJUR: SEJA DRUŽBENO POLITIČNEGA ZBORA

Sklicana je bila prejšnji teden, poleg delegatov se je te seje udeležilo članstvo družbeno političnih organizacij in predstavniki Skupščine občine Šentjur.

Seja je potekala v skladu z dnevnim redom, ki je bil predhodno predložen. Poročila posameznih predstavnikov so bila zelo aktualna in izčrpana, posebno poročila: republiške delegacije, sanacije potresa, sodnika za prekrške, komandirja LM, aktualnosti v gospodarstvu občine, štipendiranje in obravnavanje pravilnika in odlokov za:

udeležence NOV in borbe za severno mejo, sprememba namena kmetijskih zemljišč, zazidalnih površin in proračun za preteklo leto ter zaključni račun.

K posameznim poročilom je bila živahna razprava delegatov, ki je bila koristna.

Na vprašanja, ki so ostala delno nerešena, so prisotni terjali odgovor na prihodnji seji zbora.

CELJE: MLADI ZA DAN VSTAJE

Tudi mladi iz Celja so »pristavili« svoj delež k vzdušju praznovanja ob Dnevu vstaje in občinskem prazniku, ki trajajo že nekaj dni v okolici Celja.

V ponedeljek, 21. 7. 1975 se je na Trgu kongresa v Celju zbrala množica ljudi, da je prisluhnula kulturnemu programu proslave, ki sta jo organizirali Občinska konferenca ZSMS in konferenca ZSM — kasarne Jožeta Meniha-Rajha. V organizaciji programa in plesa je v veliki meri sodelovala tudi mladina iz Celja in JLA. »To je bila proslava, katero smo pripravili izključno mladi iz Celja in JLA,« je dejal Srečko Centrih, vodja proslave.

Proslava se je začela s pozdravnim govorom Belcer Urške. Nato so se zvrstili recitatorji, kateri so med glasbo z izbrano slovensko besedo osvetlili naš vseljudski boj proti okupatorju.

Na koncu kulturnega programa je za zabavo poskrbel ansambl kasarne Jožeta Meniha-Rajha iz Celja, ki si je v zadnjem času pridobil veliko občudovalcev in poslušalcev.

B. J.

DOBROVLJE: SLOVESNO ZA DAN VSTAJE

V počastitev Dneva vstaje in tridesete obletnice osvoboditve sta krajevni organizaciji Zveze borcev in SZDL Braslovče priredili prejšnjo nedeljo na Dobrovljah tovariško srečanje borcev in mladine. Ob tej priložnosti se je pri Ramšakovi domačiji, kjer je bila slovesnost, zbralo veliko število ljudi, med drugimi pa so bili prisotni tudi najvišji predstavniki družbenopolitičnih organizacij žalske občine. Skavnostni govor na srečanju je imel sekretar Izvršnega odbora SZDL Braslovče Filip Lesjak, učenci osnovnih šol Braslovče in Letuš pa so nato izvedli krajši kulturni program. Srečanje je potekalo v zelo prijetnem vzdušju in se je zavleklo še pozno v večerne ure.

M. K.

ZB BRASLOVČE: DOBRODOŠLA NAGRADA

Kot smo že poročali, je med letošnjimi občinskimi nagradami ob prazniku občine Zalec tudi Krajevna organizacija Zveze borcev Braslovče. Člani te organizacije pa so se že odločili, da bodo prejeto denarno nagrado kar najbolj koristno uporabili. Tako bodo tega denarja vložili v ureditev stalne razstave NOB, ki jo nameravajo v sodelovanju s celjskim Muzejem revolucije odpreti v braslovški osnovni šoli. En del podarjene vsote pa nameravajo porabiti za ureditev nekaterih spomenikov NOB v svoji krajevni skupnosti. Občinska nagrada je torej za braslovsko organizacijo ZB še kako dobrodošla!

M. K.

DOBJE: V NEDELJO SPET ŽIVAHNO

Medtem ko so prejšnjo nedeljo v Dobju pri Planini uprizorili znano Finžgarjevo ljudsko igro Divji lovec, nameravajo prihodnjo nedeljo, 3. avgusta, prirediti in z najrazličnejšimi vrstami javnega nastopanja, tako movanja se lahko udeležijo vsak, ki ima veselje do petja, igranja, recitiranja in sploh do javnega nastopanja. Doda se se prijavili že nastopajoči iz različnih krajev, zdaj že tradicionalno tekmovalci Pokaži kaj znaš. Tekma prireditelji pričakujejo res pestro in zanimivo tekmovalstvo. Nagrade za nastopajoče bodo prispevala različna podjetja, med drugimi tudi Ljubljanska banka, sevnika Jutranjka in ostali. Tako kot gledališko prireditev je tudi to tekmovalstvo organiziralo domače prosvetno društvo, ki ga vodi prizadevna kulturna delavka Jožica Salobir.

-mk

CELJE: SODELOVANJE S ČUPRIJO

V torek so obiskali celjsko občinsko skupščino predsednik izvršnega sveta občine Čuprija in direktor gradbenega podjetja INGRAD iz Čuprije. V celjski občini so se zanimali za nove možnosti sodelovanja na gospodarskem področju med obema pobratenima občinama.

Gosti so se nato v Zalcu pogovarjali v podjetju Gradnja o medsebojnem sodelovanju in o zastopanju Gradnje Zalec na tržišču v SR Srbiji, zlasti pri prodaji dimnih cev.

Zagrad

Odstranjena ovira

V teh dneh bodo začeli z rekonstrukcijo kulturnega doma v Zagradu, ki jo bo prevzelo gradbeno podjetje »Remont« v Celju. V prvi fazi bodo uredili streho (dvokapnik), pisarno Krajevne skupnosti, sanitarije, dimnik in še nekaj manjših del. Ostalo nujno ureditev, predvsem odersko funkcionalnost, pa bodo odložili za leto 1978. Neurejen kulturni dom v Zagradu je bil največja ovira za nemoteno delo sicer prizadevnega Delavskega prosvetnega društva v jugovzhodnem delu celjskega predmestja. Pohvalijo se lahko tudi z enotnim delom vseh krajevnih dejavnikov, predvsem Krajevne skupnosti, ki tudi sestavljajo grad-

beni odbor pod vodstvom Vinka Bobniča. Samo v letu 1974 je Krajevna skupnost namenila iz lastnih sredstev stari milijon dinarjev, nekaj sredstev (4 milijone) je doniranih pri Zvezi kulturno prosvetnih organizacij, ostala sredstva (predračunska dela z udarniškim delom pa predvidoma znašajo 24 milijonov) pa pričakujejo iz sredstev zbranih iz naslova družbenega dogovora o financiranju krajevnih skupnosti, saj je prav ta prostor predviden kot bodoči družbeni center tega kraja.

Kljub vsemu kulturna dejavnost tu ni zamrla. Po premaganih težavah so se ponovno zbrali (prej kulturno pasivni in dokaj apatični kul-

turno prosvetni delavci) in ponovno prišli za delo. Zamenjali so celotno vodstvo — sedanjí predsednik je mladi Lenart Horvatč, podpredsednik je dolgoletni in vztrajni Jože Dolenc.

Največja vrлина novega odbora je v tem, da pridobiva mlado članstvo. Društvo se je odprlo in postalo pravo zbirališče mladih. Akcije, ki so jih že izpeljali, ali pa jih še načrtujejo so prijetna vaba za vse tiste, ki si želijo tovrstne duševne rekreacije in bogatega duha. Naj opišemo samo eno izmed njih!

V nedeljo, 11. maja se je zbralo ob kulturnem domu lepo število članov in pionir-

jev in krenili skupaj s kurirsko pošto k ogledu spominskih obeležij na Polulah in Košnici. Prvi postanek je bil pri Majerjevih, kjer je bilo 5 žrtev okupatorja, nato so se napotili k Pajkovemu mlinu v Košnici, kjer je bila ustanovljena prva organizacija OF za ta teren. Na vseh postojankah, kakor tudi ob vsej poti je o teh dogodkih pripovedovala aktivistka Marica Jošt. Njeno pripovedovanje je dopolnjeval kulturni program s partizanskimi pesmi. To je bil resnično enkraten in posnemanja vreden dogodek. Vsi udeleženci se bodo tega dne še dolgo spominjali!

STEFAN ZVIZEJ

**VSE
ZA ŠOLO**
od 1. do 8. RAZREDA
NA ODDELKU
PAPIRNIC

VELEBLAGOVNICA

CELJE

pisma

ZAHVALA ZA HUMANOST

4. julija, ko sem z družino obiskal Celje, sem tako hudo zbolel, da so me morali odpeljati v celjsko bolnišnico, kjer so me kljub temu, da sem bil brez zdravstvene izkaznice, sprejeli brez oklevanja. Želel bi se zahvaliti vsem, ki delajo na internem gastro oddelku in, ki so mi v času mojega zdravljenja v bolnici kakorkoli pomagali. Še zlasti pa bi se rad zahvalil dr. Matiji Jurkoviču ter sestram Mariji Pitar, Mariji Podliček in Slavi Učencu. O vseh teh, resnično dobrih in skrbnih delavcih celjske bolnišnice, bi lahko napisal še mnogo več in mislim, da bi se mnogi lahko od njih učili.

VOJNOVIČ PETAR
Djura Djakoviča br. 12
BEOGRAD

ODPOVED ZARADI DOSTAVE

Spoštovani, prosim, da mi ne pošiljate več časopisa Novega tednika zaradi netočne dostave. S spoštovanjem!

Zučko Jože, Bistrica ob Sotli

NAS PRIPIS: Ni prijetno, kadar naročnik odpoveduje časnik zato, ker ga neredno prejema. Žal nam niste sporočili kako pride do neredne dostave, da bi lahko ukrepali. Morda nam boste to storili zdaj? Če vam Novi tednik kaj pomeni, se bomo potru-

dili, da bo dostava redna. Saj Bistrica ob Sotli ni na koncu sveta, da do vas novice ne bi našle pot — pravočasno!

KOKOŠI NA SOSEDOVEM

Sem naročnik vašega lista in ga redno prebiram, tudi Pisma bralcev, kjer objavljate tudi razne kritike itd.

Na dan 10. julija ob dežju je vestna gospodinja (ime izpuščeno) iz Prekope prišla z njive preganjati kokoši, ki v tem letnem času sploh ne morejo narediti velike škode. Zato te prosim, tovariš urednik, da objaviš katera trgovina v Celju ali okolici prodaja verige za kokoši, da jih bom priklenil. Da ne bodo delale škode na sosedovi njivi. Ali pa mi svetuj drugače. Kajti nihče nima toliko zemlje, da kokoši ne bi šle na sosedovo.

SOSED

NAS PRIPIS: Nepodpisanih pism ne objavljamo. Tokrat smo naredili izjemo. Zato pa tudi ime in priimek gospodinjice nismo objavili.

Dragi sosed, če že res želite kupiti verigo jo poiščite v trgovini Tehnomerkatorja ali pa v kakšni drugi trgovini z železom. Mi bi vam sicer priporočali cenejšo in boljše rešitev: dobre sosedske odnose, strpnost in mnogo dobre volje v urejanju medsosedskega odnosa. Upoštevajte, tudi vam ne bi bilo prav, če bi sosedovi otroci, na primer, na vašem drevsu obirali sadje. Oboje pa se da urediti

z dobro voljo, zanesljivo bolje, kot z verigami, visokimi plotovi in nagajivostjo.

ŽELIM SPREMENITI ZDRAVNIKA

Pred dnevi sem šla na pregled k zdravniku v ZD Celje z namenom, da ga zaprosim za napotnico k specialistu. Ko sem mu to omenila, je postal nejevoljen in nič nisem opravila. Rada bi šla na pregled k zdravniku specialistu za grlo in na dispanzer za pljučne bolezni. Sprašujem, če se lahko zdaj, sredi leta predstavim k drugemu zdravniku, ker si zdravnika, pri katerem sem bila zdaj, ne upam vprašati.

MARJANA ZORC

NAS PRIPIS: Zdravnika boste lahko menjali tudi med letom. V zdravstvenem domu se pri informacijah pozanimajte za postopek.

Kar pa zadeva vašo zahtevo pri zdravniku splošne prakse, da vas napoti k specialistu za ušesa, nos in grlo pa, ali se vam ne zdi, da so zdravniki zato, da zdravijo. Vi pa kar, meni nič, tebi nič, zahtevate od zdravnika, da vas napoti naprej. Pa še pogledati vas ni mogel, kaj šele preiskati. V dispanzer za pljučne bolezni lahko greste neposredno, brez napotnice.

PONOVNO: SKROMNA HVALEŽNOST

Na pismo tov. Turnšek Pavle, objavljeno pod »Skromna hvaležnost« v Novem tedniku dne 17. 7. t. l., nanašajoče se te njene vrstice na zadnji koncert Pevskega zbora društva celjskih upokojencev dne 7. 6. t. l. v dvorani narodnega doma v Celju, se tem potom navedeni ljub-

teljici do lepega zbornega petja za to pozornost prav lepo zahvaljujem.

K temu njenemu članku bi pripomnil in dodal še to, da je prav ta koncert pevskega zbora D. U. Celje na predhodni predlog Zveze kult. prosvetnih organizacij Slovenije — Občinskega sveta Celje bil pretežno posvečen 30. obletnici naše narodne osvoboditve in obenem 40. letnici zleta »Svoboda« v Celju.

V ta namen je bil v prvem delu koncerta tudi spored pesmi temu primerno prilagojen s predhodnim govorom društvenega prosvetarja tov. Križnič Jožeta, a žal niti enega javnega političnega funkcionarja ni bilo videti v dvorani, kot bi ta prireditev seve izrecno bila le za stare upokojence celjskega območja, ki so svojčas še kot aktivni s svojo narodno zavestjo in nesebičnim požrtvovalnim delom naši skupnosti služili, ter za to tudi svoj delež prispevali.

Podobno je naslednjega dne bilo na koncertu moškega pevskega zbora Toneta Tomšiča v Strmici.

V drugo pa še to, kar je bilo nerazumljivo in naravnost smešno, ter bi celo pevskega zbora D. U. Celje moglo povzročiti občutno finančno škodo, saj je na dan koncerta, ko je bil s predprodajo vstopnic z navedbo datuma in ure na istih določen za soboto ob 17. uri, vendar je Radio Celje še eno uro pred tem objavil, da bo pričetek koncerta pevskega zbora celjskih upokojencev ob 18. uri, prav tako pa je tudi »Delo« pred tem objavilo napačno, da bo ta koncert v ponedeljek, 9. t. m., zaradi česar je poznana na ročnica »Delo« iz Savinjskega nabrežja s predkupljeno vstopnico ostala doma in ni šla na koncert, seveda pa ni rečeno, da je ta bila edina, ki je nasledila tej pomoti.

RAFAEL GORENSEK

Odbor za medsebojna razmerja pri

Trgovskem podjetju MODA CELJE

razpisuje

po 22. in 23. členu Samoupravnega sporazuma delavcev v združenem delu delovno mesto

POSLOVODJE za poslovno enoto VOLNA

POGOJI:

Poleg splošnih, po zakonu predvidenih pogojev, so potrebni še naslednji:

- VK delavec tekstilne stroke s poslovodsko ali komercialno šolo
- 10 let prakse v trgovini, od tega 5 let na odgovornem delovnem mestu
- agilnost, dinamičnost.

OD po pravilniku o osebnih dohodkih organizacije združenega dela.

Poskusno delo traja 3 mesece in je obvezno.

Veljavnost razpisa je do zasedbe delovnega mesta. Lastnoročno napisane ponudbe z navedbo kvalifikacije in življenjepisom pošljite na naslov: Trgovsko podjetje MODA Celje, Prešernova 7.

Proizvodno gradbeno podjetje

»GRADNJA« ŽALEC

razpisuje

ŠTIPENDIJO za šolsko leto 1975/76 na gradbeni fakulteti

Interesenti naj vložijo prošnje na predpisanem obrazcu v roku 15 dni po objavi na naslov:

Proizvodno gradbeno podjetje »Gradnja« Zalec splošna služba.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

40

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Zdravnik dr. Pavel Lautner pojasnjuje

Dr. Pavel Lautner se je pred nekaj dnevi pridružil opisovanju tedanjih razmer v Gornjem gradu. Med drugim pravi, da se je po 1935 letu, ko je bil službeno premeščen v Gornji grad, hitro privadil in vživel v tamkajšnje okolice. Vedno več pacientov je imel in kot vse kaže so k njemu radi prihajali bolniki tudi iz oddaljenih krajev Gornje Savinjske doline. Ko so prišli Nemci, se je dr. Lautner upiral njihovemu načinu postopanja z domačini. Vključ določenemu nasprotovanju so ga vabili na občinske posvete in tako je zvedel za mnoge podrobnosti in okupatorjeve namere. V Celje ga je klical Anton Dorfmeister, okrožni vodja, ki ga je povabil, da bi prevzel županstvo v trgu. Dr. Lautner je to odklonil. Posebno zaradi tega, ker je Gestapo aretirati nekatere osebe kljub njegovemu prizadevanju, da naj ne bi do tega prišlo. Tako je postal župan Gordon, pred vojno zaposlen na gozdni upravi. Gordon se je Nemcem predstavljal za Nemca in njihovega človeka. Gordon je na nekaterih posvetovanjih pričel nasprotovati predlogom dr. Lautnerja, posebno, ko so obravnavali probleme domačinov, ki jih je želel dr. Lautner zaščititi. V svojem pismu navaja zdravnik Lautner, da je rešil veliko ljudi aretacij in grozot koncentracijskih taborišč. Za samega Gordona pravi, da je po nekajmesečnem prikupovanju Nemcem le spoznal, da je na napačni poti. Uvidel je kakšne krivice se dogajajo ljudem. Baje je opustil prvotno smer in pričel Nemcem celo nagajati, toda bilo je prepozno. Gordona je zamenjal Haudek.

Zdravnikova pomoč ranjenim in bolnim partizanom

Ze v jeseni 1941. leta je imel dr. Lautner stike z organizatorji in sodelavci OP. Ko so se pojavili prvi partizani in ko je prišlo do borb in ranjencev, jim je dr. Lautner nudil svojo pomoč. Pravi, da so od časa do časa prišli k njemu žrnave, prislani, Topolovčeva, Sarb in še kdo, vseh imen se ne spominja in ga

Dr. med. Pavel Lautner in njegova žena sta v vojni vihrni marsikaj doživela. Na številne gornjegrajske prebivalce imata najboljše spomine, posebno na tiste, s katerimi je zdravnik Lautner sodeloval in jim pomagal. Sedaj živita v Ločah pri Poljčanah.

prosili za pomoč, ki je ni nikoli odklonil, četudi jo je bilo včasih kar težko opraviti. Brž, ko so ga obvestili, da je v tem ali onem kraju v okolici trga ranjen ali bolan partizan, se je napotil v tisto smer. Navadno ga je na dogovorjenem mestu že pričakal partizanski kurir ali vodil, najpogosteje kdo od domačinov v civilni obleki. Če je bila potrebna operacija, je sam posikal najbližjo primerno hišo in opravil zdravniški poseg. Naročil je še kako in s čim naj pomagajo ranjenemu ali bolniku. Tudi zdravila je pogosto že sam prinesel s seboj ali pa je prišel kdo od zanesljivih ljudi ponje. Nekoč je tudi za neko partizanko preskrbel zaokolišče in bil pri porodu.

Dr. Lautner še navaja, da v vseh letih, ko je hodil po opisanih poteh, ni prišlo nikoli do izdaje. Meni, da je bil razlog v tem, ker so ga imeli domačini radi. Tudi nemški policisti so mu najbrž kdaj spregledali te, njegove partizanske poti, saj ni bilo malo primerov, ko je bil tudi njim še kako potreben. S partizani je imel dr. Lautner dogovor, da ne napadajo, kadar vozi vozilo Rdečega križa.

Gornjegrajska organizacija OF je v letu dni svojega obstoja veliko prispevala v boju za svobodo

V podrobnosti bi zašli, če bi še in še navajali spomine in doživlja — čeprav bo to le treba storiti v posebni brošuri — posameznikov, ki so na ta ali oni način pomagali partizanom v poletnem in jesenskem obdobju 1942. leta, torej takrat, ko so bili stiki med okrožnimi političnimi aktivisti in gornjegrajskimi simpatizerji OF zelo redki. Kot smo že omenili v samem začetku opisovanja razmer za ta predel Gornje Savinjske doline, se je okupator temeljito motil ob svojem prihodu v ocenjevanju položaja, misleč, da se bo utrjevanje nemštva ugodno odvijalo. Ravno nasprotno. Utrjevanju in širjenju ideje osvobodilnega gibanja v jesenskem obdobju 1941. leta so sledile spomladi 1942 akcije partizanskih enot, povezanih s frontovci v Gornjem gradu in okolici. V samem začetku gibanja je viden v obsežnem delovanju v Gornjem gradu in povsod v Gornji Savinjski dolini Božo Mravljak-Podžupan, kasneje člana okrožnega partijskega komiteja za Savinjsko dolino Jože Letonja-Kmet in Albin Vipotnik-Strgar, domačin Ivan Zrnave-Mrazek in drugi.

Po velikih udarcih, ki jih je osvobodilno gibanje doživljalo v sredini 1942. leta, je sledilo v samem Gornjem gradu nekajmesečno zatišje. V prvih mesecih 1943 je prišlo do obnavljanja frontne in ustanovitve mladinske organizacije in tako tudi do ponovnega, živahnega sodelovanja ilegale s partizanskimi skupinami, ki so se občasno ali za dalj časa zadrževale v okolici Gornjega grada.

RK

SMO LJUDJE, KI SI ZNAJO POMAGATI

Tako je dejala dr. Stanislava Stravsova, direktorica Zavoda za transfuzijo krvi v Celju, ko je govorila na nedavni proslavi krvodajalcev velenjske občine.

Kakor vsako leto, je občinski odbor rdečega križa Velenje pod geslom CLOVEK CLOVEKU pripravil tudi letos sprejem in proslavo za približno 300 krvodajalcev, ki so darovali kri petkrat, desetkrat, petnajstkrat in celo nad dvajsetkrat. Zbrane goste in krvodajalce je pozdravil predsednik občinskega odbora RK Jože Medved, slavnostni govor pa je imela dr. Stravsova iz Celja. Le-ta je v svojem govoru poudarila še zlasti to, da je pri nas pomoč v krvi zagotovljena vsakomur po načelu enakosti VSI ZA VSE. Poudarila je, da se je naše prostovoljno krvodajalstvo glede dejavnosti povzpelo v sam svetovni vrh in da je od leta 1953 dalje na celjskem območju bilo darovano nad 4 tone krvi. Čestitala je občinskemu odboru RK Velenje, ki je že več let glede krvodajalstva na vodilnem mestu v Sloveniji, saj je vsak 12. občan krvodajalec. Z veseljem je poudarila, da je zlasti vzpodbudno to, da so v vrstah krvodajalcev številni mladi ljudje, ki so trdna vojska pripravljena pomagati vsakomur. Ko je ob koncu govora čestitala vsem krvodajalcem, so ji leti za dolgoletno sodelovanje na področju velenjske občine poklonili šopek rdečih nageljnov.

Kulturni del programa so izvedli pevci soferskega pevskega zbora iz Velenja pod vodstvom Silva Glavnika. Kajuhove pesmi pa je recitirala Mira Čretnik. Za tem so podelili značke in štiri zlate plakete, ki so jih prejeli Nežka Lempi, Pavla Tučman, Edo Pavlič in Franc Fricelj za petindvajsetkrat darovano kri. Za marsikateri uspeh pri organizaciji krvodajalstva gre zahvala še Brunu Trebičniku, predsedniku komisije za krvodajalstvo pri občinskem odboru RK Velenje, ki je tudi sam že nad štiridesetkrat daroval kri in aktivno dela že 25 let. Na proslavi je bil tudi dolgoletni krvodajalec Mirko Zirovnik, gradbeni delovodja pri NIVO Celje — sektor soštanj, ki je dal kri že 67-krat, kar je vsekakor izjemen primer, ki zasluži vso pohvalo in priznanje, saj je kri iz leta v leto vse bolj dragocena pri reševanju človeških življenj. Česar bi se morali zavedati tudi tisti, ki so do sedaj ob krvodajalskih okejih stali ob strani.

V. KOJC

PRAZNOVANJE HMELJARJEV

Braslovce bodo 9. in 10. avgusta zopet prizorišče praznovanja dneva hmeljarjev, letos 13. po vrsti.

Priprave na prireditve so v polnem teku, vodi pa jih Turistično društvo Braslovce, ki je v sodelovanju s Hmežadom Zalec TOZD kooperacija prevzelo organizacijo. Za oba praznična dneva je predviden pester program. V soboto, 9. avgusta bo na prireditvenem prostoru v Braslovcah otvoritev gospodarske razstave proizvajalcev kmetijske mehanizacije SIP Sempeter in železarne Store. V večernih urah bo polzkušnja piva pivovarne Laško, bogat srečolov in zabava do poznih večernih ur. Ob 20. uri bo v dvorani KK Hmežad podelitev priznanj najboljšim hmeljarjem Slovenije. V nedeljo bo budnica po dolini že zgodaj zjutraj; ob 14. uri pa se bodo pri TVD Partizanu v Rakovljah začeli zbirati udeleženci povorke, ki bo s hmeljskimi starešinami, kandidatkami za novo hmeljsko princeso, prikazom kmetijskih strojev in drugimi spremljevalci krenila na prireditveni prostor. Sledil bo bogat kulturni program, predaja starešinstva dosedanjega starešine novemu in uradna razglasitev hmeljske princeze 1975. Po uradnem delu prireditve se bo za številne goste, pričakujejo jih okrog deset tisoč, pričela prosta zabava. Poleg ostalih bo sodeloval tudi ansambel Borisa Teržava s pevci in godba na pihala iz Liboj.

Turistično društvo Braslovce, ki organizira to hmeljsko turistično prireditev, je imelo vsako leto doslej dobrega sodelavca in pomočnika v poslovnem združenju Styria, ki pa je letos to sodelovanje nepričakovano odpovedalo.

TONE TAVCAR

JAVNA ZAHVALA

Krajevna skupnost Andraž in družbeno politične organizacije Andraža se zahvalujemo vsem, ki so pripomogli k uresničitvi programa praznovanja praznika občine Zalec v Andražu, posebej pa še:

SKUPŠČINI OBČINE ZALEC, VSEM OBČINSKIM INTERESNIM SKUPNOSTIM IN DRUŽBENO-POLITIČNIM ORGANIZACIJAM, TOVARNI NOGAVIC POLZELA, GARANTU POLZELA, KMETIJSKEMU KOMBINATU ZALEC IN VSEM OSTALIM GOSPODARSKIM ORGANIZACIJAM V OBČINI, TOVARNI GORENJE IN REK VELENJE, STEVILNIM DRUGIM ORGANIZACIJAM, AVTO PREVOZNIKOM POLZELA, JOZETU BRUNSKU MOZIRJE, STEVILNIM DRUGIM POSAMEZNIKOM TER OBČANOM AN. DRAŽA.

KRAJEVNA SKUPNOST TER DRUŽBENO POLITIČNE ORGANIZACIJE ANDRAŽ

LJUBEČNA: GASILCI SLAVIJO

Letošnje leto praznujejo gasilci v Ljubčini 25-letnico delovanja. Ta pomemben jubilej bodo proslavili z več prireditvami. Prvo prireditev v jubilejnem letu so že pripravili. Na sektorski vaji so gasilci iz Socke, Dobrne, Vojnika, Skofje vasi, Trnovelj, Babnega, Teharja, Slivnice in Ljubčine prikazali gašenje. Po »mokri« sektorski vaji pa so se gasilci zbrali še pred gasilskim domom, kjer so gasilec iz Ljubčine prevzeli novo motorno brizgalno. Brizgalno so kupili iz sredstev občanov in iz lastnih sredstev.

EL

POLZELA: NOV AVTOMOBIL

Prostovoljno gasilsko društvo Polzela je v počastitev dneva vstaje in 30-letnice osvoboditve slovesno izročilo namenu nov gasilski avtomobil TAM 2000.

Praznovanje so pričeli s povorko izpred gasilskega doma na Polzeli v park Senek. Slavnostni govor je imel predsednik domačega gasilskega društva Franc Kralj, ki je orisal dolgo pot od zamisli za nakup novega avtomobila, ki je stal 170 tisoč din, do otvoritve. Za gasilsko društvo namreč ni lahko zbrati tolikšno vsoto, saj sredstva zbirajo na osnovi prostovoljnih prispevkov. Tu velja omeniti obe organizaciji združenega dela na Polzeli, ki sta dali lep prispevek, pohvaliti pa je treba tudi krajanje, ki so glede na svoje zmognosti veliko pripomogli, da ima društvo nov avtomobil. O pomenu novega avtomobila za gasilstvo je spregovoril predsednik občinske gasilske zveze Zalec Franc Jelen. Ob koncu je v imenu pokrovitelja govoril Ernest Ramšak, ki je pohvalil solidarnost Polzelanov pri zbiranju sredstev za nov avtomobil.

Tekst in foto: T. TAVCAR

IŠČITE
NOV
ROMAN!

Upravni odbor

DPD SVOBODA GRIŽE

objavlja prosto delovno mesto

HIŠNIKA v domu »Svobode«

Prednost imajo kandidati, ki aktivno delajo na kulturno prosvetnem področju.

Na razpolago je družinsko stanovanje.

Honorar po pravilniku društva.

Pismene prošnje naslovite na Upravni odbor »Svobode« Griže do 15. 8. 1975.

NAŠ K

ŠENTJUR: AVNOJ

Na dan vstaje slo je odšla na 14-dnev te slovenske delega AVNOJ 1943, pohod Med udeleženci sta činske konference men pohoda je NOB in socialistič krepitev bratstva in ljudski obrambi. Leto posebno pomembni, 30. obletnico osvobodoupravljanja in 40. jnske konference SK

ŠENTJUR: V POBRAT OBČINO

V okviru sodelovsko občino Uzička skupina mladincev o ce Šentjur na vsa Mladinci in občani vsako leto izmenjuje s in srečanja, ki mladinskimi delovni športnimi srečanja, t na področju kulture.

ŠMARTNO VELIKO VE

Med vsemi ljubiti v Šmartnem ob Pak veselje, saj so se nj ce po enoletnem igra venko ligo. To je po tašev v slovensko ligo ni uspeh tega kraja. Še več takih uspehov sti zmag v slovenski l

LJUBEČNA ZAZIDALNI

Na zadnji seji kra Ljubčini so prisotni prizadevanja za ured dave v krajevni skup se v tem zasedku v želja po gradnji nov enot. Vendar oddelek komunalne zadeve pr ce Celje ne more i dovojenj, ker nasele urejno. V začetku let načrt za to območje vendar ni bil sprejet. zaradi nekaterih, ki in krajevne skupnos vseči. Tako odločitev ostro obsodili. In p zasedbo krajevne sku gažiralo, da je storil na v prihodnjem čas dalnega načrta. Razpi jeni seji krajevne s darjali, da razvoja načrta ne more bi stanovanjskih enot marsikateri problem druge narave.

LJUBEČNA OLEPŠATI

Krajevna skupnost kratkim poslala vsem no obvestilo s prošn za red in čistočo ol drugih objektov. Pos č o opozorila zasebne jo ponavadi okrog i lavnic na kupe odpad rijo izgled celotnega so vse, kam naj o drugo šaro. Niso pa pisati, da bodo vse i jejo okolje predlaga

ŠENTJUR: SO LETOV

Pred dnevi se je v letovanja v medobčir v Izoli 173 otrok. N vitev je, da so z izj vali vsi nepriavali, k Občinska telesnokul prispevala finančna vo športnih rekvizito ci poleg plavanja m v ostalih športnih kolonije je zelo po

HUMORESKA

TELEFON

Pred durmi v sobo ravnatelja Kadkina je čakalo precej ljudi. Iz bridko vdanega izraza na njihovem obličju se je dalo sklepati, da sede že dolgo tu in da tudi že računajo z daljšim čakanjem. Pod njihovimi galosami so nastale luče. Na klopi pri oknu je ležalo vse polno čepic. V kotu je sedela za svojo pisalno mizo čemerna tajnica.

»Tega jaz sploh ne razumem!« se je razhudil rdečelas mladenič, ki je sedel najbližje ravnateljevemu durim. »O čem neki blebete že vso uro? Kdo je notri?«

»Debeluh z usnjenim plaščem!« je dejal ustrezljivo starrec, drugi v dolgi vrsti.

Rdečelasec je skomignil neučakano z rameni. »Jaz bi prišel, bi povedal, kar moram in — zbogom. Ena, dve, tri bi vse opravil!«

V tem trenutku je stopil debeluh z usnjenim plaščem iz ravnateljeve sobe.

»No, ste se svednjč le izšlevali?« je strupeno vprašal starrec. Debeluh ni odgovoril. Ko je odhajal, ni sicer zaloputnil z durmi, a jih je vendar zaprl s pomenljivim poudarkom.

Ko je stopil rdečelas mladenič v ravnateljevo sobo, je Kadkin z obema rokama brskal po spisih, razmetaval po mizi. Slušalko si je bil stisnil med lice in rame, kar pa nikakor ni tako preprosto, kakor se zdi na prvi pogled.

»Dober dan!« je dejal rdečelasec in stopil k mizi.

Ne da bi bil ustavil brskanje po spisih, je zamrmral ravnatelj Kadkin namesto pozdrava nekaj nerazločnega, pogledal strogo rdečelasca, skremžil obraz in govoril nato z očarljivo ljubeznivostjo v slušalko: »Le govorite... jaz pazljivo poslušam... brez pogoja... to vam seveda popustimo. Za gotovino? ... Kakor želite! ... Naš naslov... Ni treba? ... Prav! ... Toda prosim vas, kakor pač sami želite... rače volje... sicer me pa lahko zopet pokličete... Zelo me bo veselilo...«

»Samo nekaj besede!« je prosil rdečelasec. »Rad bi...«

»Trenutek, prosim,« je dejal ravnatelj Kadkin neprijazno, pokrivač z roko slušalko. »Obzirnosti pa res ne poznate!« je zarenčal nad rdečelascem. »Saj vidite, da ne kvarim! Halo! Sedaj pa je razgovor pretrgan! Kaj hočete pravzaprav?«

»Rad bi...« je začenjal rdečelasec.

Zopet je zapel telefon.

»Da, tu Kadkin,« je zapiskal ravnatelj. »Jajna centrala? Napačno so vas zvezali. Jajna centrala je tu zraven! Potrpite trenutek, brž vam povem njeno številko. Ali slišite? ... Halo! ... Ali ni odložil ta cepec slušalko? In potem zahtevajo, naj bomo uslužni do kupcev!«

»Prodajte nam, prosim...« je zopet začel rdečelasec.

Zopet mu je telefon presekala besedo Ravnatelj je dvignil slušalko.

»Da! Prosim? Direktor Kadkin... Halo! Vi ne slišite? ... Slabo razumete? Zelo preprosto: di-rek-tor. Ali naj besedo zlogujem? Tudi prav! Prosim! D kakor Demosten... Ne razumete? Torej D kakor Diogen... Kateri? No, tisti, ki je bival v kad! Ste razumeli? Dalje: I kakor Ikar... Zelite drugo besedo? No, potem I kakor išlas... Kako? Kaj morem, če mi prihajajo na misel samo učene besede! Rešujte križanke, pa doumete vse! Dalje! R kakor Rio de Janeiro... Ne, I kakor Jenny, marveč rrr kakor Rio, Rio de Janeiro... Kje leži? Trenutek potrpljenja...«

Ravnatelj je pokrtil z dlanjo slušalko in se obrnil do rdečelasca: »Ali veste mogoče, kje leži ta Rio?«

»Tu zadaj nekje,« je odgovoril rdečelasec in pokazal z roko proti oknu.

»Halo! ... Vas ne zanima? ... Torej... opeko bi radi imeli? Prosim z največjim veseljem! ... Kadarkoli hočete... Seveda... Kolikor jih želite... Seveda ob sebi umevno...«

Nenadoma je očaril blažen nasmešek mračni obraz rdečelasga mladeniča. Tako se je smehljaj Kolomb, ko je odkrival Ameriko. Poskočil je in zapustil sobo.

»To se torej pravi ena, dve, tri!« je očital starček in sam smuknil k ravnatelju.

Rdečelasec je stopil odločilno do mize, za katero je sedela tajnica in segel po telefonski slušalki.

»Katero številko ima ravnatelj?«

»Smešno,« je zagodrnjala tajnica, ne da bi se bila začudila. »Govori in govori in še si niso vsega povedala!«

»To je za vas pač vseeno!« je siknil rdečelasec. »Mogoče mu nisem rekel: Zbogom!«

»Bodi kakor koli! Osem—dve—ena—ničla—tri!«

Rdečelasec je sedel, naslonil komolce na mizo in zbral številke:

»Halo! Ravnatelj Kadkin? Dober dan! Tu zastopnik za druge LASTNO DELO... Kako?... Lastno?... da, lastno... tudi mene veseli... izredno... Potrebujemo gradiva... zelo hvaležen... Kako naj nam dobavljate? Naj vas to ni kar ne skrbi, mi sami pridemo po blago. Le brez skrbi... Najlepša hvala!... Soglašam. Vse dobro! Na svidenje!«

Odložil je slušalko, pomežiknil hudomušno proti durim v ravnateljevo sobo in zapustil sobo, ter vse čakajoče ljubeznivo pozdravil.

Ti so se spogledali in nato so stopali drug za drugim k telefonu. Pred očmi mrkoglede tajnice se je topila bolj in bolj vrsta pred njo.

Zadnji prosilec je bil pravkar končal svoj telefonski pogovor, ko je planil starček iz ravnateljeve sobe. Njegovi sivi brki so se nervozno stresali, obraz mu je bil rdeč in ravnatelj je vpil, zakrivajoč slušalko z roko, besno za njim: »Mar menite, da kvartamo tukaj?! Vsak prihaja s svojimi nepomembnostmi prav tedaj, ko moram telefonirati!«

V. KARBOVSKAJA

MALA ANKETA

Kako na dopustu?

Ste že bili na dopustu? Takšno vprašanje sva s kolegom Dragom zastavljala mimoidočim na celjskih ulicah. Ne vem, ali je bilo naključje, da sva morala ustaviti kar precej Celjancov, preden sva dobila pet takšnih, ki so na vprašanje odgovorili prireditelno. Ali pa je med vami res toliko takih, ki si letos še niste privoščili letnega oddiha? No, sicer pa je še do konca poletja dovolj časa, da se tudi vi zatečete na morje ali v hribe in za nekaj dni stresete s sebe vse službene skrbi. Zda pa pogledamo, kaj nama je o svojem dopustu povedalo pet Celjancov:

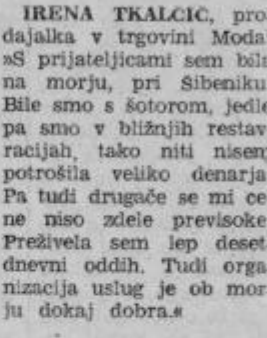

IRENA SENCAR, prodajalka v knjigarni Mladinska knjiga v Celju: »Bila sem na morju, v bližini Biograda. Pri tem sem izkoristila regres, ki smo ga dobili v podjetju. Preživela sem res prijeten štirinajstdni dopust, saj je bilo vreme vseskozi zelo lepo pa tudi z organizacijo gostinskih uslug ob morju sem kar zadovoljna. Ja, cene so pač cene in so bile visoke kot pač ponavadi v času turistične sezone.«

HERMINA ZUPANC, gošpodinja iz Celja: »Letošnji oddih sem preživela na morju, v Rovinju, kjer sem bila s sinom. Bili smo s šotorom in smo si kuhali sami v kampu. Zato niti nismo občutili visokih cen. Kljub temu smo se imeli zelo lepo. Zadovoljna sem bila tudi z izbiro živil ob morju. Trgovine so celo bolj založene kot pri nas v Celju. Pa tudi drago se mi ni zdelo in potrošili smo celo manj denarja kot smo predvidevali.«

JANA DERZEK, zaposlena v Aeru v Celju: »Dopust sem preživela z družino v Rogaske Slatini. Tu smo bili 10 dni in vsem je bilo zelo všeč. Tudi denarja nismo potrošili preveč, ker pač nismo stanovali v najdražjem hotelu. Treba je pač malo pogledati naokrog, kje je ceneje. Drugače pa je razumljivo, da so cene nekoliko visoke, kajti turistična sezona je na vrhuncu.«

IRENA TKALCIC, prodajalka v trgovini Moda: »S prijateljicami sem bila na morju, pri Sibeniku. Bile smo s šotorom, jedle pa smo v bližnjih restavracijah, tako niti nisem potrošila veliko denarja. Pa tudi drugače se mi cene niso zdele previsoke. Preživela sem lep desetdnevni oddih. Tudi organizacija uslug je ob morju dokaj dobra.«

META POKLEKA, uslužbenka iz Celja: »Z družino sem bila 10 dni v Vršarju. Stanovali smo v avtokamp priklopi, ki nam jo je dalo v najem podjetje Delo, kjer sem zaposlena.«

Bilo je dobro, cene še kar zmerne, vreme je bilo lepo.

Tako je torej svoj letošnji dopust prežele pet Celjancov. Vsaka ga je preživela po svoje, tako pač kot je menila, da si bo najbolj odpočila. Vse pa so se strdile, da so se imele zelo lepo in da je kar prehitro minilo tistih nekaj dni. Sicer pa, kdo pa se na dopustu nima lepo, razen če mu ga seveda ne pokvari slabo vreme, nepričakovano srečanje z morskim ježkom ali kak drug neprijeten dogodek...

Tekst: MIRAN KOROŠEC
Fotografije: DRAGO MEDVED

OTEH

ljudstva
po po-
sedanja
a ZSMS.
ihna ob-
lavni na-
vrednot
cije ter
i v vse-
od je še
gumjemo
let sa-
pokra-

DINCI
D

pobratim-
je odšla
konferen-
srečanje.
ih občin
jske obli-
jujejo z
jami in
delovanju

S. C.

AKI:

meta je
do pravo
kometasti-
le v slo-
nogome-
lik sport.
jim torej
sem do-

ZA
RT

gnosti v
podprli
tema zi-
dalj časa
ja kaže
ovanjskih
ibene in
ni obči-
padbenih
anistično
gazidalni
azgrnjen,
predvsem
bolj kraja
po-
takrat
sedanjo
bolj an-
Ljube-
do zazi-
ta razšir-
so pou-
dalnega
rečanjem
reševal
alne ali
M. BR.

il je pred
pisme-
skrbijo
ovanj in
čisto-
ki ima-
ali de-
ki kva-
Opozorili
meti ali
tudi pri-
mesnahu-
vanje.
M. BR.

ICI

dnegne
iški bazl
a ugoto-
ok spla-
v večini.
nost je
za naba-
se otro-
slili tudi
Vodstvo
poskrbelo

tudi za razvoj raznih svobodnih aktivnosti, pri katerih so se otroci zelo dobro počutili.

Početniški otroški vrtilci, ki so trajali po 3 tedne in so bili v Draminjah, Slivnici in Šentjurju so končali s svojim delom. Na zaključku so starši otrok izražali želje, da bi bili ti vrtilci tudi med letom.

Na Dobju in Planini so prvotno planirane tritedenske vrtnice razširili na 6 tednov. Te vrtnice vodi brigadirke RK — dijakinja zaključnih letnikov vzgojiteljske šole. E. REČNIK

● CELJE: V DOMU UPOKOJENCEV DRAŽJE

Izvršni svet celjske občinske skupščine je v petek po temeljitih tehtanjih vseh elementov, ki vplivajo na ceno oskrbnega dne potrdil predlagano podražitev. Tako bodo oskrbovanci od 1. avgusta dalje plačevali celotno oskrbo v Domu mesečno 2580 din v enoposteljni in 2460 din v dvoposteljni sobi.

Socialni zavod Dom upokojencev v Celju je namreč predlagal izvršnemu svetu spremembo cene oskrbnega dne, ki naj bi se povečala za 14,7 odst. oz. za 13,9 odstotka. Na ceno, v kateri je upoštevano bivanje, štirje obroki hrane, pranje in likanje perila in še vse drugo, najbolj vplivajo podražitve živil in ogrevanja prostorov. Organ za cene, ki je preverjal predlog podražitve oskrbnega dne je bil mnenja, da predlagana podražitev ni docela utemeljena, zato je izvršnemu svetu predlagal nekoliko nižjo ceno. Oskrbovanci, ki so tudi razpravljali o prvotnem, višjem predlogu podražitev so se izrekli proti povišanju, zato so v upravi doma pripravili slednji predlog, ki ga je izvršni svet zda potrdil in nova cena bo veljala od jutri.

● PREBOLD: VRNITEV ALPINISTOV Z MONT BLANCA

Prejšnji teden so se z Mont Blanca vrnili tudi trije preboldski alpinisti, ki so skupaj še z dvajsetimi slovenskimi alpinisti osvojili vrh Mont Blanca. Od prava alpinistov se je v Franciji mudila teden dni. Finančna sredstva za vazon na Mont Blanc so v glavnem krili udeleženci odprave sami, nekaj sredstev pa je prispevala Planinska zveza Slovenije, Planinsko društvo »Delo« in pa seveda matična društva. Od Preboldčanov so bili na Mont Blancu Adi Vidmajer, Milan Sušak in Tone Ajdič. To, da so se vazona udeležili tudi Preboldčani, je prav gotovo tudi uspeh celotnega Planinskega društva Prebold, ki si je tudi sicer zadalo naloge, da mora čim več članov hoditi v planine in gore. V letošnjem letu so pripravili več kot dvajset pohodov v slovenske gore in na planine. Planinsko društvo šteje trenutno nekaj več kot tisoč članov, za številne uspehe, ki jih v zadnjem času dosegajo, pa gre po hvaliti tudi prizadevno vodstvo, predsednika Adija Vidmajerja, Marijo in Franca Kapusa, Milana Sušaka, Evgena Vedenika, Kristo Kočvarjevo, oskrbnika doma pod Reško planino in druge.

Preboldski planinci so pred kratkim zabeležili še en pomemben uspeh v svojem delovanju. V domu pod Reško planino so namreč uredili osemdeset prenočišč. To pa pomeni, da bo to izletniško točko odslej obiskovalo še več ljudi.

● DOBJE: DOBRI ODNOSI Z LJUBLJANČANI

Ljubljansko gradbeno podjetje Bežigrad, ki že ves čas pomaga pri obnovitvi od potresa prizadetega Kozjanskega, se je odločilo, da bo prevzelo patronat nad osnovno šolo v Dobju. Prva poteza podjetja s to novo funkcijo bo nabava šolskih knjig za šolo. Pa tudi drugače sta Dobje in Gradbeno podjetje Bežigrad v zadnjem času navezali dobre medsebojne stike. Tako imajo jeseni v načrtu pobratenje med krajevni ma skupnostima Dobje in Stadion. V slednji ima namreč ljubljansko podjetje svoj sedež.

MK

ŠČIT ZA ZAŠČITNE CENE

Ce klavnice ne morejo plačati za mlada pitana goveda zaščitne cene, ki jo je zvezni izvršni svet določil v soglasju z republikami in pokrajinami, je treba to povedati in spremeniti. Tako je predlagal z umirjenim tonom zastopnik obrata za kooperacijo s kmeti in dodal, da takega predpisa ne bi smeli nikakor kršiti, sicer se živinorejci upravičeno razburjajo.

Zastopnik kmetijske zadruge je dodal, da klavnice plačujejo kmetom za pitano živino precej manj od zaščitne cene 17,60 din kg prvovrstnih pitancev — tudi tako, da jo uvrstijo v slabši kakovostni razred, kot bi morali. Kot poročajo časopisi, delajo tako tudi v drugih republikah, ne le pri nas. Za kg plačajo tudi do 3 din manj, kot je določena zaščitna cena. Iz Vojvodine pa hkrati poročajo, da je nastal tudi zastoj pri odkupu mladih pitanih goved. Na nekaterih območjih je v organizirani reži po več 1000 pitancev, ki bi jih bilo treba že oddati, pa jih nihče noče prevzeti. Če bi tako živino prevzela direkcija za rezerve živil, pa živinorejci ne bi dobili 3 din premije po kg. Tak je namreč predpis, sprejet v juniju.

V naši republiki je bil sklenjen poseben družbeni dogovor in samoupravni sporazum o reži živine in prodaji mesa. Dokler je bilo živino težko dobiti in je bila odkupna cena visoka, so klavnice spolnjevale svoje obveznosti. Sporazum jim je namreč zagotavljal ustrezno kritje proizvodnih stroškov. V zadnjem času pa se nekaterim klavnicam sporazum ne zdi več potreben, da bi imele bolj proste roke pri odkupu živine. Kršijo ga z nižjimi odkupnimi cenami. Tudi v sklad z pospeševanje živinoreje ne marajo prispevati. Kaznovati pa jih ni moč drugače kot z izključitvijo. Tega bi verjetno bile celo vesele.

Po zmernih predlogih naj bi zaščitne odkupne cene živine prilagodili sedanjim razmeram. To bi bila potuha tistim, ki ne spoštujejo predpisov in ustave. Treba je zahlevati in tako ukrepati, da bodo klavnice odkupovale živino po določenih cenah. Zvezni in republiški organi so te stvari gotovo tako proučili, da jih ni treba spreminjati še po nekaj tednih. Najmanj pa zaradi tega, ker jih nekateri kršijo.

Med razpravami o tem smo slišali, da je včasih beseda — ustni dogovor — veljala več kot zdaj podpis. Ni dovolj, da bi le opozarjali na to, ampak naj se živinorejci organizirajo tako, da bodo lahko zahtevali in, če bo treba, tudi izsilili pravice, ki so jim priznane z zakoni in ustavo. Organi, ki sprejemajo predpise, pa bi morali hkrati skrbeti, da bi jih spoštovali vsi. S skupnimi napori bo gotovo moč stopiti izkoriščalcem na rep.

Po ustavi naj bi proizvajalci urejali precej stvari s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori. Živinorejska poslovna skupnost, ki v Sloveniji dela že dalj časa, bi morala skrbeti za ustrezno delitev dohodka med živinorejci, klavno industrijo in trgovino, ki meso prodaja. Vsebinska sporazuma je dobra, treba jo bo le uresničiti. Za kršitelje bi morale biti kazni, sicer njihov predpis ni vreden piškavega oreha, če ne spoštujejo dane besede.

JOZE PETEK

ŽALEC

TABORNIKI V VINICI

Sto tabornikov žalske občine smo pred dnevi obiskali v Vinici ob Kolpi, kjer letos taborijo, ali bolje povedano, kjer so taborili deset dni, saj so se v času, ko prebirate te vrstice že vrnil domov, polni lepih spominov na prečudovito Belo krajino. Kolpo, predvsem pa na številne dogodivščine, ki jih ni bilo malo. Taborili so tik ob reki v Viatorjevem Avtocamku, ki jim je za uporabo campa zaračunal, kolikor se je pač najmanj dalo.

Ko smo se zgodaj zjutraj odpravljali tja dol proti Beli krajini, smo bili prepričani, da smo naleteli na slab dan. V Celju je deževalo in prav nič ni bilo izgledov, da bi se ta dan zjasnilo. Ko pa smo prispeli onkraj Gorjancev, se je naenkrat zjasnilo in nebo je postalo kot umito. V tabor žalskih ljubiteljev narave smo prispeli že ob devetih uri in mislili smo, da se šele prebujajo. Kajti počitnice so le počitnice in kdo bi vstajal že ob šesti uri? Tam pa nas je že čakalo prvo presenečenje. V gozdno šolo so se že odpravljali tisti najmlajši, ki so komaj za-

celi hoditi v šolo, nekateri izmed njih pa bodo začeli guliti šolske klopi šele letos septembra. S pesmijo na ustih in z zastavo na čelu njihove kolone so z njihovim »tovarišem« Vladom Stinglom že zapuščali tabor in šli spoznavat naravo. Saj res, kaj je sploh to — gozdna šola? Predvsem spoznava jo tu mladi taborniki naravo samo, od tega, kaj je bor, smreka, hrast..., če pa imajo posebno srečo, odkrijejo tu in tam kakšno žival in če se že zgodi kaj takega, potem so to za najmlajše najlepši trenutki. V gozdni šoli pa se učijo tudi taborniške pesmice, skupinske igre, o tem, kako se pripravi taborni ogenj in ko so ti mladi ljudje že čisto izmučeni od vseh mogočih znanj, ki jih mora vsak pravi tabornik obvladati, sledi tisto, česar si vsi najbolj želijo. To je kopanje v Kolpi. In verjemite ali ne, nikogar ni med njimi, ki ne bi znal plavati. Sicer pa, lepo vas prosim, predstavljajte si tabornika, ki ne bi znal plavati? To je skoraj ravno tako, kot če ne bi znal zakuriti ognja.

Vsi po vrsti pa so nam ob povratku iz gozdne šole zatrjevali, da tam kljub vsemu sploh ni naporno in da bi lahko tam vzdržali ves dan, ko ne bi njihovi kuharici znali pripravljati tako okusne stvari. Sicer pa sta nam tudi obe tovarišici, ki znata pripravljati take dobrote povedali, da sta z mladimi taborniki izredno zadovoljni, saj pojedjo čisto vse, marsikdo pa pride tudi po »repetes«.

Tistega dne, ko smo obiskali mlade tabornike, so vsi živeči v nekem napetem pričakovanju. Kako tudi ne? Na večerjo so jih povabili vojaki, ki so taborili ob Kolpi, komaj pol ure hoda daleč od njihovega tabora. Njihovo pričakovanje pa je bilo še večje, saj so jim vojaki obljubili tudi, da jim bodo razkazali njihovo orožje. Kaj takega pa se ne zgodi vsak dan. Sicer pa mladi vojnikarji, ki so stražili ponoči s puškami in brzostrelkami, pa še veliki in močni so. Pa si predstavljajte tri drobna dekletca, ki stražijo ves tabor brez vseh vojaških pripomočkov. Za kaj takega je potrebno ogromno junaštvo. Sicer pa mora biti vsak tabornik junak. Tu ni nobenega dvoma. Strahopetec že ne more biti tabornik!

Najhuje pa je vedno zjutraj. Vsak tabornik mora vstati na žvižg taborovodjine piščalke. In ta preklemana piščalka zažvižga že ob šesti uri zjutraj. Kot nadasč pa taborovodja nikdar ne zaspi. Čeprav je piščalka, ki oznanjuje jutranje vstajanje zelo zoprna, pa vsak hitro vstane. Si lahko samo predstavljate, kakšno sramoto bi doživel nekdo, ki se ima za tabornika in ga zjutraj ni na zbornem mestu? Kdor ni tabornik, tega prav gotovo ne ve. Ampak nič kaj prijetno ni, če te sredi spanja poljejo s čebrom mrzle vode!

Kljub redu in disciplini, ki mora vladati v vsakem taboru, pa so nam mladi zatrjevali, da se prijetno počutijo, da bodo še vedno radi šli na taborjenje. In zares, zakaj jim ne bi verjeli.

JANEZ VEDENIK

ZA ZDAJ DOBRO

Kmet Alojz Oglažner iz Golobinjega, točneje s Peclja pravi, da grozdje letos lepo kaže. Vsaj do- slej, dokler se ga ni lotila večja in zloglasna toča, ki smo jo v Celju tako dodobra spoznali in obču- til. Toda za lep pridelek, mora domala vsak dan škropiti v vinogradu proti raznim škodljivcem, saj je vreme zahrbtno, poseb- no še za trto, ker so dne- vi sončni, vmes pa števil- ni nalivi. Če bo do tr- gatve ostalo lepo vreme, bomo pili dobro vino. Si- cer pa, kaj se ve...

Foto: DRAGO MEDVED

HMELJ

SREDNJA LETINA

Obiranje hmelja je tik pred vrati in seveda tudi glavno vprašanje, kolik- šen in kakšen bo pride-

lek. Obiskali smo štiri hmeljarje, ki so nam o svojih predvidevanjih po- vedali:

FRANC KRALJ iz Pre- sarij: »Letošnji pridelek bo zanesljivo slabši kot lani, zaradi obilnih pada- vin. Panoge so kratka, ovetje redko in vsaj pri meni mislim, da bo ko- maj za strošek, medtem ko za naše delo ne bo ostalo nič.«

FRANC SKETA iz Tr- nave: »Pri pregledu mo- jih hmeljšč mislim, da bo letošnji pridelek hme- lja za okrog 10 odstotkov manjši kot lani. Vzrok je v tem, da je bilo preveč padavin in premalo toplo- te. Prav zaradi tega bo- mo verjetno tudi z obi- ranjem pričeli kasneje kot običajno.«

ANTON URSIČ iz Do- lenje vasi: »Glede na vre- menske razmere mislim, da bo vsaj pri nas pri- delek kar dober. Imamo 96 arov atlasa in 65 arov goldinga. Vsekakor pa bo več dal atlas — pozna sor- ta, ki je manj občutljiva.«

IVAN JAN iz Spodnjih Grušovelj: »Letošnja leti- na hmelja ne bo izpolni- la pričakovanj. Mislim, da ga bo nekaj manj kot la- ni, v poprečju pa bo ne- kakšna srednja letina. Z obiranjem bomo pričeli okrog 20. avgusta.«

Tekst in foto: T. TAVČAR

SPOMINI ANTONA BRAČUNA

ŽIVLJENJE NA SLAMNI STREHI

Le redke so še domačije, ki jih krije slamnata streha, vsa košata nad zidovjem. Hišo pokriva kot stara koklja svoje piščance, stisnjene pod toplo perut. Kmalu bodo te domačije živele le še v našem spominu, v kronikah in fotografijah. Toda le malokdo ve, koliko truda in trpljenja skriva ta romantična slamnata streha in koliko znoja je že preteklo zaradi nje. Tega pa se najbolj spominja osemdesetletni ANTON BRAČUN iz Golobinjeka, ki je vse svoje življenje prečepel na strehah in jih prekrival s slamo ali pa krpal stare slamnate zaplate z novimi

Spoznal sem ga tam, kjer se pač za takšnega mojstra spodobi. Na slamnati strehi vinskega hrama kmeta Alojza Oglašenja iz Golobinjeka. Slovel je na strehi in z večjo roko in kretnjo urejal tisto slamnato gmoto tako, da ga je bilo vselej gledati. Samozavestno je stal na »lojtri« kot da se spreha pa o svetločim travniku. Vsaj meni se je tako zdelo. Takrat sem ga pobara, bilo je to lansko leto, da ga bom obiskal. Oni dan sem res bil na Pečju, pa sem ga našel, kako je pred hišo na njivi deteljo kosil. Preko detelje sem jo mahnil k njemu, a me je kar brez ovinkarjenja in leporečja opozoril, da mu bom uničil pridelek — no, če ti pride po dežju še »medveda« na njivo, pa si res nimas kaj dobrega obetati.

Toda kmalu se je razveselil. Nisem pozabil nanj, tudi po enem letu ne. Njegove živahne oči so me motrile izpod nekoliko smešnega klobuka, roka je še krepko držala koso. Osem križev jih nosi ata Bračun, pa mu ni videti. Le če si nadene očala, ga malo bolj postarajo. Zadnje čase ima tudi vrtoglavo, tako da na strehe ne pleza več. Toda pogledajmo raje, kaj je počel, ko je bil še fant, ko je njegov posej

še cvetel in so ga potrebovali daleč naokrog po kmetijah.

Luč sveta, kot temu pravimo, je ata Bračun ugledal v Podsredi, na kmetiji pol ure hoda od trga. Doma je bilo devetero otrok. Oče je imel pet poslopij, vsa s slamo krita. Vsako leto je imel mojstra krovca, da so strehe držale. Ker pa imajo po hribih vetrovi večjo moč, je burja začela lomiti in trgati slamnato streho. Takrat je ata Bračun imel petnajst let, pe mu je oče naročil, da malo popravi. Rekel je: »Puba, vzemi lojtro in pojdi na streho pa nekako priveži slamo, da ne bo še več odneslo!« Tako se je začelo. Dobro je popravi. Zvedeli so sosedje in ga še oni naprosili. Ne da bi se prav zavedal kako je to delo nevarno, je sklenil svoje življenje odsej preživljati na slamnatih strehah naše dežele. Sicer pa pravi mojster krovca, da če ima človek do kakšnega dela veselje, se ga tudi hitro nauči. Toda ata Bračun se spominja: »Bolj ko sem znal delati, manj sem znal računati. Imel sem več soodnosov in kdor je meni kaj dobrega storil, mu tudi jaz nisem računala. Navadno je bilo tako: daj kolikor veš, da sem zaslužil.«

»Delo krovca je sezon-

sko delo. Pozimi preveč v roke zebe. Prava sezona je od marca do konca maja. Ko se začne košnja sena in žetev žita ne bo šel nihče na streho, ko pa je pokošena otava se sezona spet začne in traja do pozne jeseni, do snega.

Kako prijetno je na strehi delati ve samo tisti, ki to sam doživljajo. Po deset do štirinajst ur na dan na eni nogi stati na lati, z drugo nogo pa klečati na drugi ostri lati in z obema rokama delati — v vročini ali na hladnem, zraven pa zaiti, da ne izgubiš ravnotežja, ni od muh. Če pa imaš še takšnega strežnika, ki ti na streho nosi samo slamo in nič za željo, je pa več kot prijetno!

»To delo je zelo nevarno,« poudarja mojster Bračun. »Menda ga ni bilo krovca, ki ne bi vsaj enkrat s strehe »letel«. Več kot polovica mojstrov se je v stoletjih ubila ali ponesrečila, da niso bili več sposobni za delo. Kljub vsej previdnosti, sem tudi jaz večkrat »letel« s strehe.« se spominja.

»Do nesreče na strehi nitro pride. Lahko počlata, kar ni na starih »ruštihi« nič čudnega, lahko se ti spodmakne lestev ali kaj drugega. Bilo je 1946. leta. Četrto ure od doma sem pokrival streho

pri kmetu. Gospodarsko poslopje. Spodaj hlevi, zatem pod za mlatit, pa streha. Delal sem že tretji dan. Stal sem na lestvi. Stregel mi je gospodarjev brat. Spodmaknil mi je lestev, da bi jo podložil, da se ne bi majala. Ni me prej opozoril na to, tako da sem z »lojtro« padel na tla, kjer je bilo samo kamenje in sem si rebra zlomil. Bolnico in bolečino sem sam trpel za dvanajst dni dnevnega zaslužka, zavarovan nisem bil nikjer.

Bilo je 13. maja 1969. leta, ko sem pri sosedu popravil dva hrama v gorici. Bilo je že pol sedmih popoldne. Stal sem na dolgi lestvi na zadnjem klinu z obema nogama. No, klin se je zlomil, jaz pa vznak na koničaste brajde s hrbtom na dva ostru kola, ki pa sta se zlomila, da sem padel po tleh. Lestev se je tudi prelomila in je padla po meni. Koli so mi srajco na hrbtu prebodli na dve luknji, sam pa nisem čutil nobenih bolečin. Tudi pretresa ni bilo, samo 10 cm dolga rdeča črta je bila na hrbtu. Če lažem pa naj so se Oglašner pove. Podobnih nesreč je bilo več v vseh dolgih letih, saj sem 65 let bil na slamnatih strehah.

V tem času je ata Bračun dobrodu spoznal sla-

mo, ta njegov življenjski je samo to, ker je premalo slišala in zato sem se tudi odločil pisati o Antonu Bračunu. Toda prislusnimo dalje njegovim besedam: »Zanimivo je to, da je bila slama najcenejši material za strehe. Slama ne prepušča vlage in posebno suha krma za živino se je odlično ohranila pod slamnato streho. Seveda ima slamnata streha tudi slabe strani. Lahko je vnetljiva. Velikokrat se je zgodilo, da je nastal požar sredi vasi, kjer so bile slamnate strehe, veter je ogenj raznašal in pogorela je cela vas. Toda slamnata streha vzdrži od dvajset do štirideset let.«

Kaj še razmišlja ata Bračun: »Svet se spreminja, pa vseeno ni pravilno, da mlada generacija tako nerada sliši o mojstrih slamokrovcih.« S tem se ne bi strinjal, saj sem mnenja, da mlada generacija v katero sodim sam, ni doslej dosti slišala o tem svojskem in nevarnem poklicu, ki nedvomno izumira. Narobe

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

HČI GROFA BLAGAJA

17

RADO MURNIK

Prekanjena Cirikli je takoj uganila, da Omar ugaja paši. Cigana nista šla nič kaj rada v grad; bala sta se ga kakor ječe. Na dvorišču je Osman paša razjahal in oddal svojega konja. Mignil je ciganom in stopili, so v pritlično, skoraj prazno sobo. Ob stenah so bile nizke široke klopi, tla so pokrivala pletenine od ličja. Pri zeleni peči je stala bakrena posoda z vodo.

»Koliko je stara?« je vprašala paša ciganko. »Deset let,« se je naglo zlagala Cirikli. »Zapustili so ga njegovi neusmiljeni starši daleč, daleč v deželi džaur. Usmilila sem se na pol sestradanega otroka. Odgojila sem ga v veri prerokovi. Naš Omar se zna klanjati kakor pravi Turek.«

Sram je bilo Omarja razcapane obleke pred lepo oblečenim pašo. Zaradi je in še ljubkejši je bil v svoji zadregi. Cirikli je mežikala in nemirno prestopala z noge na nogo.

»Ciganska vera, pasja vera,« se je rogaj Osman paša. Med džauri ste kristjani, med nami ste mohamedanci.

»Omar, molj prvo suro iz korana!« je velela ciganka, kakor ne bi bila slišala zaničljivih besed visokega gospoda.

Dali so dečku vode, da si je umil roke in obraz; potem je molil fatiho, turški očenaš: »V imenu boga preusmiljenega! Cast in slava gospodu svetov, vseusmiljenemu, ki vlada na sodni dan. Tebi hočemo služiti, tebe mi lo prositi: vodi nas po pravi poti, po poti onih, ki se radujejo tvoje milosti, in ne po poti onih, ki se gneviš nad njimi, in ne po poti prevaranih!«

»Dajte mi dečka!« je velel paša in potrepil Omarja prijazno po ozki rami.

»Omar govori, kakor bi pel,« ga je hvalila Cirikli, da bi dobila več zanj. »Opanke zna rezati, plesti zna mreže in košare. Medveda vodi kakor izkušni mož. Dasi dete tujih staršev, mi je bil dražji od svojih oči. Ljubim ga zelo in ga negujem skrbneje, ko rodnega sina. Plemeniti gospodine, pusti mi luč mojega življenja!«

»Pojd, pojd!« jo je zavrnil paša in se prezirljivo namrdnil. »Koliko zahtevaš zanj?«

Cirikli se je zbala, da bi se mogočni gospod razjari in vzel Omarja po sil. Sključila se je, potegnila z roko preko ust in vzdihnila.

»Reveži smo,« je tarnaal Angar. »Usmili se nas, preusmilni gospod!«

Ko je videl Omar, kako ga prodajajo, se mu je storilo inako. Čutil je, da ti trenutki odločajo njegovo usodo. V svojem strahu ni vedel, kam bi pogledal in je mignil zardelo glavo...

»Paša je potegnil mošnjo izza pasu in jo zagnal pred ciganko. Cirikli jo je naglo pobrala in s svojimi krivimi prsti pohlepno otipavala srebrnike in zlatnike.

»Poslej ostaneš pri tem gospodu,« je dejala Omarju prišifeno prijazno. »Veseli se, godilo se ti bo dobro.«

Njen hinavski, zadovoljni obraz se je zdel paši še odurnejši. Omar je bil sprva vesel, da mu ne bo treba več ostati zri zlobnem Angarju in huđi jamadarki. Tedaj pa se je domislil svojih ljubkih tovarišev, ki se bo moral ločiti od njiju za zmeraj. Prebledel je, trepetal je kakor ujet ptiček.

»Daj nama še nekaj cekinov, bogati gospod!« je prosila Cirikli.

»Poberita se ti in tvoj mož,« je vzkipeł paša. »Sicer se bodo zabavali z vama moji sluges!«

Tiho in naglo sta izginila cigana. Ko je bil Omar sam s tujim možem, je zajokal naglas.

»Ne boj se me, Omar!« ga je tolažil paša in ga božal po temenu.

»Odslej si ti moj sin, jaz pa tvoj oče!«

»Ah, moj medvedek!« je htel Omar in gledal pašo skozi lase, mokre od solz. »Ah, moj Sonakaj! Niti roke mi ni podal. Nikoli več ju ne bom videl!«

»Potolaži se, sinko! Podarim ti krasnega konjčica in tepo janičarsko opravo. Sluga Lhimal ti pokaže kopalnico, da se umiješ in preoblečeš. Pojdi z mano!«

Paša je zažvižgal. Prihitel je postaren srepopok janičar. Poznalo se mu je, da je konjenik; hodil je okorno, ker je bil zaradi ješe raznožnik. Gledal je mrko in jezno. Za pasom je nosil kinžal, dolgo, ravno bodalo.

Odvedel je Omarja v nizko, okroglo obokano kopal-

nico. Prinesel mu je pečenih sliv, medenih pogače in obleko rajnega sina Osmanovega ter odšel.

Omar je zapahnil vrata, se naglo okopal in z velikim veseljem oblekel snažno, skoraj novo perilo in obleko; ohlapne rdeče hlače, dolg zelen kaftan s srebrnimi motvizi, višnjevosvilnen pas.

»Ah, da ne pozabim svoje verižice in križka!« je vzdihnil razburjen. Dolgo se je moral mučiti, preden je pregrizel podlago svoje stare suknje in potegnil svoj edini zaklad na svetlo. Ker se mu ni bilo več bati ciganke, si je obesil verižico pod srajco okoli vratu. Glavo si je pokrnil z visoko kapo iz črne janičje kože. Vse mu je bilo precej prav, le rumeni čevlji so mu bili preveliki. Veselo se je gledal v ogledalu kristalnočiste vode in radostno zaploskal z rokami. In skokoma je stekel na dvorišče.

»Ej, pogledjte našega malega janičarja!« se je nasmehnih Osman paša na hodniku. »Pojd, Omar, da ti pokažem tvojo maters!«

Odvedel ga je v haremitik. Plaho je stopal Omar za njim mimo dveh oboroženih stražnikov po škripavih lesenih stopnicah in dolgem ozkem hodniku v prvem nadstropju; bal se je druge zlobne Cirikli.

Paša je potikal na vrata, odpria so se tiho. Stara suznja je prhnila mimo njiju in izginila ko senca. Stopila sta v prazno predsobo, kjer je bilo troje vrat. Pred srednjimi je stala dvajsetletna hanuma, paševa druga žena.

Omar jo je gledal z veseljem začudenjem. Njeno mlado postavo je odevala gubasta tančica rožnate svile, posuta z zlatimi zvezdicami. Na črnih laseh je kar gorela živordeča nizka čepica; od nje je v prepihu lahno plapolala pripeta belosvilena koprena. Velike črne oči so gledale otožno, z izrazom samotnega premišljevanja in tihega žalovanja. Obla lica so bila nežnobleđa, kakor mrtve rože, ki jih je zamorila slana.

»Draga Fatima, Alah nama je poslal sina!« je spregovoril Osman paša, ko so prišli skozi vrata v precej veliko sobo in povedal ji je, kako je dobil Omarja.

BOGATA RAZSTAVA NARODOPISNIH POSEBNOSTI ANDRAŽA

V prazničnih dneh letošnjega občinskega praznika žalske občine v KS Andražu je bilo v prostorih tamošnje šole odprt tudi več razstav, med katerimi je vzbujala največ pozornosti razstava narodopisnih posebnosti kraja.

Bogato zbirko razstavljenih eksponatov, ki jih je večidel zbral med vaščani navdušen ljubitelj folklorne kmet Konrad Brunšek, bi lahko razdelili na več predmetnih skupin. V prvi je zastopana domača keramika. Razen posodja, vrčkov in ročk najrazličnejših velikosti je tu velik kokarski pisnik (repičnik) in nekaj značilnih sklobukov istega izvora, potem porcelanast putih, vrsta buč itn.

Nič manj ni zanimiva zbirka najrazličnejših svetilk, počenši od »svečnikov« (stol s čeljustmi za prastaro osvetljevanje s treskami) do jamskih svetilk, latern, pravih svečnikov itd.

Več prostora zavzemajo različna orodja za izdelovanje lanene in volnene preje in domačega platna, kot npr. snop lanu, trlice, kolovrati, motovila, česalniki ali rifli ipd. Zal so edine še dobro ohranjene statve pred leti uničile.

Med izdelki iz lesa si je vredno ogledati možnarje, deže, pinje (posode za ometanje smetane), skleda, podstavke in putrhe.

Izredno zanimiva je zbirka glasbil. V kraju so imeli že med obema vojnama tamburaški orkester, ki ga je vodil Anton Praprotnik. Značilno je, da so vse instrumente izdelali on in njegovi bratje Nande, Maks, Ivan in Jože sami, sami pa so tudi v orkestru sodelovali. Mimo navedenih instrumentov pa so razstavili več zanimivih ceter in izredno redek primerek ročnega harmonija (meh je treba napihovati z rokami). Posebnost je tudi večtonska fanfara, s katero je klical kmet svoje delavce h kosilu (v alpskih predelih uporabljajo v ta namen velik volovski rog).

Na veliki neposlikani, a dokaj posrečeno dekorirani leseni skrinji je nanizanih več likalnikov od prvotnih (na »stohlo«) do današnjih električnih. Na stenah tikakaj ure na uteži, precej prostora pa je namenjenega majhnim lesenim prešam in drugim preprostejšim orodjem.

Posebno pozornost vzbuja razstavljen lesen »reaktivni motor«, ki ga je 20 let konstruiral že umrli kmet v Dobriču. Zamisel je zanimiva zategadelj, ker je z nožnim pogonom na posebnem prenosnem mehanizmu skušal komprimirati zrak v taki meri, da bi le-ta poganjal eliso letala. Domiselni mož je pred leti umrl in ni dokončal vzleta svojega »reaktivca«.

Na posebnem pultu so razstavljene stare knjige in listi ne (med njimi tudi II. del Wolfovega slovarja), vtem ko je obesil po stenah svoje zanimive fotografske povečave zdaj že skoraj andražski domačin Boris Strohsack, sicer pa sodnik Vrhovnega sodišča v Ljubljani.

Zamisel krajanov, da zanimive razstave ne bi podrli, marveč bi jo spremenili v trajen krajevni narodopisni muzejček, je uvaževanja vredna. DRAGO PREDAN

LITERARNI POSKUSI

ŽENICA

»Ob zadnjem znaku je bita ura pet« je rekla napovedovalka po radiu, ženica pa je že nakrmila živino in zdaj hiti pripravljati »malo južino« za na njivo. Ta njena »mala južina« pa je bolj revna, saj je bilo le pol hlebečka kruha, kos slanice ter prazen kozarec, da bo lahko hodila po studenčnico. Ko je pripravila »culo«, je vzela motiko, grablje, vile ter se je odpravila na njivo. Sklanjala se je nad koruzo, plela je in čeprav se ji je zdelo da hiti, se ji je na njivi malo poznalo. Večkrat se je morala zravnati, prišla se je z eno roko za glavo, z drugo pa za križ. Seveda leta, čez 60 jih ima, zapuščajo jo moči, a omagati ne sme, kajti kdo bo potem obdeloval zemljo.

Sonce je bilo že precej visoko, močno je že pripekalo, ženica je vzela vile ter odšla trosit seno. In ko je krma leno ležala na tleh, je vzela v roko »culo«, si vzela kruha in slanice ter šla po vodo. In zopet se je neutrudno sklanjala nad trdovratnim plevelom in to vse dotlej, dokler ni v oddaljeni cerkvi zazvonilo poldan. Morala je domov. Tu je najprej postrila pri živini, nato si je skuhalo kosilo in že je odhitela na travnik, na njivo, na... In zdaj, ko je že zunaj mrak, ko se pojavljajo zvezde, leze ženica v hrib, sključen je njen hrbet, obraz razoran, a kljub temu ponosen, ponosen na zemljo, ki jo obdeluje, da potem jemlje iz njenih neder pridelke, za katere je treba pretočiti mnogo znoja. Njene roke so žuljave, razorane, kot zemlja po suši. Ona tega ne opazi, ker ima trdno voljo vzeti zemlji čim več.

KRAMARSEK MILENA
ARCLIN PRI VOJNIKU

KMEČKI PRAZNIK V LOČAH

VELIKA PAŠA ZA OČI

V Ločah pri Slovenskih Konjicah je bilo pretekli tork zelo živahno. Organizatorji letošnjih poletnih prireditev so ob dnevu vstaje in pod pokroviteljstvom Kovaške industrije Zreče pripravili pisan spored s skupnim naslovom Kmečki praznik. Kakih 3000 ali več obiskovalcem so pripravili obilo zabave in še več paše za oči.

Že zjutraj je bilo v Ločah vse živo. Od tu in tam predvsem mladi fantje, ki so prihajali v ta lep kraj so si želeli pobliže ogledati medobčinski nogometni turnir. Saj pravijo, da je nogomet najvažnejša postranska stvar na svetu, torej ni smel izostati tudi na prireditvi, kot je kmečki praznik. V tekmovalni del se je prijavilo sedem ekip in po hudi borbi je zmagala ekipa sindikalnega športnega društva Prevoznštva iz Celja. Ekipa je prejela za svoj trud tudi pokal, ki je pozneje ob polni mizi uspešno odslužil tudi svojemu pivskemu namenu.

Poleg tega, da so bile loške gostilne in stojnice dobro založene z najraznovrstnejšo pijačo, so pričeli v tork na svoj račun tudi ljubitelji dobrega grizljaja. Organizatorji so namreč pripravili razstavo kmečkih specialitet, v kateri je s svojimi »izdelki« sodelovalo preko 30 kmečkih žena in deklet iz bližnje in daljne okolice. Pripravile so vrsto pravih kmečkih jedi, še posebej pa so se odrezale s sladkari. Razstavnice mize so se kar šibile pod najrazličnejšimi kekci, zavitki in tortami. Pravi raj za sladokusce, ki pa so ga seveda kmalu izropali. Med kuharicami, ki so se tako uspešno odrezale na razstavi kulinarike v loški osnovni šoli, so bila tudi štiri mlade dekleta, ki so se kuharskih veščin naučila predvsem v tečaju, ki ga je zanje pripravila Kmetijska zadruga iz Slovenskih Konjic. Pa so zelo uspešno dokazala, da taki tečaji le niso od muh, kot si marsikatera ženska misli. Tudi same so bile s svojimi izdelki na moč zadovoljne in objubile so, da bodo tudi prihodnje leto sodelovale na podobni razstavi kulinarike.

Osrednja prireditev kmečkega praznika je bila vsekakor povorka s prikazom kmečkih običajev. Na čelu povorke so korakali mladinci, športniki in pionirji Loč, za njimi pa so mimo množice obiskovalcev zaplesali člani kulturno umetniškega društva.

Vsi trije posnetki zgovorno pričajo, da je bilo v Ločah zares živo. Največje težave so bile s klopotcem. Foto: D. Stamejčič

va Jože Hermanko iz Maribora. Nato pa so se zvrstili vozovi, na katerih so prebivalci Loč, pa tudi bližnjih krajev, prikazali vrsto kmečkih opravil. Tako so prizori prikazovali mlatiče pri svojem delu, mesarje, zelo domiselno je bil tudi voz, ki je prikazoval delo oglarjev, pa tudi tisti, ki je prikazoval kmečko kuhinjo in v njej moža in ženo pri vsakdanjem prepiru. Največjo smolo pa so imeli Žičani, ki so na posebnem vozu prikazovali delo v vinogradu. Klopotec, tako značilen v vinogradu in zato nepogrešljiv tudi na okinčanem vozu, je bil previsok in se je zato zapletel v transparent, razpet čez loški trg. Obiskovalci so napeto opazovali, kaj se bo zgodilo. In končno — neubogljiv klopotec je zgrmel med množico! Še sreča, da je bil narejen bolj za šalo in so ga ogroženi obiskovalci zlahka ujeli. Sreča v nesreči, bi temu rekli stari modri ljudje.

Kmečki praznik so v Ločah zaključili s piknikom za naše delavce, ki si služijo kruh onstran naših meja. Veliko se jih je zbralo, prišli so iz Avstrije, Nemčije, Italije, Švedske in od drugod, da bi skupaj s svojimi domačimi proslavili slovenski praznik. Na slikovitem gradu Pogled pri Ločah so preživeli prijeten večer z ansamblom Dobri znanci, zabavala pa sta jih tudi Marjana Deržaj in Braco Koren. Udeleženci tega že tradicionalnega piknika so plesali in se veselili še dolgo v noč.

Organizatorji loških poletnih prireditev so s kmečkim praznikom znova dokazali, da vedo, kaj hočejo. Obiskovalcem so ponudili prireditev, ki je zabavna in poučna obenem. Dali so jim prireditev, kot jih manjka. Več kot 3000 obiskovalcev je bilo zadovoljnih in verjetno je marsikomu od njih utrnula misel, da bi moralo biti podobnih prireditev še več.

DAMJANA STAMEJOIČ

Sprehajala se je ob Savinji in zamišljeno zrla predse. Kdo bi vedel, zakaj je hodila tako sama in s povešeno glavo? Ko sva se srečali, se je vzravnila in zazrla vame. Brez besed sva nato stali sredi poti in molk je postajal vedno bolj moreč.

»Si res nimava kaj povedati?« sem jo vprašala. Ostala je tiho in komajda sem verjela, da je to ona, moja velika prijateljica. Ničesar nisem razumela, le sklepala sem nuno.

»Sprehajava se skupaj,« je nato predlagala. Oh, da je le spregovorila, sem pomislila. Zelo redko se mi je zgodilo, da sem s težavo spravljala besede iz ust. V tistem trenutku pa je bilo tako.

Ko sva se ustavila na mostu, se je zazrla v deroče valove. Po licih so ji drsele solze. V moji podzavesti so se rojevale njene misli. Toda še vedno sem upala, da sem v zmoti, da so te misli le plod moje fantazije.

»Najraje bi umrla. Skočila bi v valove in nikoli več ne bi slišala tistih grobih maminih besed: IZGINI OD DOMA, DA TE NE VIDIM NIKOLI VEČ!« je končno spregovorila in še vedno zrla v vodo.

no rdečih vrtin in zavojček, ki je vseboval knjigo in ploščo.

»Mislíš, da bo vesela?« me je takrat vprašal.

»Gotovo bo,« sem dejala. »Saj si je v izloži vedno ogledovala knjigo »Doktor Živago« in kadar je bila pri meni, se je na gramofonu morala vrteti ta plošča, sicer ni bila srečna.

Ko sem se tako zamislila, mi niti na misel ni prišlo, kako bom odgovorila na njeno vprašanje. Bilo mi je hudo, toda tega ji nisem smela pokazati. Rada bi jo vprašala, kako se je vse to zgodilo, toda zanjo bi bilo to preboleče.

»Si brez besed, kaj?« je vprašala. »Tudi jaz sem bila in še vedno mislim, da so bili trenutki slovesa le sanje. Ko sem mu povedala, kako je z mano, je z njegovih lic izginil nasmeš in njegove roke so me izpuštile iz tesnega objema.«

Poslušala sem njeno zgodbo in v ustih se mi je nabirala grenkoba. Zjokala bi se z njo. Toda zakaj bi jokali? Za fantom, ki se mi je zazdel umazan, za njim, ki je še tisto noč zbežal v temo brez kakršne koli besede? Za-

zgodilo podobno kot meni, saj še danes ne poznam svojega očeta.«

Ob teh mislih ji je bilo neznansko hudo. Najbrž si je predstavljala svojega malčka brez očeta in trenutke, ko bo njen otrok želel, da mu pripoveduje o njem. Tiho je zajokala in se privila k meni z velikim občutkom pogrešane ljubezni in toplote. Moreče šumenje vode in ostrina vetra mi je polnila ušesa. Z vetrom so prihajali oblaki in vse bolj temno je postajalo. Občutek nesreče me je obdajal in bala sem se vseh naslednjih trenutkov.

»Kaj bi storila?« je v joku vprašala.

»Najprej stran od doma,« sem na glas razmišljala, »nikakor ne moreš ostati doma. Poiskali bova sobo in v miru boš lahko čakala tisti lepi trenutek v življenju vsake ženske. Tudi zate mora biti lep kljub vsem bolečinam, ki so ti jih prizadejale. Verjemi, potem ko boš imela ob sebi drobno bitje, boš pozabila na vse te umazane dogodke. Gotovo boš ponovno zaživela in postala srečna mamica.«

»Kaj res misliš tako?« me je z nasmehom na licu vprašala. Tudi iz oči ji je zasijal droben žarek, ki je pomenil, da bova s skupnimi močmi pre-

V VRTINCU NESREČE

Približala sem se ji in nisem vedela, kaj naj ji rečem. Nisem ji hotela vsiljevati svojih mnenj in sočustvovanja. Hotela sem jo le vrniti na tisto mladostno pot, po kateri je hodila še pred nedavnim.

»Sonja, ne jemlji stvari tako tragično,« sem dejala, »čas bo storil svoje. Spoznala boš, kako neumno in brez vsakega premisleka si spregovorila te besede.« Pogledala me je in njene oči so bile tako prazne. Ves nekdajni žar je izginil. Tudi obraz se ji je spremenil. V njej je nastajalo novo bitje.

»In kaj boš rekla, če ti povem, da me je Marjan zapustil?« je vprašala. »Boš zdaj lažje razumela mojo nesrečo?«

Osuplo sem jo pogledala in skoraj nisem mogla verjeti. Kako je to mogoče? Marjan je bil vendar fant, ki se mi je zdel popoln. V spominu so se mi zavrteli trenutki, ko sva sedela ob kavici in je ves čas govoril samo o njej. Pomagala sem mu celo izbrati darilo za njen rojstni dan. V spominu mi je ostala tista njegova sreča v očeh ob pogledu na šopek dvajsetih žamet-

radi njene matere, ki pod vplivom alkohola govori neumnosti? Ni bilo pravega razloga za jok. Rešitev je bilo treba najti.

»Ko sva se kasneje srečala v mestu,« je mirno nadaljevala, »me ni niti pogledal. Šel je mimo mene in prepad med nama je v trenutku postal še večji. Danes mi je njegov prijatelj prinesel sporočilo: Najdi rešitev, kakor hočeš. Odpravi. V tem primeru se vrnem, sicer pa naj ti bo jasno, da študija ne morem pustiti.

»Na drobne koščke sem strgala ta umazan papir in vse v meni je kipele.« Za trenutek je utihnila. »Skušala sem biti močna in preboleti vse. Niti pomislila nisem več na njegove besede. Skušala sem se približati svoji materi, prvič sem začutila, da jo potrebujem. Toda nisem našla razumevanja. Zapodila se mi je v lase in izkričala vse, kar ji je padlo v misli. Vse to me je spravilo s tira. Tako ne bo šlo več naprej,« je ostro dejala. »Že od nekdaj mama tako čudno ravna z menoj, kot da ne bi bila njena. Pomislila sem celo na to, da se je njej morda

brodili težave in se skupaj veselili srečnega dogodka.

Kot da se je prebudila iz dolgih, morečih sanj... Zazrla se je v nebo in šepetala: »Rada ga bom imela, nadvse rada. Vse bom dala zanj!«

Naslednjega dne sva pri moji znanki našli prostor, v katerem bo živela. Celotno noč sem morala razmišljati, kako bi ji pomagala in končno sem se domislila svoje starejše prijateljice, ki me je pred leti vabila k sebi, kajti živela je sama v dokaj velikem stanovanju. Sonja je zopet ostala brez besed. Toda tokrat od sreče. Zamislila si je svojo življenjsko pot in kar verjeti ni mogla, da se je preselila v to pel dom. Iz njenih oči je znova zasijala mladostna sreča in rojstvo otroka bo njen srečni trenutek krutega življenja. Oddahnila sem si in vsa srečna odšla proti domu. Skozi okno sem nato dolgo zrla v noč. Grenka spoznanja moje prijateljice me bodo spremljala skozi vse življenje. Življenje je marsikdaj tudi za mladega človeka lahko kruto.

MARINA KOČEN

Stasa Gorenske

POLETJE V MESTU

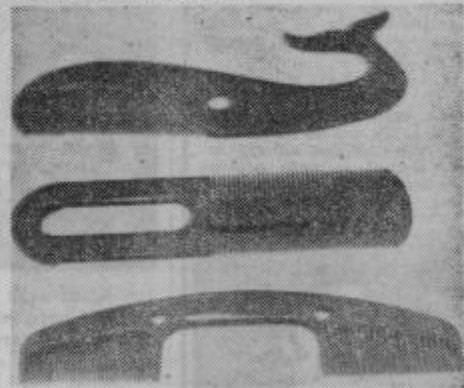
Ves ostali poletni čas, preden se bomo odpravili na počitnice in potem, ko se bomo z dopusta že vrnili, bomo seveda več ali manj preživeli v mestu, v službi. In poletna garderoba za tak »delovni« čas se seveda nekoliko razlikuje od dopustniške, počitniške garderobe. Kajti imamo veliko delovnih mest, na katerih mora biti ženska vedno lepo urejena, negovana in prijetno oblečena. Seveda je lahko oblečena tudi moderno, mladostno, to poletje recimo v aktualne široke obleke. Če ste si jo pripravili ob pričetku poletne sezone, vam je bila gotovo že na morju dobrodošla, prav lahko pa jo boste sedaj nosili tudi za službo. Če pa se še vendarle niste odločili za takšno obleko, imate še vedno dovolj časa. Kajti nositi jo boste lahko še dolgo, še potem, ko se bo poletje poslovilo in bodo dnevi postali hladnejši. Takrat boste pod obleko oblekli bluzo ali puli in spet boste moderni.

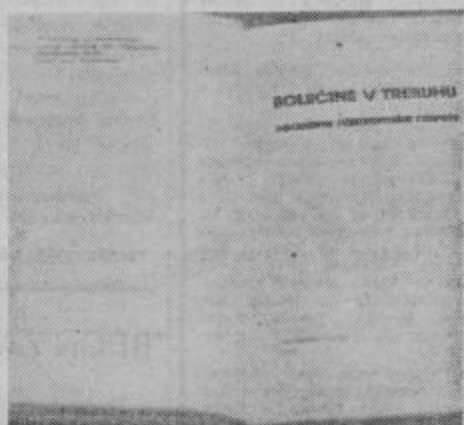
priporočamo

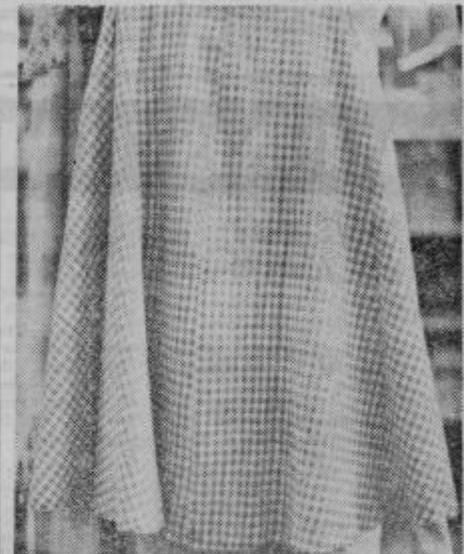
Za različne lokale in za večja, sodobno opremljena stanovanja so primerna plastična cvetlična korita, ki jih v beli, oranžni in rdeči barvi prodajajo v trgovini Slovenjale. Oblikovani so pravokotno ali okroglo (premera 40, 50 in 100 cm). Cene: od 422,00 do 1.560,00 din.

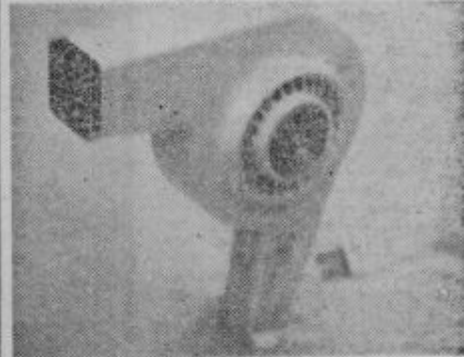
Za nekoliko hudomušno darilo lahko izberete uvožene, velike plastične glavnike različnih oblik, ki so seveda tudi uporabni. Našli smo jih na drogerijskem oddelku veleblagovnice T. Cene: 21,50 in 32,00 din.

Novost na knjižnem trgu in sploh pri nas je knjiga, v kateri je izbor sodobnih nizozemskih novel z naslovom Bolečine v trebuhu, ki je izšla pred kratkim. Kupite jo lahko v Mladinski knjigi. Cena: 140,00 din.

Se vedno aktualno poletno krilo iz bombažnega večjega ali manjšega kara, sešito v konfekciji Oro Orosavje, lahko izberete v prodajalni Mladost. Na voljo so številke od 36 do 42. Cena: 190,00 din.

Na elektro oddelku veleblagovnice Tkanina smo fotografirali tale italijanski sušilec za lase, ki deluje popolnoma neslišno. Cenaz 217,15 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ROKOMET

Rokometaši so zaključili kratki odmor. Na celjski Skalini kleti, ki bo gostila celjske rokometase še nekaj mesecev, vse do momenta, ko bo zgrajena nova športna dvorana pod Golovcem, so z redno vadbo za novo prvenstvo začeli celjski rokometasi. Tokrat pod vodstvom strokovnega odbora, katerega vodi Franc Ramskugler, trenerji pa so prof. Tone Goršič, Janez Goršič in Zarko Presinger. Pomagali pa bodo še Miha Bojović in Milan Peunik pri vadbi pionirjev in pri pionirski rokometni šoli. V strokovnem vodstvu so še Andrej Pečovnik, Peter Hribnik in Drago Seško. Torej zelo močno vodstvo, ki si je zadalo velike naloge že na obnem zboru RK Celje.

V moštvu Celja letos ne bo večjih sprememb. V moštvo bodo vključili številne mlade igralce. Te dni je mladi Slavko Ivezic odlično odigral nekaj srečanj za našo državno mladinsko reprezentanco v Tunisu. Vlado Bojović pa prav

Veteran v celjski ekipi Jure Koren bo tudi letos poleg Levstika, Marguča in bratov Bojevič udarna moč celjske rokometne ekipe.

te dni uspešno igra v članski državni reprezentanci v Romuniji.

V novi sezoni v moštvu Celja, ki nastopa v deljeni II. zvezni ligi, ne bosta nastopila Trbovc, ki odhaja v JLA in Pučko, ki se je preselil v Ormož in ne bo več igral rokomet v zveznem tekmovanju. Ostali pa so še: Marguč, Hudašin, Volkovič, Levstik, Miha in Vlado Bojović, Kunec, Anderluh, Luskar, Božič, Koren, Mravlje, Pevnik, Ivezic ter igralci iz mladinskega moštva.

Celjani bodo prvič nastopili za točke 6. septembra v srečanju proti Piranu v Celju. V drugem kolu gostujejo v Rovinju. Zanimivo je, da se bodo v šestem kolu pomerili proti Zagrebu v Zagrebu in v devetem kolu v Celju proti Slovani. Torej se kar ugoden žreb v prvem delu prvenstva, ko se bodo skupaj s Slovani in Zagrebom borili za povratek v I. zvezno ligo.

J. KUZMA

NOGOMET

ŽIVO NA GLAZIJI!

Pri Kladivarju pridno delajo s pionirji in mladinci. To je korak naprej. Pionirji so te dni osvojili prvo mesto na turnirju v Zalcu. Prvi uspeh za najmlajše nogometaše Kladivarja, katere vam predstavljamo v celoti. Mnogi med njimi imajo možnost napredka pod vodstvom novega strokovnega teama.

Ze nekoliko let spremljam delo na celjski Glaziji pri nogometaških Kladivarjih. Toda nikoli nisem zasledil, da bi tako vestno in marljivo delali, kot letos. Obiskali smo zadnje treninge celjskih igralcev, kjer redno vadi preko 25 igralcev. Kaj več pa so nam povedali novi trener prof. Ljubo Matovič ter trije boljši igralci lanskega prvenstva — kapetan Jože Černič, Sabahudin Krivič in Slavko Kurež.

JOŽE ČERNIČ: »Igralci so

resno pristopili k delu. Priprave so uspešne. Novi trener nam je vrnil zaupanje v naše znanje. Če bo med nami prijateljstvo, bomo uspeli. Na treningu manjka le Marjan Dobrajc, ki je te dni dobil hčerko in ima nekaj dni dopusta.»

SABAHUDIN KRIVIČ: »Novi trener je prinesel nov veter v delo društva. Imamo vse, kakor najmočnejšo ekipo v zadnjih letih. Edina skrb, ki nas lahko ovira pri naših ciljih so poškodbe. Mišljenja sem, da bi morali meti skup-

ne priprave vsaj nekaj dni.»

SLAVKO KUREŽ: »Trenutno delamo na fizični pripravljenosti vseh igralcev. Te nam je lansko leto najbolj prišlo manjkalo. Zato bomo od prvenstva prišli v najboljšo formo. Potrebno bo najboljšo enajsterico čimbolje uigrati. Po povratku Maribora in Rudarja v republiko ligo so naše možnosti za uspeh zmanjšane. Kljub temu pa se bomo borili za uvrstitev v sam vrh.»

Trener prof. LJUBO MATOVIČ: »Kader, ki sem ga prejel ob prihodu v Celje, je mlad in dober. Zlasti mladinci iz matičnega kluba. V Celju ostanem dve leti in upam, da se bo poznal premik. Ze sedaj pa povem, da bomo gradili na mladini in to iz naših vrst mladincev in pionirjev. Ivan Bauman in Vlado Glinšek sta odlična pomočnika. Trenutno delamo na moči. Tehnične in taktične variante bodo na sporedu šele v avgustu.»

J. KUZMA

BRON ZA ČOPA IN KOPITARJA

Dva mlada celjska tieta sta bila uspešna na Balkanskih mladinskih atletskih igrah v Karlovcu. Boris Čop je preskočil 206 cm v višino, Franci Kopitar pa vrgel kopje 66,12 metra. Oba sta s tem dosegla tudi osebna rekorda! To je zadostovalo za tretje mesto na Balkanu in za osvojitve bronaste kolajne. Lep uspeh!

Aljana Kovač je v metu kopja osvojila četrto mesto, enak uspeh pa je dosegla tudi atletinja Velenja Andreja Svere v teku na 800 m.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

V SEVERNI TRIGLAVSKI STENI

Vreme se je končno ustalilo in odprla se je plezalna zona tudi v najvišji steni alincev — severni steni Triglav. Alpinistični odsek Celje je postavil šotore v kamni ob nabitem Aljaževem domu sredi plezalskega babilona z vseh vetrov. Najmanj sto alpinistov je čakalo ugodno vreme za vstop. 14 članov in članic AO Celje je 20. VII. preplezala naslednje: Slovensko III. (Debeljak, Zevnik); Neško s Zimmer-Jahnovim izstopom III-IV. (Gračner, Lorber, Planinšek, Krznar — po severnem grebenu do vrha); Tržaško IV-V. (Votšek, Sah); Sandi Wislakovo V. (Canžek, Bergant); Bohinjko IV-V. (Jošt, Lesjak). To je bil edini dan brez neviht, ki so ga v popolnosti izkoristili samo Celjani.

V ponedeljek, 21. VII., je stopilo v steno 11 članov in članic. Preplezane smeri: Slovenska po kaminih III. (Gračner, Kramer); Nemška IV. (Mesarec, Zevnik, Lesjak, Bezelak); Bavarska IV. (Planinšek, Bergant — sestop po Slovenski smeri); Copov steber VI. (Jošt, Vodšek); Steinar — južna stena — Jugova smer (Debeljak, solo). Navezi v Bavarski in Copovem stebru je pri izstopu iz stene presenetilo neurje s strelo, vendar so v mraku vsi srečno, seveda premočeni, dosegli šotore v taborišču.

V triglavski steni torej 26

vzponov v dveh dneh. Uspeh bi bil še večji, če v soboto in v torek ne bi bilo nočnih neviht, zaradi katerih oziroma padajoče kamenje in slapovi vode v grapah in kaminih.

Pet članov in članic je plezalo 20. in 21. v stenah Male Rinke in Turske gore ter v grebenu Kriza nad Okrešljem. Opravljenih 8 vzponov II. in III. težavnostne stopnje.

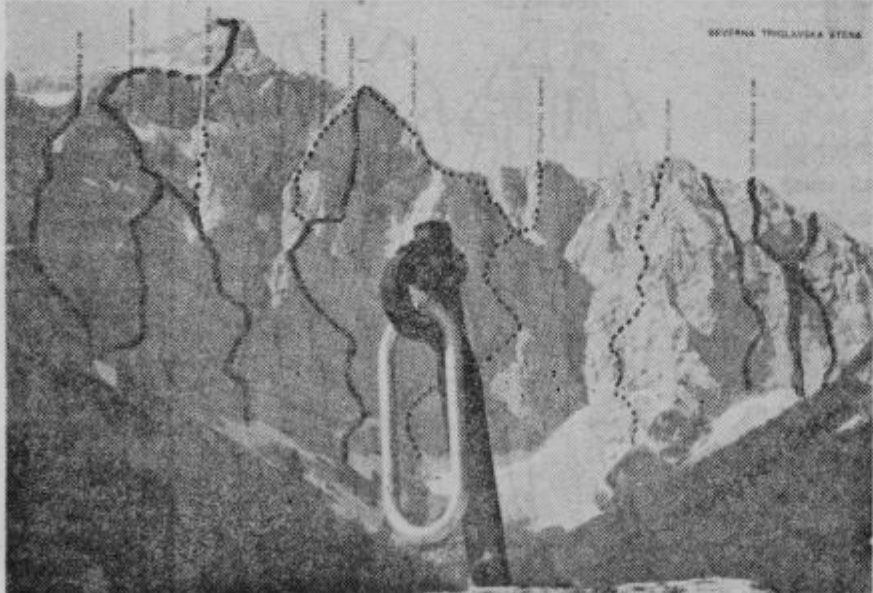
Odhod najboljših navez v Francoske Alpe se odlaga iz tedna v teden. Snežne razmere so še povsem zimske in vse odprave doslej so se vrinile brez pomembnejših vzponov.

V soboto, 26. VII., so bili alpinisti ponovno na Okrešlju in sprajali na kočjo gradbe-

ni material. Poleg dela so preplezali Režkovo smer v Stajerski Rinki, Igličovo in Vrhodno v Mali Rinki ter Salajev greben Turske gore.

Zaradi objave res velike alpinistične bere v preteklih dveh tednih, bomo obljubljeni sestavek »Ob gorskih nesrečah priobčili v naslednji številki Novega tednika.

CIC

Smeri, ki so jih v triglavski steni plezali celjski alpinisti

ZAKAJ TAKO?

TELOVADNICE V NARAVI — UČINEK?

Z največjim optimizmom in dobro voljo smo sprejeli pred nekaj leti misel, da bi tudi pri nas upeljali takojmenovane »telovadnice v naravi« ali po domače »trim steze«. Gre za naravne objekte, speljane po gozdnih površinah in opremljene s predmeti, ki odgovarjajo vsaki starostni dobi. Podobne objekte že dalj časa poznajo zlasti v Skandinavskih deželah in obeh Nemčijah, torej tam, kjer je tudi splošna telesna kultura zelo razvita.

Pri nas smo z gradnjo takšnih stez začeli zato, da bi občana po napornem delu v stehiniranem svetu odtegnili od vseh težav in ga v nekaj popoldanskih (prostitih) urah poskušali bolj utrditi za vse nadaljnje delo, ki ga čaka. Zato smo zgradili nekaj deset stez v celjski regiji, jih opremlili z vsem potrebnim in čakali. V začetku je bilo precej obiska, ki pa je — žal — vedno bolj padal. Zakaj? Zakaj v začetku navdušenje, potem pa ne več? To je tu vprašanje! Žal moramo ugotoviti dvoje: steze so vse manj obiskane, in kar je še bolj žalostno, vse bolj so pod udarom razvratnežev, ki jih uničujejo. Da, prav ste prebrali! Vedno manj obiskane in vedno bolj uničene!

Poglejmo si samo stezo v Preboldu, ki je bila v začetku nedvomno med najlepšimi — če že ne najlepša — na celjskem področju. Manjka polovica rekvizitov, od šoge, uteži, raznih drugih predmetov. Celo drogove, ki so bili položeni v travo, so odnesli oz. pometali v nižavo! Polomljene so klopi, odtrgana vrva za nihanje, izkopani »šepci« za skakanje itd.

To je ena plat medalje. Temna.

Druga, tudi temna (ste že videli medaljo z dvema temnima stranema?), je v tem, da je vedno manj obiskal Prej so bili trim kartoni, kjer si moral po opravljeni trim stezi dobiti žig, da si akcijo opraviš. Letos tega ni več in vse je prepuščeno človekovi zavesti in poštenosti! In ta človekova poštenost in zavest za lastno kondicijo ter dobro počutje je takšna, da so trim steze prazne!

Zakaj? »Spiralasti« karton s 120 polji lahko izpolneš doma na pamet in dobiš ob koncu leta značko! Prej takšna praksa ni bila mogoča. Naredili smo steze — telovadnice v naravi — za boljšo kondicijo človeka in istočasno vse skupaj prepustili njegovi zavesti! Te pa žal ni, vsaj zaenkrat ne! In kaj imamo? Opuščene telovadnice v naravi, ob koncu leta pa bo ogromno dobitnikov značk (v času »značkomanije« to ni nič čudnega)! Kdo je po vsem tem zadovoljen? Po našem skromnem mnenju nihče ne bi smel biti! Trim steze niso same sebi namen, ljudje pa tudi ne. In če vemo, da ljudje drugače ne grejo na trim steze, kot pod »mujnos«, potem je treba to obdržati. Ne toliko zaradi trim stez, kot zaradi telesnega počutja in kondicije občanov.

Žal je tako.

In zato bo treba nekaj spremeniti. Ali se odpovemo trim stezam ali boljšemu počutju in kondiciji občana? Mislimo, da je oboje narobe, kot je narobe to, da v kartonih za trim značko ni več obvezno obiskovanje trim stez, torej tistih objektov, ki so resnično primerne za vsakogar. Redke so izjeme, samo na izjemah ne moremo živeti, kot tudi ne na tem, da bo nekdo šel kar sam tja, kjer pravimo »trima«! Žal, je že tako. Škoda. Potreben je premik. In še to: ni bilo vse slabo, kar smo imeli, pa čeprav smo morali dobiti žig. Je že tako!

TONE VRABL

PLAVANJE

NI POGOJEV ZA USPEH

Obiskali smo celjske plavalce. Neumorni Rudi Travner, ki sedaj pridno pomaga plavalni sekciji, nam je posredoval prve podatke o delu plavalnega kluba in same sekcije.

»Letos naša ekipa redno sodeluje na vseh tekmovanjih na področju Slovenije. Pričeli smo z otvoritvenim mitingom v Krškem, dalje sodelovali na vseh treh tekmah za pionirski pokal Slovenije in sami priredili plavalno tekmovanje ob občinskem prazniku. V prihodnjih dneh pa bomo s popolno ekipo nastopili na Jesenicah na memorialnem plavalnem tekmovanju in za zaključek še na mladinskem in članskem republikanskem prvenstvu v Kopru. Naša tekmovalka Duška Boben pa je sodelovala na državnem mladinskem prvenstvu v Trbovljah. Tu se je uvrstila v plavanju na 100 metrov prosto v finale.»

Problemi?

»Blizu 30 plavalcev vadi pod vodstvom glavnega trenerja Kristana Vernera. Pomagajo pa mu Tonček Mirnik in Ro-

mana Leben. Preko leta se delo normalno razvija. Toda, ker nimamo v zimskih mesecih možnosti za vadbo, celjski mini bazen v Posebni osnovni šoli ne zadošča za vadbo vseh plavalcev, ne moremo dobiti »priključka« z ostalimi moštvii, ki imajo na razpolago 25 ali 50-metrске pokrite bazene s toplo vodo. Vse dokler tega ne bo v Celju, bomo le delno držali korak z najboljšimi. Razlika v kakovosti pa se bo iz leta v leto širila v korist ostalih slovenskih moštev.»

Ob koncu našega obiska smo izvedeli, da letos uspešno nastopajo za celjsko ekipo: člani Tonček Mirnik, Jože Tanko, Dušan Stopinšek, Duška Boben, pionirji Matjaž Pečular, Borut Peterlin, Matjaž Godec, Izotk Planinšek, Zoran in Zvezdan Martič, Jani Lukman ter pionirke Suzana Pilih, Ksenija Zadravec, Sonja Vuković in Polona Mravljak. Tu pa je še več mladih plavalcev in plavalec, o katerih bomo še večkrat beležili ugodne rezultate.

J. KUZMA

HUMOR

Italijanski pisatelj Vincenzo Candarelli je bistroumno opredelil komedijo in tragedijo:

»Kadar v gledališču dva igralca postaneta ljubimca, je to komedija, če pa ne prideta do tega, je to tragedija.«

Iz zdravniške ordinacije je prišla obžokana žena, ki je peljala za roko dečka z namrščenimi obrvmi. Zdravnikova sodba jo je močno prizadela.

»Zelo neprijetno mi je, ker vam moram to povedati,« ji je rekel zdravnik, potem ko je pregledal malčka in mu zastavil nekaj vprašanj. »Toda vaš sin je umsko zaostal. Ne svetujem vam, da ga vpišete v šolo.«

Istega dne so na družinskem posvetovanju sklenili, da malega vseeno vpišejo v šolo: saj bodo kmalu videli, kaj bo. Niso dolgo čakali. Ni še minil mesec, ko je prišla k staršem fantova učiteljica in dejala: »Obupno je neu- men; nobenega smisla ni- ma, da bi še naprej hodil v šolo.«

Deček se je pisal Thomas Alva Edison.

Ko je tiran Dioniz zve- del, da je bila ena od ko- medij, ki jih je bil poslal v Atene na natečaj, nagra- jena, je od veselja umrl. Atenci so dejali, da bi ga nagradili že pred dvaj-

setimi leti, ko bi bili pred- videvali kaj takega!

Angleški državnik in pi- satelj Benjamin Disraeli, ki je dal proglasiti kralji- co Viktorijo za cesarico obeh Indij, je kljub poli- tičnim in parlamentarnim opravkom še našel čas za pisanje romanov.

»Kaj hočete,« je dejal, »kadar želim brati lep roman, roman, ki mi je všeč, si ga sam napišem!«

Francoski dramatik Mau- rice Donnay je govoril o tem, kako nekatere bese- de vplivajo na ljudi.

»Vzemimo na primer ča- robni vpliv besede »inte- lektualec« na bedake. Brž ko kakšna politična stran- ka zbira same intelektual- ce, že se ji hočejo pridru- žiti vsi bedaki.«

Francoski pisatelj in po- litik Edouard Drumont je dejal prijatelju:

»Komač čakam, da se bom umaknil na deželo in prebral vse knjige, ki sem jih kritiziral!«

Italijanski igralec Car- lo Antonio Bertinazzi-Car- lino je bil eden najslav- nejših harlekinov v 18. stoletju.

Nekega večera je bilo v gledališču prav malo gle- dalcev.

Ko se je Kolombina pri- bližala Harlekinu, da bi mu nekaj zašepetala, kot je zahtevalo besedilo, ji je Carlino dejal:

»Kar glasno govorite. Saj sva skoraj sama in na- ju nihče ne sliši.«

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

PRVA MALA KRIZANKA

Vodoravno: kompot, ob- lina, raj, Ac, Etna, trta, AO, RSM, stroka, tonkin.

MAGICNI LIK

Vodoravno in navpično:
1. cvek, 2. Vrbas, 3. ebo- nit, 4. kanibal, 5. Sibila, 6. talon, 7. Lana.

DRUGA MALA KRIZANKA

Vodoravno: požar, štu- dij, Er, Avar, Noe, aga, obla, NB, Idrija, atlet.

poletna
razprodaja

od
28.7.1975
do
16.8.1975

v
veleblagovnici
nama

VELENJE

naprodaj
poletna
moška, ženska in otroška
konfekcija
in obutev

po
30-50%
znižanih
cenah

Ljubljanska banka

Na letni oddih ob morju
s hranilno knjižico in
tekočim računom pri Ljubljanski banki

S hranilno knjižico pri Ljubljanski banki lahko odslej dvigate na vseh poštah v navedenih krajih od Savudrije do Metkovića dnevno do 4.000 dinarjev, če je hranilna knjižica izstavljena na vaše ime in dnevno do 1.000 dinarjev, če je hranilna knjižica izstavljena na prinesitelja.

Tudi lastniki tekočih računov odslej lahko dvigate gotovino s čeki na vseh poštah v navedenih krajih ter s čeki plačujete poštne storitve in druge obveznosti.

POŠTE V KRAJIH:

1. Babindub	43. Filip Jakov	86. Kršan	129. Obrovac	172. Ražanac	208. Tinjan
2. Baderna	44. Fužine	87. Kukuljica	130. Oklaj	173. Rijeka	209. Tkon
3. Bakar	45. Galižana	88. Kupjak	131. Olib	174. Roč	210. Tribalj
4. Bakarac	46. Geroovo	89. Kuželj	132. Omišalj	175. Rogoznica	211. Tribanj Kruščica
5. Bale	47. Goli Otok	90. Labin	133. Opatija	176. Rovinj	212. Tribunj
6. Barban	48. Golubić	91. Lanišće	134. Oprtalj	177. Ružić	213. Trget
7. Bašćanska Draga	49. Gračišće	92. Ledenice	135. Padjene	178. Sali	214. Tršće
8. Baška	50. Grižane	93. Lič	136. Pag	179. Savudrija	215. Ugljan
9. Belej	51. Grožnjan	94. Livade	137. Pakoštane	180. Selce	216. Umag
10. Beli	52. Hreljin	95. Lokve	138. Pašman	181. Senj	217. Unešić
11. Benkovac	53. Ičići	96. Lopar	139. Pazin	182. Senjska Draga	218. Unije
12. Betina	54. Ilovik	97. Lovran	140. Perković	183. Sestrunj	219. Veli Iž
13. Bibinje	55. Ist	98. Lovreč	141. Petrcane	184. Silba	220. Veli Lošinj
14. Biograd	56. Jablanac	99. Lozovac	142. Pićan	185. Siverić	221. Veli Rat
15. Bjelina (Dalmacija)	57. Jadranovo	100. Lukoran	143. Pirovac	186. Skrad	222. Vinjerac
16. Boljun	58. Jelenje	101. Lukovo	144. Plavno	187. Skradin	223. Vir (Dalmacija)
17. Boraja	59. Jezera	102. Lukovo Šugarje	145. Plešće	188. Slum	224. Viškovo
18. Božava	60. Jurdani	103. Lun	146. Plomin	189. Smilčić	225. Višnjan
19. Brbinj	61. Jurjevo	104. Lupoglav	147. Podpićan	190. Stankovci	226. Vižin ada
20. Bribir	62. Kali	105. Mali Lošinj	148. Polača	191. Starigrad	227. Vodice
21. Bribirske Mostine	63. Kanfanar	106. Malinska	149. Polača kod Knina	192. Starigrad Paklenica	228. Vodnjan
22. Brioni	64. Kaprije	107. Marčana	150. Poličnik	193. Strmica	229. Vrata
23. Brod Moravice	65. Karin	108. Martinšćica	151. Poreč	194. Sukošan	230. Vratnik Melnice
24. Brod na Kupi	66. Karlobag	109. Matulji	152. Porozine	195. Susak	231. Vrbnik
25. Brseč	67. Karojba	110. Medulin	153. Posedarje	196. Sveti Petar u Šumi	232. Vrsar
26. Brtonigla	68. Kastav	111. Medveja	154. Poveljana	197. Svetvinčenat	233. Vrsi
27. Buje	69. Kaštelir	112. Molat	155. Praputnjak	198. Šapjane	234. Zadar
28. Buzet	70. Kistanje	113. Momjan	156. Preko	199. Šepurine	235. Zaton
29. Cerovlje	71. Klana	114. Mošćenička Draga	157. Premantura	200. Šibenik	236. Zemunik
30. Cres	72. Klenovica Žrnovica	115. Motovun	158. Premuda	201. Silo	237. Zlarin
31. Crikvenica	73. Knin	116. Mrkopalj	159. Prezid	202. Široke	238. Zlobin
32. Crni Lug	74. Kolan	117. Mune	160. Pridraga	203. Škrlevo	239. Ždrelac
33. Čabar	75. Koromačno	118. Murter	161. Primošten	204. Šmrika	240. Žegar
34. Čavle	76. Kosovo	119. Nedešćina	162. Privlaka (Dalmacija)	205. Šušnjevica	241. Žirje
35. Delnice	77. Kostrena	120. Nerezine	163. Prvič Luka	206. Tar	242. Žman
36. Dobrinj	78. Kraljevica	121. Nevidjane	164. Pula	207. Tljesno	243. Žminj
37. Dramalj	79. Krapanj	122. Nin	165. Punat		
38. Drivenik	80. Krasica	123. Njivice	166. Rab		
39. Drniš	81. Krasno Polje	124. Novalja	167. Rabac		
40. Djevske	82. Krivi Put	125. Nova Vas	168. Radučić		
41. Ervenik	83. Križišće	126. Novigrad (Dalmacija)	169. Raša		
42. Fažana	84. Krk	127. Novigrad (Istra)	170. Rava		
	85. Krnica	128. Novi Vinodolski	171. Ravna Gora		

S hranilno knjižico ali tekočim raču-
nom pri Ljubljanski banki lahko dvigate
denar tudi v enotah vseh poslovnih
bank vzdolž naše jadranske obale.

MALI OGLASI

PRODAM

VW 1200 star 8 mesecev, karamboliran prodam. Potočnik Slavko, Šmartno v Rožni dolini 6 A.

ZASTAVO 750 poceni prodam. Lebeničnik, Zg. Hudiča 75.

OSEBNI avto NSU 1969 ugodno prodam. Vprašati pri Lebar, Drapšinova 17, Celje, tel.: 22-805 po 20. uri.

FORD corsair ugodno prodam. Lahko tudi na ček. Viljem Gracer, Ulica bratov Vošnjakov 6, Celje.

KADET karavan — letnik 1964 vozen ugodno prodam. V račun vzamem gradbeni material. Skaza Rafael, Višnja vas 12, Vojnik.

WARTBURGA prodam, 66.000 KM — 71 letnik — 1.800.000 SD. Tudi mešalec za beton 350 L — 200.000 S din. Krajnc, ul. br. Vošnjakov 28 B.

KOMBI 750, nov in kosilnico za Steyer 18 prodam. Jelen Avgust, Polzela 15 A.

DOBRO ohranjeno zastavo 750, letnik 1971 prodam. Praprotnik, Slandrov trg 18, Zalec, tel.: 710-752.

MOTORNO kolo puch 250 ugodno prodam. Družmirje 22, Soštanj.

MOPED 14 V — letnik 71, 10.000 km, lepo ohranjen, prodam za 3.300 din. Zikovešek, Pečovnik 9, Celje.

NOVO prikolico za osebni av-

to prodam. Rihtar, Trnovlje 193 A, Celje.

POCITNIŠKO prikolico brako prodam. Informacije dopoldne po telefonu 24-500 popoldne. Rihtar, Nušičeva 3 B, Celje.

TRAKTOR v zelo dobrem stanju ter po ugodni ceni prodam. Tudi parcelo v bližini atomskih toplic. Zagajšek Slavko, M. Dobje 18, p. Svetelka — Dramlje 63222.

ENONADSTROPNO hišo z velikim vrtom in sadnim drevjem na lepem predelu Celja prodam. Informacije Ocvirk — Stadler, Vojkova 1, Celje.

2 VSELJIVA prostora — 54 kv. m, ob glavni ulici, primerna za obrtnika — prodam. Poizvedbe: Kočevarjeva 4 A, Celje.

ENOSOBNO stanovanje ugodno prodam. Cena po dogovoru. Delavska 25, Celje.

VISOKOPRITLICO hišo, zgrajeno do tretje faze v Bregju pri Slovenskih Konjicah prodam. Cvetka Štirn — Rafolče 2, Lukovica 61235 pri Domžalah.

POSESTVO 9 ha, voda, elektrika, 4 km iz Laškega prodam. Cena 15 milijonov. Mirko Bolčina, Plazovje, št. 7, p. Laško.

LOKAL v strogem centru Celja (telefon, voda, WC, takoj vseljiv) ugodno prodaj. Ponudbe pod »Trije vhodi«.

BREZHIBNO ohranjen otroški voziček — globok prodam. Informacije vsak dan pri Beškovič, Čopova 7 Celje, tel.: 22-464.

OTROŠKI voziček, globok, s športnim vložkom in zibelko, ugodno prodam. Semprimožnik, Florjana Pohlna 4, Zalec.

DOBRO ohranjen globok otroški voziček prodam. Metličar, Dečkova 50, Celje.

KOMBINIRAN otroški voziček prodam. Rancigaj, Mirna pot 1, Celje.

OTROŠKI postelji, enonadstropni z novimi jogi vložki ugodno prodam. Florjančič, Na Otoku 17, Celje.

KOMBINIRAN italijanski otroški voziček prodam. Mlakar, Malgajeva 8.

NOVI avto-radio prodam. Tudi motor pony ekspres. Franc Fidler, Cerovec 13, Sentjur.

SKORAJ novo svetlo spalnico ugodno prodam. Celje, Malgajeva 18/IV.

MODERNA jedilnica (francoski oreh) velika raztegljiva miza, tapetirani stoli, nizka kredenca — naprodaj. Celje, Vodnikova 11/II.

DVODELNO pomivalno omarico z odtokovnikom in trajno gorečo peč kipersbusch, poceni prodam. Paj Mirko, Zagrad 114, Celje.

PRODAM pohištvo: kombinirano omaro, 2 fotelja, kavč, mizo in pisalno mizo v zelo dobrem stanju. Es Franc, Celje, Mariborska 64.

KUHINJSKO mizo, 2 stola, štedilnik, poceni prodam. Cvetko, Zidarskova 25.

PISALNO mizo »Barbara«, jogi ležišče in velik filodendron ugodno prodam. Informacije po tel.: 710-088, torej, sreda in četrtek.

DNEVNO sobo, 2 preprogi, ugodno prodam. Tudi posamezno. Ogled dnevno od 17.—19. ure. Marlec, Celje, Simončičeva 2 (Otok — pri vrtcu).

PLETILNI stroj regina, dvoredni, ugodno prodam. Rihtar Verica, Illova 15, p. Vojnik.

KOMPIJUTER pletilni stroj prodam. Znamke broter, Cevjarstvo (ortopedija), Zidarskova 27.

RABLJENO spalnico in električni štedilnik ugodno prodam tudi za drva. Fabjan, Selce 31.

NOV žitni mlin 24 col prodam. Jože Kajtna, Sentjur 220.

OBRACALNIK »sonce 3« prodam — Trobiš Ignac, Ljubčana 73, p. Škofja vas.

HARMONIKO weltmeister — stella 120 basov — prodam. Jože Galič, Sempeter, 91.

KRAVO silo-rjavo, 7 mesecev brejo — prodam. Marija Pristovšek, Vojnik 135.

TELEVIZOR RR N18, poceni prodam. Jože Krivec, Brečlevo, Smarje pri Jelšah.

KARLOPESCIJA EC 6, 65 KM, generalno obnovljen s kabino in 4 priključki, zaradi bolezni ugodno prodam. Klugler, Pesje 24, Velenje, zaželeno je cena 12 milijonov starih dinarjev.

POZAVNO amati in dva di-

namik mikrofona s kablji — vse novo — poceni prodam. Petrej Dimitrij, Illova 8 A, Vojnik.

PSA, volčjaka, 1 leto starega, ugodno prodam. Šifra »Temnosiva barva«.

SKOTSKE ovčarje, stare 6 tednov z odličnim rodovnikom obeh staršev, prodam. Ogled pri Novak Francu, Kompole 81.

KUPIM

ENOSTANOVANJSKO hišo širša okolica Celja, Savinjska dolina, kupim. Zemlja, Grzeča vas 33, 68273 Leskovec.

DOBRO ohranjeno stanovanjsko hišo v okolici Celja kupim. Plačam lahko v devizah. Možnost nakupa samo v mesecu avgustu. Arčan Marija, Ljubčana 45, Škofja vas.

STANOVANJA

OPREMLJENO sobo oddam dvema ali eni tovarišici, Plečnikova 23.

VIKEND ob Savinji oddam takoj mlajšima upokojencema. Ponudbe pod »Zelo ugodno«.

NA STANOVANJE sprejemam 2 dekleti. Sp. Trnovlje 142, Celje.

OPREMLJENO in ogrevano sobo oddam eni ženski. Šifra »Centralna kurjava«.

PONY ekspres prodam. Fideršek Franc, Ljubčana 10.

ZAMENJAM stanovanje v centru mesta z nizko najemnino. Dve sobi in kuhinjska niša za večje dvosobno ali trisobno stanovanje. Ponudbe pod »Nudim lepo denarno nagrado«.

OPREMLJENO sobo iščeta mlada zakonca za določen čas. Ponudbe pod »Dobro plačava vnaprej«.

TRISOBNO komfortno stanovanje 20 km iz Celja, Savinjska dolina menjam za enako ali manjše v Celju. Ponudbe na oglasni oddelki pod »Dežela«.

ENOSOBNO stanovanje za menjam, Djačkovič, Hribarjeva 11.

TRISOBNO stanovanje z vrtom na periferiji menjam za eno in polsobno s centralnim ogrevanjem. Prednost severni del Dečkove ceste. Ponudbe pod »Družina«.

FANT in dekle pred poroko iščeta opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici za 1 leto. Prednost ima posebni vhod. Ponudbe pod oznako

»Za septembru«.

STUDENT išče opremljeno sobo v Celju. Javiti na naslov: Košir Franc, Žalna 69, 61290 Grosuplje ali po tel.: 061 771-360, vsak dan od 14. ure dalje.

DEKLE išče sobo s souporabo kopalnice v Celju. Ponudbe pod oznako »Avgusta«.

MLAD par išče garsonjero, enosobno stanovanje (opremljeno ali neopremljeno) po možnosti v Celju ali okolici. Ponudbe pod oznako »Takoj«.

LEPO sobo s posebnim vhom na Otoku oddam samostemu moškemu — najraje zdravniku ali potniku. Poizvedbe na upravi pod oznako »Mirna in lepa soba«.

IŠCEM opremljeno sobo s souporabo kopalnice v Celju. Ponudbe pod »Učiteljica«.

USLUZBENKA išče sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Nujno«.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje s centralno kurjavo, 52 kv. m na Otoku za enako brez centralne kurjave. V poštevi pridejo stanovanja severno od Dečkove ceste. Ponudbe pod »Ohranjen«.

STANOVANJE na deželi nudim upokojenemu paru za manjšo pomoč. Ponudbe pod »Lepa prilika«.

3 POSTENE fante sprejemam na stanovanje. Poseben vhod. Ponudbe pod »Takoj«.

ENOSOBNO komfortno stanovanje s centralnim ogrevanjem na Otoku, zamenjam za večje družinsko, lahko tudi staro, v mestu. Ponudbe pošljite pod oznako »Vseljivo takoj«.

ZAPOSLOITEV

DELO hišnice v bloku sprejemam. Ponudbe pod »Vestna«.

IŠCEM pomočnico in učenko ženske stroke. Frizerski salon »Majdan«, Božičeva 6, Celje.

ZA INOZEMSKO družino v Ljubljani iščem pridno in značajno kmečko dekle, ki bi se zaposlilo v gospodinjstvu. Začetek dela konec avgusta. Odlična plača z

ugodnostmi. Prijave z navedbo vseh podatkov o sebi pošljite na naslov: Turk, Trg OF 14, 61000 Ljubljana.

PRIJAZNA družina v Ljubljani zaposli preprosto dekle z dežele. Zelo dobra plača in možnost nadaljnega šolanja. Ponudbe pod »Avgusta« pošljite na oglasni oddelki.

UCENCA sprejemam — ključavničarstvo Škoflek Viktor, Kersnikova 39, Celje.

DEKLE za pomoč v gostilni rabimo. Ponudbe pod »Poštena«.

RAZNO

UPOKOJENEC s svojim stanovanjem in sadnim vrtom želi spoznati upokojenke do 55 let — brez otrok, polnoleten ni ovira, vse ostalo po dogovoru, ločenke izključene. Ponudbe pod »Trgatev«.

ZENSKO za varstvo osem mesečnega fantka iščem. Mlakar, Malgajeva 8.

IZOBRAZENI Savinjec z zelo dobrim položajem v ino. zemstvu in športnim avtomobilom želi spoznati simpatično dekle do 29 let. Cenjene ponudbe na oglasni oddelki celjskega tednika pod »NR...«.

BELO virštanjsko vino od 101 naprej dobite vsak petek in soboto popoldan po 8 dln liter. Informacije in vzorce dobite pri Klančnik, valilnica Šmarjeta pri Škofji vasi.

GOSPODINJE! piščance — pohance, naravno krmiljene, od 1 kg teže naprej dobite vsak petek in soboto popoldan, kakor tudi rjave jarcčke — v valilnici Šmarjeta pri Škofji vasi.

MLADE muce dobite. Poharska 18.

LASTNIKU vikenda na morju nudim v zamenjavo koriščenje vikend hišice (1 ali 2 sobi) na Bregu pri Polzeli v borovem gozdu ob Savinji za enake potoke v vikendu na morju. Ponudbe pod »Koristno sodelovanje«.

SALONIT rdečo kritino (oko. 130 kosov) ugodno prodam na Bregu pri Polzeli. Tel.: 23-704, Celje.

Obvestilo zavezancem prispevka za starostno zavarovanje kmetov za leto 1975

Zavezanci prispevka za starostno zavarovanje kmetov imajo v skladu z 39. in 46. členom zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 13/72) pravico vložiti zahtevek za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka. Zmožnost plačevanja odmerjenega prispevka bo komisija obravnavala ekonomsko šibkim zavezancem.

Zahtevek za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka za starostno zavarovanje kmetov je treba vložiti v petnajstih dneh po objavi odmernih razporedov.

Vloga se naslovi na »Občino Celje — Trg svobode št. 9 — Komisiji za ugotavljanje zmožnosti plačevanja prispevka za starostno zavarovanje kmetov«.

Razporedi o odmerjenih obveznostih zavezancem starostnega zavarovanja kmetov bodo zavezancem na vpogled od 4. 8. 1975 do 14. 8. 1975 na sedežih krajevnih skupnosti.

DAVNA UPRAVA

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega nepozabnega sina, brata, strica, nečaka

Vinka Kočevarja

vojaka, strojnega inženirja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje ter darovali za sv. maše in izrazili ustno in pisмено sožalje. Prisrčna hvala komandirju in spremstvu vojakov iz Banjaluke, vojakom iz Celja za častno stražo, braslovški duhovščini, pevskega zboru Trnava, gasilcem iz Trnave, govornikom za poslovilne besede ter sorodnikom za pomoč in sočutje. Vsem še enkrat hvala!

Zalujoči:

oče Anton, mamica Karla, sestra Cvetka, svak Rudi, nečaka: Saško in Nataša, strici in tete in drugo sorodstvo.

Orla vas, 22. julija 1975

merx kava

izbrana za vas

DOMAČA KRONIKA

KINO

UNION: do 4. avgusta francosko-italijansko španski film »Policijska nekaž prikriva«; od 5. avgusta dalje ameriški barvni film »Suzana in Jeremy«.

METROPOL: do 5. avgusta jugoslovansko-nemški barvni film »Zaklad v srebrnem jezru«.

od 6. avgusta dalje ameriški barvni film »Norost Jerryja Lewisa«.

DOM IN LETNI KINO: 31. julija se ameriški barvni film »Sampion ročica«.

od 1. do 3. avgusta ameriški barvni film »Balada o Dingusu Maggeeu«.

od 4. do 5. avgusta ameriški barvni film »Doktor detektiv«.

od 6. avgusta dalje italijanski barvni film »Afera na Azurni obali«.

ZDRAVNIKOVI NASVETI

Naš bralec, J. V., 58 let, eno leto se zdravi za sladkorno bolezen, in sicer z dieto in tabletami. Vpraša, če je dolgotrajna uporaba tablet škodljiva in če se je treba pri dieti ravnati dosledno po predpisanih navodilih.

Sladkorne bolezni srečujemo vsak dan več in povsod. Tablete so danes najbolj uporabljani način zdravljenja sladkorne bolezni, ni dokazano, da bi dolgotrajna uporaba tablet škodljiva in če se je treba pri dieti ravnati dosledno po predpisanih navodilih.

Sladkorne bolezni srečujemo vsak dan več in povsod. Tablete so danes najbolj uporabljani način zdravljenja sladkorne bolezni, ni dokazano, da bi dolgotrajna uporaba tablet škodljiva in če se je treba pri dieti ravnati dosledno po predpisanih navodilih.

Danes antidiabetične tablete pomenijo dobro in nenevarno zdravljenje pa tudi prednost, da je bolnik neodvisen, kot pa če bi moral s seboj nositi insulinsko brizgo in vse, kar je s tem v zvezi.

Dietna je glavni del zdravljenja sladkorne bolezni zato se mora bolnik dosledno ravnati po predpisanih navodilih, ki je odvisna od stadija obolenja

in od navodil ki jih dobi bolnik v specializirani ustanovi. Ob tej priložnosti menimo da v diabetikovo prehrano spadata dve vrste živil: prva so dovoljena, ki jih lahko neomejeno uživamo; druga pa omejena ali prepovedana, med katere sodijo tako imenovani ogljikovi hidrati. Med dovoljena živila sodijo: meso vseh vrst, na vse načine razen z dodatkom moke. Zatem še vsa drobovina, razen jeter. Dovoljena so tudi jajca. Sveža povrtnina: zelena solata, kumare, paradižnik, stročji fižol, redkev, hren, beluš, špinata, ohrovt, belo in rdeče zelje, gobe in orehi. Od sadja pa morebiti s saharinom sladkana rabarbara, brusnice, nezrela košmrja. Vse začimbe. Med vini pa le blaga vina.

Masčobe: če ni posebnih prepovedi, jih lahko uporabljamo v ustreznih količinah 150–200 g dnevno.

Omejena so vsa živila, ki vsebujejo ogljikove hidrate, ta živila jemlje diabetik samo v obliki dodatka ogljikovih hidratov. Na primer: Če ima predpisanih 8 dodatkov ogljikovih hidratov na dan pomeni, da lahko poje 8-krat 20 g belega kruha, ali pa katerokoli živilo z ustreznimi količinami ogljikovih hidratov.

Torej, če ima bolnik dovoljenih 8 dodatkov na dan, lahko užije naslednje količine: 2 x 20 g belega kruha, 2 x 60 g krompirja, 2 x 270 g mleka, 2 x 115 g graha.

Vsa živila je treba stehtati, in to v surovem stanju.

Torej vedeti je treba; da ob uporabi antidiabetičnih tablet v zdravljenju sladkorne bolezni sodi tudi dobra dieta.

DR. MILAN BEKČIČ

TV SPORED

NEDELJA, 3. 8.

9.20 Poročila (Lj)
9.35 R. M. du Gard: Thibaultovi — barvna TV nadaljevanka — ponovitev (Lj)
10.20 Otroška matineja: Vrančeve dogodiv-

ščine, Egipt za časa Tutankamona (Lj)

11.30 Mosaik (Lj)

11.15 Kmetijska oddaja (Zgb)

12.00 Poročila (do 12.05)

NEDELJSKO POPOLDNE:

Morda vas zanima: Janes Barle

Sport

Mednarodni jahalni turnir, prenos iz Lipice

Kajpak na mirnih vodah

Jaz

17.50 Poročila

17.55 Otok zakladov (Lj)

18.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 Zenske in Džavoljev Merdevin (Lj)

20.50 Vzpon na Mount Mc Kinley — barvna oddaja (Lj)

21.15 Sportni pregled (Sar)

21.50 TV dnevnik (Lj)

22.10 Avtomobilske dirke v Nürburgringu — reportaža (Zgb)

PONEDELJEK, 4. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)

18.05 Obzornik (Lj)

18.15 Vid Pečjak: Drečjek in trije marsovčki — 4. del: Teta je videla pošast (Lj)

18.30 Mosaik (Lj)

18.35 Leta minevajo, čas teče, barvna oddaja (Lj)

19.05 Odbojstvo (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 Ivan Potrč: Laško in Krefli, priredba predstave Prešernovega gledališča iz Kranja (Lj)

21.30 Kulturne diagonale (Lj)

22.00 TV dnevnik (Lj)

TOREK, 5. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)

18.05 Obzornik (Lj)

18.10 L. Suhodolčan: Naočnik in očalnik — 2. del

Rek, arnik v hiši (Lj)

18.40 Ikebana: Inačica poševnega sloga, barvna oddaja (Lj)

18.45 Mosaik (Lj)

18.50 Biseri morja, serijski film (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 Zadnji meseci druge svetovne vojne, 4. del (Lj)

20.55 Propagandna oddaja (Lj)

21.00 J. Paštaka: Adam Sangala, slovaška barvna TV nadaljevanka, 1. del

22.00 TV dnevnik (Lj)

22.25 Mladinsko evropsko prvenstvo v namiznem tenisu — reportaža (Zgb)

SREDA, 6. 8.

18.45 Po sledih napredka (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 Točno opoldne — celovečerni film (Lj)

21.25 Gorenje novosti — propagandna oddaja (Lj)

21.30 Miniature: Celjski godalni orkester (Lj)

22.00 TVD (Lj)

ČETREK, 7. 8.

18.20 Napoleon in ljubezen — barvna serija (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 J. Ožbenšek: Nekoč je bila hiša (Lj)

21.15 Kam in kako na oddih (Lj)

21.25 Dinagonale (Lj)

21.55 TV dnevnik (Lj)

22.10 Jaz na ekranu: Hans Koller free sound, barvna oddaja (Lj)

PETEK, 8. 8.

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski notranjepolitični komentar — (Lj)

19.55 Cikcak (Lj)

20.00 Najlepša ženska mojega življenja — celovečerni film (Lj)

21.25 625 (Lj)

21.45 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 9. 8.

Sport

17.55 625 — ponovitev (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.25 Mosaik (Lj)

18.30 Vsi za enega — barvna nadaljevanka Janošik (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar — (Lj)

19.55 3-2-1 (Lj)

20.00 Velika sprememba — humoristična oddaja (Bgd)

20.30 Zabava vss Josipa Lisac (Sar)

21.20 Propagandna oddaja (Lj)

21.25 TV dnevnik (Lj)

21.40 Kojak — serijski barvni film (Lj)

SEZONSKO ZNIŽANJE

30-50%

OTROŠKA, ŽENSKA IN MOŠKA KONFEKCIJA

SPALNE SRAJCE, KOPALKE

srajce, maje-frotir pletenine, torbice, čevlji

od 29.7. do 20.8.1975

VELEBLAGOVNICA

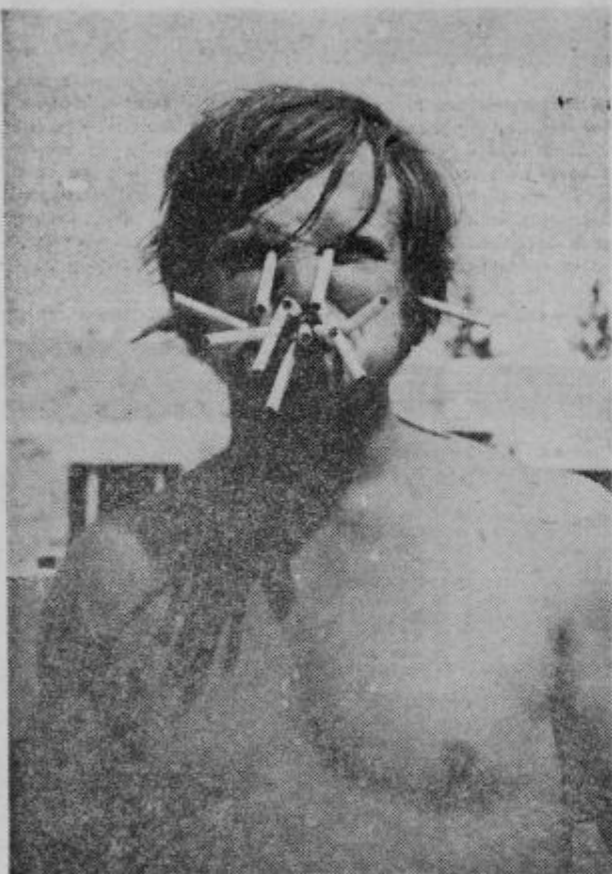

SALON

Celje

NA POTI V SAHARO

Tale možakar je pa resno vzel teden solidarnosti. Ludvik Zabret, sicer doma iz Skofje vasi se je takole vključil v boj proti kajenju: čimveč cigaret on sam, da bo za druge manj ostalo. Pa recite, če ni solidaren do ostalih kadilcev. Sicer pa se je te večine načil v nekem cirkusu v Nemčiji. Dobro pogledjte, kam vse si je zataknil »rakove palčke«.

Foto: JOZE ZORKO

V Pomurju imajo še danes takšne »razglasne postaje«. Pripelje se možakar na kolesu v vas, čez ramo ima obešen boben, nanj glasno zabobna, potegne iz žepa občinsko listino in prične z branjem. Kot v srednjem veku. Nato sede na kolo in hajd na drugi konec vasi in tako naprej, potem pa v drugo vas. Razen kolesa in občinskega razglasila, tipkanega na pisalni stroj, je ostalo domala vse enako kot pred stoletji. Pa recite, da ni več romantike na tem svetu.

Foto: DRAGO MEDVED

Beleznica z zapiski iz svetega muslimanskega mesta Kairouana je še vedno polna. Nisem še povedala, da sem si tu privoščila edino razkošje — kupila sem si izredno lepo in slovečo berbersko preprogo. Prostrora mi zmanjkuje, da bi opisala gruča moških, ki se sprehajajo po mestu (turistov je izredno malo, predvsem so domačini in romarji), ki ure in ure postopajo po mestu ter pijejo čaj in kavo. Moške sploh srečujem na vsakem vogalu, žena pa bolj malo. Kmalu dobim pojasnilo, zakaj je tako. V Tuniziji moški delajo le do svojega tridesetega leta, potem pa nehajo z delom in se pustijo preživljati od otrok, ki se zelo zgodaj zaposlijo. Zadnje čase so starostno mejo premaknili na štirideset let...

Tale vrinjeni podatek mi bo marsikateri naš moški vrgel pod nos in pri tem globoko zavzdihnil. Pa če bi videli, kakšna dela opravljajo in pri temperaturi, ki dosega tudi 45 stopinj, bi bilo zavistnežev veliko manj. Okopavati zemljo, prekopati marelični, pomarančni ali oljčni nasad ter nerodovito puščavo spreminjati v rodovitno prst, pomeni opravljati delo, ki telo izsuši in izmozga. To je načrtano v obrazih, ki so proti Jugu vedno ostrejši.

Ja, iz Kairouana drži proti Jugu stara karavanska pot prevlečena s tanko plastjo asfalta. Pot, ki nas je peljala do oaz in začetka prave Sahare, je bila dolga 480 kilometrov. V puščavskem mestecu Sbeitli smo se ustavili za polurni počitek in ko-

pa me tudi sram ni zato. Le zakaj bi vajenec posnemal mojstra, če pa še mojster ni? Zato lahko le zabeležim, da sem se peljala mimo različnih »chotov« (slanih jezer) in tudi mimo najznamenitejšega in slavnega Chot el Djerida.

Asfalta je kmalu zmanjkalo in vozili smo po makadamu, okoli nas pa je bilo zloglasno blato, ki požira ljudi, živali, vse kar leze in gre. Saj se spomnite iz Karla Maya?

K naši glavni cesti je vodilo skozi puščavo tudi veliko majhnih karavanskih poti. Videla sem karavane s kamelemi, beduine z ovcami in kamelami, pa šotore, ki si jih na poti postavljajo da njihova živad posmuka skromne puščavske bilke. Potem se odpravijo naprej, čeprav jim je dal Burgiba zgraditi cela naselja, da bi se ustalili. Pa ne gre, so potožili Tunizijci, ker

Beduinka je zakrila svoj obraz

so navajeni puščavskega peska in življenja. Videla sem prazne, na novo zgrajene vasi, kjer se je v šolskem poslopju z okenskimi loputami igral veter, v učilnicah pa ni bilo nobenega učenca. Ti so se namesto v učenosti v šoli, utrjevali v veščinah, ki se podedujejo iz roda v rod. Pijejo kamele mleko, oblečeni so v ovčjo kožo in se grejejo ob ognju, ki so ga zakurili s kameljimi odpadki. Kaj jedo, ne vem. Otroci, ki kukajo

beduinkam izza hrbta pa so okrogli, zdravi in nasmejani. Ne pogrešajo šol, zato pa znajo splesti čudovite beduinske burnuse, v katere se skrivajo pred puščavskim peskom. Veliko otrok sem opazila v delavnicah in pred šotori, ko so se ubadali s tovrstno umetnostjo. Iz gline pa izdelujejo posodo, za katero bi mislili, da je iz paleolitika. Njene forme so stare in poslikane s tipičnimi saharskimi vzorci.

Za beduine je takle dom večje bogastvo kot hiša iz blata, ki jih je zanje dal graditi Hagib Burgiba